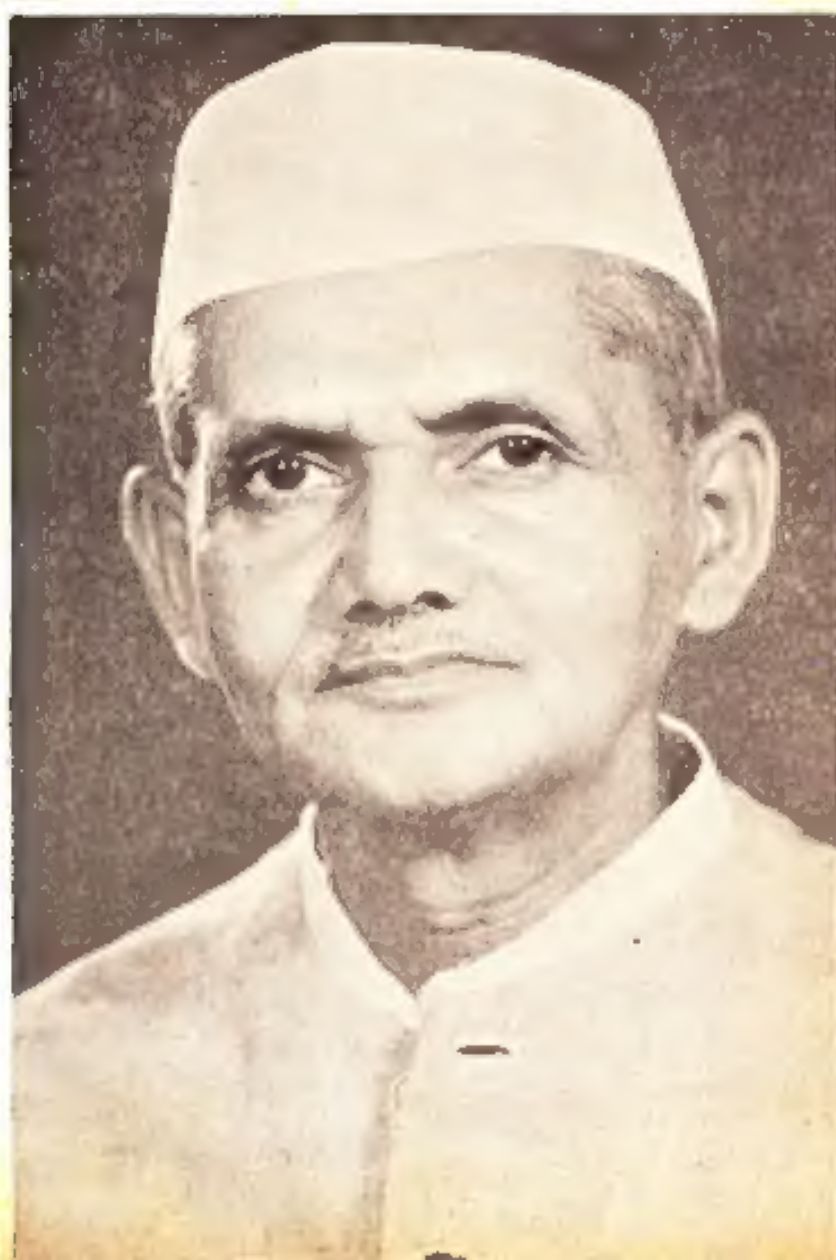

കൾകി

KALKI
23.1.1966
35 കാൾ

பிரிட்டானியா கோஸ்டன் பஃப்

பிரிட்டானியாவிலும் சீர்திரியைகளைத் தவிரிக்கப்பட்ட கோஸ்டன் பஃப் சில கட்டுகள், புத்தம் புதியவை, குழைவானவை, புகழ்ச் சத்தம் உண்டவை. உ அல்லது காரி அருகத்தம்போது, ஜாம், வெள்ளை, அல்லது பாத் கட்டையுடனே தின்பதற்கு மிகச்சிறந்தவை. அவற்றை பரீட்சை செய்து பாருங்கள்-வாயில் போட்டதும் உணர்ந்து போகின்றன. இன்றே கொஞ்சம் வாங்கி, பிரிட்டானியா கோஸ்டன் பஃப் சிலகட்டுகளின் புத்தம் புதிய உணவின் பந்தை அனுபவிப்புகள்.

**பிரிட்டானியா
பிஸ்கட்டுகள்**

வெளிநாடுகளிலும் புகழ் பெற்றது

SWTCC B10 AS

கல்கி

பொருளடக்கம்

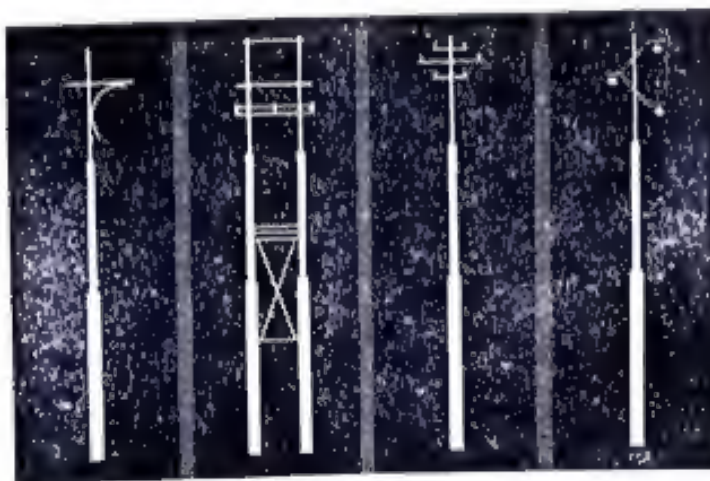
வெள்ளை நெல் 11 டி துளசி 23

பாரத தேசமும் பாசிஸ்தானும் பொதுவானதொரு சரித் திரத்தாலும் மரபாலும் இணைக் கப்பட்ட இரு மகத்தான நாடுகள். இவை இரண்டும் எட்புப் பூண்டு பல துறைகளில் நெருக்கமாக ஒத்துழைக்க வேண்டியதே இவ்விரு நாடு களின் இயற்கை விதி. இயற் திட்ட நல்லெண்ணெயும், எட் பும். பரஸ்பரக் கூட்டுறவும் நிலவுவதால் இந்நிபாவுக்கும் பாசிஸ்தானுக்கும் மகத்தான சலுகை கிட்டும் என்பதொரு ஆசியக் கண்டம் முழுவதிலுமே சமாதானமும் அபிட்சமும் வளர இது பேருதவி புரியும.

— அய்யி ஸரீபநாதி எல்தி

உயிர்த் திரவாகம் செவ்வ....	3
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	4
எம்மன் செறி?	8
செவ்நீர்த் திருநாள்	10
செவ்வக்கு ஒரு சகோதரி	17
சந்தன் கருவின்	23
செவ்நீர்ப் பாடல்கள்	25
ஜீவஜிதம்	26
பந்தயக் கல்வாணம்	33
முகத் திரைக்கும் மலர் முகம்	38
மறைந்த மாபவரி	41
நில், கவனி, நட!	44
சொற்களே, சொற்கள்!	49
படித்துப் பாருங்கள்	52
பங்கவயப் பக்கங்கள்	54
காவக் கக்கரம்	57
பாப்பாய்லாசா!	62
இதோ, பதிவி!	67
சாதம் இவ்விவோல் காதம்	69
ரங்கண்பூ	73
வட்ட மோது	80

"கல்கி"யில் வெளிவரும் காதல்கள்
உள்ள பெண்கள் எல்லாம் கற்பினர்
பெண்களை அன்புமேகமும் கற்பினரே

KALINGA POLES

STEP DRAWN STEEL TUBULAR POLES FOR
POWER TRANSMISSION, STREET LIGHTING, ETC.

KALINGA TUBES LTD., 31, Chittaranjan Avenue, Calcutta-12.
Works—Chowdary, (Pins)

தாஷ்கெண்ட்

இந்தியா

பாகிஸ்தான்

உயிர்த் தியாகம் செய்த உத்தமர்

பாபில்தானுடன் நாம் சமாதானமும் சிதேக பாவமும் கொள்வதற்குத் தாஷ்கெண்டில் வழி கண்ட சாத்தி வீரர் லால் பஹாதுர் சாஸ்திரியை மகிழ்ச்சியுடன் தாய் நாட்டில் வரவேற்பதற்குப் பதிலாக அவரது சடலத்தின் வரவைக் கண்ணும் கண்ணீருமாகக் காண வேண்டிய துரப்பாக்கியம் நமக்கு நேர்ந்து விட்டது.

தெய்வ சங்கற்பம் நமது அறிவுக்குப் பூரணமாக எட்டாவிடினும் இதிலும் சில உட்பொருள்களை உணர முடியிறது. தாஷ்கெண்டில் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் பிரகடனப்படுத்திய சமாதான சாஸனம் பூரண சக்தி பெறுவதற்கே ஓர் அரிய உயிர் பணயமாக வேண்டுமென ஆண்டவன் கருதி தமது அருமைப் பிரதமரைத் தன்னிடம் சேர்த்துக்கொண்டான் போலும்! ஏனெனில் தியாகத்தினாலன்றி எந்த உத்தமப் பணியும் நிறைவு பெறுவதில்லை. காந்தியடிகளும், விங்களும், கென்னடியும் பிராணத் தியாகம் செய்ததாலேயே, அதிசயமான முறையில் துவேஷங்கள் மறைந்து ஒற்றுமை உருவானதைச் சரித்திரத்தில் கண்டோம். இறுதிவரை சமாதானத்துக்காக அயராது உழைத்த ஸ்ரீ லால் பஹாதுரின் மறைவு வீண்போகாது. இந்தியா - பாகிஸ்தான் ஒற்றுமைக்கு அதுவே அஸ்திவாரமாக அமையும்.

உயிரோடு இருந்தபோது மட்டுமின்றி, அநாயாசமாக உயிரை நீத்ததிலும் தாய்த் திருநாட்டுக்கு நலன் கூட்டி வைத்த ஸ்ரீ லால் பஹாதுர் பாக்கியசாவி. அவரைப் போல, அரசியல் வாழ்வில் விரோதிகளைக் கண்டிராதவர் வெகு சிலரே. ஊழல், நேர்மையின்மை முதலிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இம்மியும் இலக்காகாத நல்ல சரித்திரத்தைப் பெற்ற அபூர்வப் பிறவிகளில் அவர் ஒருவர். மனத்தில் உறுதியிருந்த போதிலும் செயலில் படபடப்புக் காட்டாத உயர் குணமும் எளிமையும் அவரிடம் இயற்கையாக அமைந்திருந்தன.

அவர் பிரதமர் பதவி ஏற்றபின் அலை அலையாக வந்து மோதிய பிரச்சினைகள் அனந்தம். அவற்றில் பேரலையாகப் பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பு நிகழ்த்திய போது நமது நாட்டு மக்களுக்கும் ராணுவத்துக்கும் உத்வேகம் ஊட்டி, தனிப் புகழ் கொண்டார் ஸ்ரீ லால் பஹாதுர்.

போர் முனையில் வாகை குடிஉபோதினும் அவரது உள் மனம் சமாதானத்தையே விரும்பியது. தேசத்தில் யுத்த சிந்தனை மிகுந்திருந்த சமயத்தில் சென்னைக்கு விஜயம் செய்த அவர் கட்டிக் கூட்டமொன்றில் பேசும்போது 'பாகிஸ்தானும் இந்தியாவும் நிரந்தரமாகப் போர் புரிவது அசாத்தியம். நாம் கௌரவமான முறையில் சமாதானத்துக்கு வழி காணவே முயல வேண்டும்' என்றார். அந்தரங்கத்தமான அம்முயற்சிக்கு உருவம் தருவதற்கே ருஷியப் பிரதமரின் அழைப்பை ஏற்றார். கோலிஜின் அவர்களின் மனப்பூர்வமான பேருதவியாலும், பாகிஸ்தான் அதிபர் அபூ அவர்களின் நல்கணக்கத்தாலும் இந்தியா - பாகிஸ்தான் ஒற்றுமைக்கு அடிக்கோலும் சாஸனத்திற் தமது ஒப்பத்தையும் பொறித்தார். எடுத்த காரியத்தை முடித்த பின்பே, பழத்தைத் தருவதற்காக மலர் உதிர்வது போல, சாஸனம் பழுத்துப் பணைப்பதற்காகத் தமது உயிராறிய மறை உருத்து விட்டார். போரில் காணும் வெற்றியை விடப் புனிதமான சமாதான வெற்றி கண்ட ஸ்ரீ லால் பஹாதுர், அந்தச் சிகரமான செயலுக்குப் பிறகு வேறெந்தச் செயலும் தேவையில்லாதது போல் நிறைவு பெற்று, அமர வாழ்வை எய்திவிட்டார்.

அவரைப் பிரிந்து வரும்போது அருமை மனைவி மக்கள், மற்றும் இத்தக் குடும்பத்துயரை அவர்களோடு இதயம் கலந்து பிடிந்து கொள்ளும் நம் அனைவருடைய துரப்பாக்கியத்தையும் நீக்கி, நமக்கு அடக்கத்தையும் ஒற்றுமை உணர்வையும் அருள ஆண்டவன் வேண்டுவோம்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

தோளாரியன் உறியபடி நினைக்கின்ற இயக்குவிக்கும் வாரணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட மகத்தான சக்தியானது நாம் உற்பலியும் செய்திராத பெரும் கொடுமைமைய வினை வித்துவிட்டது. ஸ்ரீ லால் பஹாதுர் அவர்கள் மகத்தான விவாதி தரும் முறைமையில் மரணம் எய்தியிட்டார். எந்த அரசாங்கமும் அளிக்க முடியாத பெரும் கௌரவத்தைச் சமாதான கணத்தில் அவர் அடைந்த நிமிர் மரணம் அவருக்குச் சூட்டியிட்டது. வெளும் அன்னம் மந்திரத்தினால் பவி பீண்டமாயிப் பொருள் பெறுவது போல, அவரது மறைவிலும் தாஷ்கெண்ட் பிரகடனத்தின் வாகைப் புதுச் சத்தியம், பொருளும் பெற்று விட்டன. அவர் தாமே பவிப் பொருளாகித் தாஷ்கெண்ட் பேச்சு வார்த்தையை ஒரு வகையாகக் கிட்டார். அவரது மரணத்தின் மூத்திரை பெற்றுவிட்ட சமாதான ஒப்பந்தம் ஓர் ஆன்மிக சக்தி பெற்று விட்டது.

பேரிமையானவன் ஒருவிராடொருவரை ஒப்பிடுவதில் பொருளில்லை. அரபு நாட்டுக் குதிரை ஒரு லாசியத்திற்குப் பலருருமெனில் பாரத தேசத்துப் பக மந்திரேகு லாசியத்துக்குப் பலருரும். ஸ்ரீ நெருளி அத்திய நாட்டுப் பண்டுகளில் தெரிந்திருந்தவர். ஸ்ரீ லால் பஹாதுர் பாரத தேசத்துப் பக போன்றவர். மூத்திரை நம் நாட்டுப் பண்டுகளில் தெரிந்தவர். அவர். பொது அறிவை உபயோகிப்பதில் விசேஷ ஆற்றல் பெற்றிருந்தவர். உடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய சாதாரண ஆடைகளுக்கு இடமில்லிப் பெட்டி திறைமயம் பட்டாணம் களைத் தீணிப்பது போல் சேர் தங்கம் அறிவில் நுட்பமான விஷயங்களுக்கு இடம் தந்து, சாமானியமாகத் தேவைப்படும் பகுத்தறிவுக்கு இடம் தராமலிருந்து விடுவார்கள. ஸ்ரீ லால் பஹாதுர் அவர்களோ இவ்வாறில்லிப் பொது அறிவுக்கே பெரும் இடம் தந்தவர். அதிகம் பேசாதவர். கிரேக்கிய ஜீர்மானமாக முடிவு எடுக்கும் திறமை பெற்றவர். எவ்வாறானதும் மெனக்கடக்கம் என்ற குணத்தைப் பெற்று அதனால் உயர்ந்து விளங்கினார். கற்றறே தீயம் அனை

யாது அடக்கமாகக் காப்பது போல் தம்மை அடக்கத்தினால் வாத்துக் கொண்டவர்.

தாஷ்கெண்டில் உடல் என்ற கட்டை உதறிச் சென்ற அபூர்வ ஆன்மாவுக்கு தாம் எழுப்பக் கூடிய நினைவுச் சின்னம் இத்தியா - பாவில்தான் ஒத்துமைக்கு வழி காண்பதுதான். சொற்ப நாடுகளுக்கு மனத்தில் தீண்டு மறைமும் தபால் தலைமும். திக்கல் தானையமும் போலன்றி ஸ்ரீ லால் பஹாதுரின் தீனைக்கு இதவே திரத்தார் சின்னமாக அமைமும். தம்மிரு நாடுகளின் நட்புறவு காச்சிரப் பிரச்சினையைச் சார்ந்ததல்ல. இப்பிரச்சினையை மறந்து, பொதுவான பொருவாதார தோக்கங்களுக்காக இளைந்து செயலாற்றினால்தான் உண்மையான கந்திரத்ததைக் காத்துக் கொள்ள முடியும். போட்டியும், பூசனும், கிரையமில்லி இது நாடுகளுக்காகவும் வேண்டிய பொருட்டினச் சேர்த்து உற்பத்தி செய்து பொதுவாக விற்போகம் செய்து கொள்வோம். கங்க கிரியும், கியாபாரத் தடைகளுமில்லி நம் இது நாடுகளும் ஒன்றுபட்டு உற்பத்தியும், தொழிலும் செயல் வேண்டும் என்பதை ஸ்ரீராம் மனோகர் லோகநியாலும் ஆதரித்துப் பேசியுள்ளார். இதனால் தடுவலமும் போர்ச் சித்தக்கையும் மறைமும். இது நாடுகளிலும் உபட்சம் ஏற்படும். போட்டியை விட ஒத்துழைப்பே தன்மை தர வல்லது எனக் காண்போம். இதனால் நம்மிரு நாடுகளின் கௌரவமும் சர்வதேச வட்டத்தில் அமோகமாக உயரும். நாம் விரோதிகளாகக் கருதும் வங்கரகனும் நம் நண்பர்களாகி, நாம் பிரச்சை கேட்காமலே தாமாக உதவுவார்கள். தனித் தனிவாகவும் சேர்த்தும், நம்மிரு நாடுகளும் ஆவியாவின் பெரும் சக்தியாக விளங்க முடியும். இது நாடுகளும் பொருவாதாரத்தில் ஒத்துழைத்து முன்னேற்றும், 'காச்சிரம் என்ற சிறிய விஷயத்துக்காகவா பேதப்பட்டு நின்றோம்?' என தாமே பிற்பாடு அறிச்சிப்போம். தாங்கி எழுந்தலன் துர் கோப்பனத்தை மறப்பதுபோல் சென்று போனதை வேண்டாம் மறப்போம்.

மோலியத் பிரதம மந்திரி கோவிலிலும், பாகிஸ்தான் அதிபர் அபுல்காஸும் தாஷ்கெண்டில் ஸ்தாந்திரிகின் இறுதி யாத்திரை ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டு உடனத்தை ஒத்தி நடந்தவர்களுள் மூதமயர்க்காக விளங்கிய பள்ளு சீத்திர முகியத் லயம் பெற்று விட்டது.

மோலியத் பிரதமர் கோவிலின் அகரத்துவம் அளபத்த பாரதம் பிரதமர் ஸ்தாந்திரிக்கு மலர் விளையம் ஸத்தி மரியாதை நெறுத்துவிருர்.

அமரராஜி விட்ட ஸம்பந்தாறுக்கு ராஷ்டிர பதியும் இளபக்காஸம் பிரதமர் நந்தாவும் அஞ்சலி நெறுத்துவின்றனர்.

புது தில்லி ராம் விவா சபதாஸத்தில மாரத ராஷ்டிரபதி தலைமையில் நடந்த அறுதாயக் கூட்டத்தில் அமெரிக்க ஸத்தி ஐறுதியிடு தும்கடுரே பேய விருர், மவுண்ட்பாட்டிலையும் நடத்தித் காணலாம்.

1. சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பஞ்சவர்ணம் சார்ந்திப் பாரதப் பிரதமரோடும் பதவி ஏற்றிற்று. 2. இலங்கைத் தலைநகரான கொழும்புக்கு தலைச் சென்றவுடன் இலங்கைத் தலைநகரின் கௌரவமாக வாழ்வுக்கு ஏற்ற சான்றிதழ். 3. தாயகத்திலிருந்து இவ் பாரதப் பிரதமருக்கு. 4. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம். 5. அவர் தாயகத்திலிருந்து பாரதப் பிரதமர்.

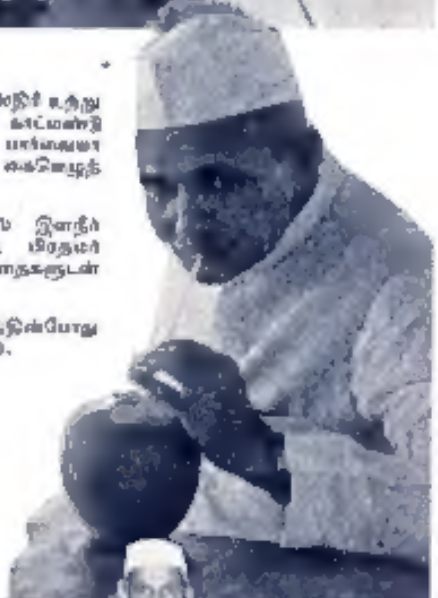
ரெண்டிஜி காமன்வெல்த் பிரதமர் மகாத்மாவுக்காக வண்டியுக்கு விஜயம் செய்த போது பி.பி.சி.பி.யுடன் போட்டி நடக்கிறது.

ஐரோப்பிய மனிதா ரெண்டிஜி கருதுதல்க்கு காமன்வெல்த் மன்றம் அமைப்பதற்குள்ள பார்வையுடைய புத்தகத்தில் கையெழுத்திடுகிறார்.

தி.க.கோபாலிஸ் இளநிலை கல்வத்து மட்டுத்த பிரதமர் அத் தேவுக் குழந்தைகளுடன் களித்து மகிழ்கிறார்.

சென்னை கிழக்கத்திலுள்ள ரெண்டிஜி தம்பதியினர்.

இந்தியப் பிரதமர் பி.பி.சி.பி. பிரதமர் மகாத்மாவுடன் சிம்லாவிலே போக முடிந்தது என குறிப்பிடுகிறார்.

என்ன? சேதி?

- தமிழ் எழுத்துகளின் இழப்பு
- காட்சில் மறைந்தார்
- பஞ்சாயில் ஒரு தஷ்டம்
- பிமர்ராய் பிரீவு

நிக்ஷாண அரபியல் பிரச்சினைகள் பெல்
லாம் ஒடுக்கெடுத்துத் தெனியாண தமிழில்
எழுதுவதில் தனித் திறமை பெற்றிருந்தவர்
நிஜ டி. எஸ். கோக்கையிலம் பிள்ளை. சென்னை
கலாக்கா அன்றி அங்குடைய தலைவர்கள்
கவியப் படிப்பதற்காகவே அவர் ஆசிரியராக
இருந்த பத்திரிகைகளின் வாய்க்கும் வரக்கூட
இருந்தது. இப்படி அவர் திறமை பெற்ற
தற்குக் காரணம் அவர் ஏதோ விசேஷ
மாகத் தமிழ் பயின்று விட்டிருந்ததோ
என்றால் இவ்வ எழுத்துகள் கூற வேண்டும்.
மனத்தில் தோன்றியதைத் தெனியாணவும்,
அபத்தமாய்க்கும் எழுதியதாயேயே அவர்
பெயர் பெற்றார்.

1850ல் சுதந்திரப் போராட்டத்தில்
சேர்ந்தார். பின்னர் சேனம் வரதராஜாஜ்
நாயுடு நடத்தி வந்த "தமிழ் நாடு" என்ற
பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகப் பணி
பாற்றினார். அதை விட்டுக் 'காத்தி' என்ற
காலாறு பத்திரிகை நடத்தினார். அதுதான்
அங்குடைய பெரு முயற்சியைக் கூப்படுத்தி
வது. தமிழ் நாட்டில் அப்பத்திரிகை கட்சி
கட வித்தபின் பாவிற்று. தினமணி தொடர்
வெட்டியோது, அதன் முதல் ஆசிரியராகப்
பதவி ஏற்று அரும் பணிபாற்றினார். அங்
குடைய காலத்தில்தான் தினமணி தமிழ்
மக்கள் வாழ்வில் இன்றியமையாத அம்ச
மாகிவிட்டது. பிறகு தமது சேந்த
முயற்சியால் "தினசரி" என்ற பத்திரிகை
வெட்டி தொடங்கினார். அது நீடிக்கவில்லை.
சமீபகாலத்தில் 'நவசக்தி'யின் ஆசிரியராகவும்
கேளரவ ஆசிரியராகவும் இருந்து மறைந்து
விட்டார். நிஜ டி. எஸ். கோக்கையிலம்
பிள்ளையின் மறைவிற்குள் வருத்தம் அங்
குடைய உதவியின்றிவருக்கும் தன்மையுக்கும்
அதுதாயின் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஃ ஃ ஃ

மகாராஷ்டிரத் தலைவர் நிஜ எஸ். வி.
காட்சில் ஒருவருடைய பிராங்கெரமான
மனிதர். காங்கிரசுக்கும் இருந்து கொண்டே
அந்தப் பங்குமறை எங்குத்திட்டுப் போனார்.
ஆதிதில் காங்கிரஸ் இலாகாவில் பங்குதலைவர்
விடையே மட்டும் செல்லாக்கும் பெற்றிருந்த
போது, தமது சக்தியால் 'த பிரசுரகங்களைப்
பயன்படுத்திப் பாதுமக்களையும் அறிவு' எழுட்டி
செய்த பெரியவர்களில் ஒருவர். மத்திய சர்க்க
காரின் தொல் மத்தியியால் பணிபாற்றி
யிருக்கிறார். பிம்பிளியில் கருவாயிவான் பரும்
மருந்து நிலையம் அவரது முயற்சிக்கு ஒரு
சான்று. பஞ்சாயத் ராஜ்யத்தின் கவர்சராக
இருத்திருக்கிறார். எப்பதவிபெற்றதாயும்,
மனத்தில் பட்டதை என்னது உள்வாங்குகூட
அசாத்திய கதையின் பெற்ற அசாதாரண
வாங்கிரசுகாரர் அவர். சமீப காலத்தில்

காங்கிரஸின் போக்கைக் கண்டு வெறுப்
படைத்து, ராஜாஜி நடத்தி வரும் இயக்கத்
தைப் பாராட்டிப் புதுத்திருக்கிறார், கடைசி
வாக அவர் புது சர்வ கலாசாஸியின் உப
அத்தியட்சகராகப் பணிபாற்றி வந்தபோது
நிஜ தோன்றிருந்து காலபாரார், அவரது
மறைவு மகாராஷ்டிரத்துக்கும், சுதந்திரச்
சித்திய உலகுக்கும் பெரும் தஷ்டமாயும்.

ஃ ஃ ஃ

பஞ்சாயத் ராஜ்ய சுதந்திரக் கட்சியின்
பெருத் தலைவர் சுதந்திரதார் உத்தமநிங்
தானோடு மறைத்து விட்டார். ஆனாலு
பாருவால், பிராயம் முதிர்ந்த அப்
பெரியவர் சுதந்திரக் கட்சியின் மூலகர்த்
தாக்கணில் ஒருவராக விளங்கினார். அவர்
பனகாலம் தொடர் பணியில் ஈடுபட்டு காங்
கிரஸின் செயலாற்றி வந்தவர். காங்கிரஸின்
விவகாரம் கொங்கை, கட்டுப்பாட்டின்முறை,
நிய உச்சவரம்பு ஆபிசை விவகாரப்
பெருக்குடி மக்களான பஞ்சாயதர நகரிக்
கிளும் என்ற மூதல் முதல் குரங்கொடுத்தவர்.
ராஜாஜி சுதந்திரக் கட்சி தொடங்கியவுடன்
மனமில்லுக்கியுடன் அதில் சேர்ந்து அரும்
பணி புரிந்து வந்தார். அவர் மறைவிற்குள்
கட்சி தஷ்டமுற்றது என்பது வால்தவமா
விலும். அவரது உத்தியோகத்தை உள்விடப்
பார்க்கும் பன இவர்தான் கட்சியில் சேர்ந்து
பஞ்சாயத் விவகாரியலின் சுதந்திர வாழ்க்கை
முறைமைக் காப்பாற்ற முன்வருவாரின்
என்பதில் ஐயமில்லை!

ஃ ஃ ஃ

அரபியலிலும், எழுத்துகளிலும் பெரு
தஷ்டங்களுக்கு ஆளான இந்தியா, திரைப்பட
உலகிலும் ஒரு பெரிழப்புக்கு ஆளாகியுள்
வது. புதுப்பெற்ற படாதிபதியும் கைரக்டரு
மான பிமர்ராய் சமீபத்தில் மறைந்தது
விசைக்கத் தக்கதாயும். அவ்வந்தா நில
நியோட்டி கதாபாத்தியில் ஒளிப்பதிவாள
ராகப் பணி தொடங்கிய பிமர்ராய் தமது
திறமையாலும், உழைப்பினாலும் பிரசித்தி
பெற்ற கைரக்டர்களில் ஒருவரானார். அவரது
'தோ பிரா ஐயில்' என்ற படம் இந்தி
யாவில் பரிக் பெற்றதோடு, காங்கல் அகில
உலகத் திரைப்பட விழாவிலும் பாராட்டுப்
பத்திரம் பெற்றது. பிமர்ராய் தயாரித்
தந்த 'கேததம் புத்தர்' என்ற சென்னைப்
படம் ராஷ்டிரபதியின் தங்கப் பதக்கம்
அடைந்தது அவரது திறமைக்குச் சான்றுகூட.
வெறும் கவர்ச்சிப் படங்களாக மட்டுமில்லி.
கலை துணுக்கம் கொண்ட படையுக்களை
அளித்த ஸ்ரீ பிமர்ராய் ஐயப்பதார வயதில்
பயன்பாடில் அகால மரண மடைந்தது ரிசைர்
கலுக்கெல்லாம் ஈடுசெய்ய இயலாத தஷ்டம்.

எ.எஸ்.ராகவன்

எழுதும்

புதிய தொடர்கதை

யாத்திரை

கலிக்

சுப்ரவர 13

வீசேஷ மனரில்
ஆரம்பமாகிறது

வெற்றித் திருநகர்

அத்தியாயம் இருபத்தைந்து
சாம்ராஜ்யத்தின்
முதுகெலும்பு

கிருஷ்ணதேவராயர் கிபத்துக்
குள்ளாகச் செல்வதற்குச் சென்ற
வாழ்வு, அமைச்சர் சாஸ்திர
நாஸ்திரம் போகும் ஒரு புதிய
மாநாடுக்கண்டான் கிசவாதன்.
சக்கரவர்த்தியின் திங்கை ஒரு
புறம் அவர் வந்திருந்தேன். மூலம்,
மறுபுறம் அவருடைய அதிகாரம்

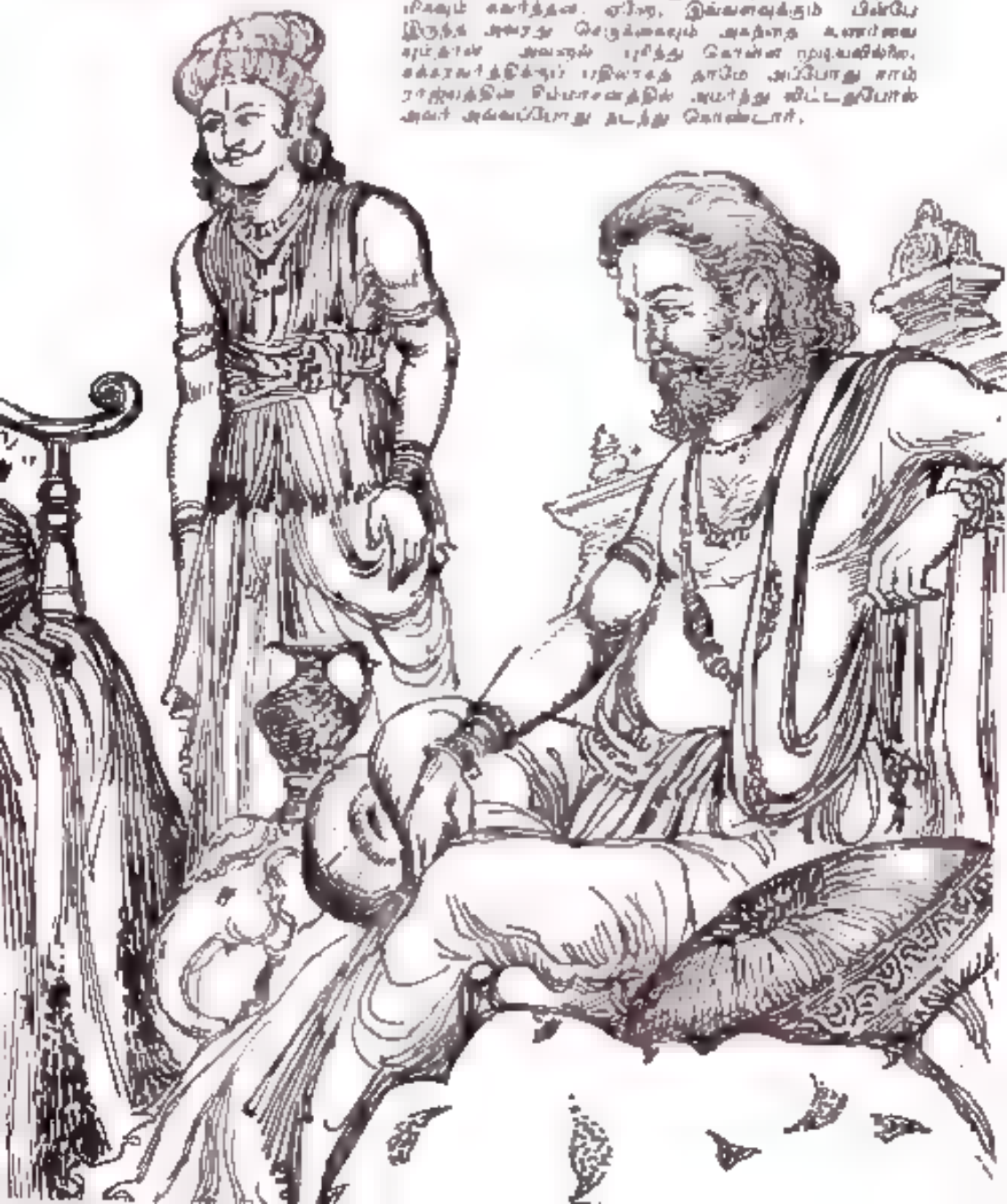
அகிலன்

போக்கு வளர்த்து கொண்டே வந்தது. பொறுப்புக்களும் கடமைகளும் வளர்த்ததை ஒட்டி, அவருடைய செருக்கும் வளரத் தொடங்கியிருந்தது. அப்பாவி எவ்வாறு தம்மை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தாரோ, அவ்வாறே அவை நரகிம்மமும் தம்மை வளராமலே அதிகார ஆட்சையிற் பற்றுதல் கொள்ளலானது.

அதே சமயம் அமைச்சரின் ஆட்சித் திறமையும் கைவந்ததை கிப்பிண்டியச் செய்தது. "சக்கரவர்த்திகளுக்கு உடல் நலமில்லை என்பதாய், சாம்ராஜ்யத்தில் எந்தக் குறையும் தலை காட்டிவிடக் கூடாது; வெளிப் படைவர்களுக்கு அது இடம் கொடுப்பதுபோல் ஆகிவிடும்" என்று கைவந்தனிடம் கரீச அமைச்சர், அவ்வாறே நரகச் சுலாசனமும் தாமே ஏற்றுக் கொண்டு செயலில் இறங்கி விட்டார்.

அவருடைய செயல் திறம், கறுகறுப்பு, கறைப்பார்களும், கடமை உணர்ச்சி இவ்வளவும் கைவந்ததை நிரவும் கவர்த்தன. ஏனோ, இவ்வளவுக்கும் பிம்பே இருக்க அகரது செருக்கையும் அகந்தை உளர்வை ஏழ்கால் அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சக்கரவர்த்தியும் பதிகாத தாமே அப்போது சாம்ராஜ்யத்தில் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து விட்டதுபோல் அவர் அவ்வப்போது நடந்து கொண்டார்.

12

மதுரைக்குச் சென்றிருக்கிறார் என்பதை அறிந்து கொண்டான்.

அவனுக்கு உடனடியாக அந்தச் செய்தியைக் கமலாதேவியாரிடம் கூற வேண்டுமென்று துடிப்பு. "அப்பா! நான் அதை யாரிடம் போய் இதைத் தெரிவித்து விட்டு வருகிறேன்" என்று விவதநாதனின் மாலிகைக்குக் கொம்பிருள் அவள்.

"அப்படியே அவர்களையும் இங்கு அழைத்துக் கொண்டு வந்து ஒரு விருந்திற்கு ஏற்பாடு செய். விசுவநாதனும் அரசன்மகனிலிருந்து நேரே இங்கு திரும்பி விடுவான்."

மகிழ்ச்சியோடு கமலாதேவியைக் காண்பதற்காகப் புறப்பட்டாள் வடகவி. அப்போது அவள் அங்கு இயல்பாக இருந்ததை காலையதரளம்மருக்குப் பெரிய உதவியாக இருந்தது. ஒரு கவிச் சீர்க்கப்பெற்றவர் போய் திம்மதியாக ராமபத்திரநாயக்காரிடம் பேசத் தொடங்கினார்.

"சக்கரவர்த்திகளுக்கு முதுதெலும்புகளில் ஒன்று முறிந்து போய் விட்டது. அவர்களுடைய உயிருக்கு ஒன்றும் ஆபத்தில்லை என்றாலும் அவர்களால் நம்மோல் தீவிரமாக எதைதும் கவனிக்க முடியாது. அரசன்மகனாகத் அவர்கள் எழுந்து நடமாடும் அவர்கள். விழாக் காலங்களில் மட்டும் அவர்கள் காலவயர்களில் கவந்து கொள்ளும் அளவுக்கு இனி நான் அவர்களை நம்ப முடியும்" என்று அமைச்சர்.

ராமபத்திரநாயக்கர் வில வேலத்துப் போனார். உடல் நலம் நிரகு மாநங்கலில் தெறிவிடும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த அவருக்கு இது ஒரு பெரிடியாகவே இருந்தது.

"முதுதெலும்புமுறிந்துவிட்டதென்றால்..."

"நாங்கள் சாய்ந்திருக்கிற முதுதெலும்பை முறித்து நிற்கிறது என்று இரகசியத்தெரிந்தால் இப்போது உங்களைப் சொல்வோம். அதனால்தான் அவர்கள் எழுந்து நடமாடும் வளர்விலாது நம்மை யாரும் காண வேண்டாம் என்று கட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள். நடமாடத் தொடங்கினீட்டால், பிறகு அவர்கள் துவம்போவிலை நம்முடைய நோயை மறைத்துக் கொண்டு அவ்வுட அறுவல்களைக் கவனிப்பார்கள்."

அந்த இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொண்டவுடனேயே ராமபத்திரநாயக்கரை ஒருவகை அச்சம் சூழ்ந்து கொண்டது. நிகவும் கவனமாகப் பாதுகாக்க வேண்டிய இரகசியம் என்று மட்டிலும் அவர் தெரிந்து கொண்டார். சாய்ந்திருக்கிற எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கவிை அதே கவனத்துக்குள் அவரிடம் சூழ்ந்து கொண்டது.

அத்தியாயம்

விசுவநாதன்

அரசன்மகனிலிருந்து திரும்பிய விசுவநாதன் அமைச்சரின் மாலிகைக்குள் நுழைந்து போது அங்கு ஒரே கைகலப்பாக இருந்தது. அவனுடைய அம்மைவாரி கமலாதேவியும் வடகவியும் கூடத்தின் ஓர் ஓரத்தில் அமர்ந்து

"சக்கரவர்த்திகளின் சூமாரர் திருமலை தேவரும் அப்பாவி குடும்பத்தாரின் வகு சேகரத்துப் பரிசாகி விட்டார். அடுத்ததாய் போல் சக்கரவர்த்திகளின் நம்பி அச்சுதராயர் இருக்கிறார்; அவரை விட்டால் மதுரைச் சாமராயர் இருக்கிறார். ராமராயரும் இப்போது வடக்கே போயிருக்கிறார் என்று தெரிகிறது."

"அச்சுதராயருக்கு -சூறியல் இல்லை? உரிமை இருக்கிறது. ராமராயருக்கு சூறியல் இருக்கிறது. சூறியல் உரிமை இல்லை. இவர்களுக்குள் இப்போதிருந்தே நாம் மறைமுகமான போட்டியை எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் சக்கரவர்த்திகள் உயிரோடு உள்ள வகையில் எந்தையும் வெடித்துக் கொம்பாதபடி பார்த்துக் கொள்வார்."

"எதிர்காலம்?" என்று கேட்டார் ராமபத்திரநாயக்கர்.

"அச்சுதராயரின் எதிர்காலம் பற்றியோ ராமராயரின் எதிர்காலம் பற்றியோ நாம் இப்போதிருந்தே கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உங்களுடைய எதிர்காலம் என்ன? இந்தக் கவிைக் கங்களுக்கு இருந்தால் போதும். மற்ற விஷயங்களை நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன்."

சாமராய்வுத்தின் எதிர்காலத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்குப் பதிலாகச் சாளுவதரளம்மர் நாகம் நாயக்கர் பற்றியும் ராமபத்திரநாயக்கர் பற்றியும் பேசினார்.

"இனி நீங்களும் நாகமும் இரண்டு உடல்களும் ஒருமுகமாக இருந்து கொண்டு, தமிழ் நாட்டில் உறுதியான ஆட்சியை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும். நம்முடைய எதிர்காலம் வாழ்க்கை இனிதே தமிழ் நாட்டில்தான் இருக்கிறது" என்று அமைச்சர்.

ராமபத்திரநாயக்கருக்கு ஏதும் தெவிவாக விளங்கவில்லை. அமைச்சரே தொடர்ந்து பேசினார்.

"நீங்கள் தெற்கே புறப்படும் போது நான் உங்களைப் நாகமருக்கு ஓர் ஓலை கொடுத்து அழைப்புகிறேன். அந்த அவரிடம் சேர்ப்பித்துவிட்டு, அங்குடைய கட்டிகளின் நினைவேற்றி வாராக்கள். அது ஒன்றுதான் இனி உங்களுடைய எதிர்காலத்துக்கு வழி!"

ராமபத்திர நாயக்கர் எப்போதும் தாமரைச் சிந்தித்துப் பழகாதவர். நாகம் நாயக்கர் அமைச்சரிடம் கொண்டிருந்த அதே நம்பிக்கை அவருடைய அதிகாரியான ராமபத்திரருக்கும் இருந்தது. தம்முடைய எதிர்காலத்துக்கு வழிகாட்டிய அமைச்சருக்கு அவர் தமக்குள் நன்றி செலுத்தினார்.

அந்த எதிர்காலம் எப்படியிருக்குமென்று யோசனை அவருக்கில்லை.

இருபத்தாறு

எதிர்காலம்?

கூடத்துக்குள் நடப்பதை ஆகவோடு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர். அமைச்சர் சாளுவதரளம்மர் குதகலத் தோடு அங்கு யாருடனோ பேசிக் கொண்டிருந்தார். ராமபத்திரநாயக்கரும் உடனிருப்

"பெட்டி வீணை கைகள் கத்தாதே. அதுவே கைகளை அப்படியே கை காது தெரியுமா?"

"அப்போ கை பூத்து அங்கை கை பூட்டு கைகளை பெருக்க மாட்டா?"

பனதக் கண்ட விவரநாதன், அரண்மனை வீடுக்கு அவர்கள் இருவரும் நேரே அங்கு தான் வந்திருப்பார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டான்.

அங்கிருந்த மூன்றுவது மனிதர் வந்து சென்ற ஓர் ஏழைக் கிழவர். அவர் அப்போது ராமபத்திரநாயக்கின் கைகளைத் தாது பார்த்து அவருடைய எதிர்பாசம் பற்றிக் குறி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

சூனம் குறி, எங்கிறம். அங்கே இவற்றி லெக்காய் விஜயநாயகம் அதிகமான தம் பிச்சை வைத்திருந்த கைப் பூது. மதவது ஒரு நற்செயல் தொடங்க வேண்டுமானால், சூனம் பார்த்து அதை அங்கு தொடங்கு வார்கள். அவர்களுடைய சூனத்தில் ஒன்று "அங்கே" என்பது. அவர்கள் ஒரு சேவலை நீங்கித்துச் சூனம் பார்த்துச் செல்லும் போது, அவர்களுடன் தொடர்புக்கொண்ட யாரோ இருவர் அவர்களுக்குச் செல்லும்படி யாகத் தங்கு கொடுத்தால் பெரிசு சொன் டிருந்தால் அதையே பசுரையாக எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

சூனவரம்பர்கள் இவற்றெல்லாம் அன லுக்கு மீதம் தம்பிக்கக் கொண்டிருந்தார். அவரைத் தேடி அவரது எதிர்பாசத்தைச் சொல்ல: வந்தவர்கள் யாருமே வெறுங் கையோடு திரும்பிவிட்டனர். இப்போது என் னெதிரோ தொழிலாதத்துக் கொடுத்தி னிருந்த ஒரு கவலாதீசர் வந்திருந்தார். அவ ருடைய திசையெல்லாம் பரிசோதிப்பதற்காக முதலில் அவரிடம் ராமபத்திரநாயக்கரைக் கரம் காட்டச் செய்தார் அமைச்சர். எதிர் கைகளைப் பற்றி அவர்கள் இருவரும் பேசிச் செல்லுபெற்ற சேவல் பார்த்து இப்படி நடுவர் வந்து சேர்ந்தது அருளுக்குச் பசுரையாகவே தோன்றியது. ராமபத்திர நாயக்கரைப் பற்றிய கைகளை அவர் ஓரணங்களுக்குச் சேவலைக் கூறி விட்டதான்

அவர் சொல்லிக் தப்பிக்கக் கிழுத்துவிட் டது அமைச்சருக்கு.

அப்போதுதான் விவரநாதனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தான். அவனைக் கண்டவுடன் பெருமையின்போடு வரவேற்றுவிட்டு, அவ னிடம் அத்தப் பெரியவரைப் பற்றிக் குறிப் பிட்டார் அமைச்சர். ஓற்ற சம்பந்தம் அவன் வந்து விட்டதாகவும் அனுமைய கரத்தை யும் பெரியவரிடம் நீட்ட வேண்டுமென்றும் அவர் வற்புறுத்தினார்.

வடக்கியும் விவரநாதனின் தாயாரும் இந்த விஷயத்தை அமைச்சரோடு சேர்த்து கொண்டனர். விவரநாதன் மறுத்துப் பார்த் தான். யாரும் அவனை விடுவதாக இல்லை. மற்றவர்களுடைய மன மயிர்க்கிக்காகவும் வடக்கியின் பிடிவாதத்துக்காகவும் தயங்கிய காரே தன் வலது கரத்தை நீட்டினான். ௧1

குறி சொல்லும் பெரியவர் முதலில் அவ ளுடைய அங்கை காட்டாமலாகக் கூர்ந்து நோக்கிக் கொண்டார். இன்னர் அவ ளுடைய கைகளைக்கொண்டு அவர் காட்டும் சென்றது. விவரநாதன் ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துவிட்டு, பெருமை பெருங்கக் கத்தித் து மிரட்டாமலாக நோக்கினார். "என்ன சொல் லப் போகிறார்?" என்ற ஆவல் அங்கிருந்த ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் துடித்தது.

"ஆயிரத்தின் ஒருவர் கைகூட எங்கு இருக்கக் கிடைப்பதில்லை!" என்று பூரிப் போடு ஆரம்பித்தார் அவர். "இது இராஜ யோகருளாக் கை; பெருமேறி கொள்ளு வாழ்க்கையு ஓர் உத்தமனின் கை; இத்தக் கரத்தால் இவர் தமது குழங்களுக்கு கை வாரி வழங்கப் போகிறார்."

சூனவரம்பர்கள் கிழிசைக் கூட்டென்று புத்தொன். மின்னியது. "இராஜயோக ருளாக் கை கங்கு, அது எப்போது எங்கே என்று சொல்லுங்கள்."

"இப்போது இருக்கு அந்த யோகம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. தாமரை அணைத் தேடி இவர் யோக வேண்டியதில்லை. அதேவே இவரைத் தேடி கிணறில் வந்து சேரும். தெருந்த கிணறில் பெரிய சான்றாய்த் தையே தீங்காட்டப் போகிறார் இவர். இவ ருக்கு மூன்று இருந்ததைவிட, இருக்குப் பின்னால் வரப் போவதெனில், இவருடைய ஆட்கள் மீதக் கிந்தனையாக இருக்கும். இப்படி நடுவர் அரண்மனை பெறும் நாடு பாக் கெடும் செய்த தாடு."

விவரநாதனுக்கு இத்தப் புழமொழி ளைக் கேட்டுக் கொண்டவற்றைக் பிடிக்க க்கிற. தானைத் தலைகீழித்தான். குறி சொல்பவர் தொடர்ந்து கதலானார்.

"சூனங்கள் கேட்டிக் குழங்களுடைய காலத்திலேக்கு வந்தான் சேவலார். கொல்லி கைப் புதுப்பித்து அவர்களுடைய கை கால்கள உலர்ச் செவ்வார். இவருடைய ஆட்களின் கைகள் பாலும் இருக்காது; பசுவர்களைப் பசுடையெடுப்பும் தடக்காது. கைப்பயல பசுடாகத் திரட்டி, கொட் டையன் எழுப்பி, பசுவர்கள் அஞ்சும்படி காக தாட்டை ஆள்கார். தர்ப்புடைய கைகளாத்திகள் இவ்வை தேவராயருடைய ஆட்களத்தான் இவர் ஆட்களுக்கு ஒப்பிட்டுச் சொன்ன குடியும்."

இப்போது விகவநாதன் அத்தப் பெரியவர் கூறிய ஒவ்வொரு சொல்வையும் தன் மனத்தில் பதித்துக் கொண்டான். நல்லாட்சிக்கு அவர் விளக்கம் கூறுவதுபோல் அவனுக்குத் தோன்றியது. கிருஷ்ணபெரையரைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டதால் அவனுக்கு அவரிடம் பற்றுதல் ஏற்பட்டு விட்டது.

வட்டகமியும் கமலாபெரியும் அவனுடைய திருமணத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்பினார்கள். வட்டகமியால் அந்த வாய் விட்டுக் கேட்க முடியவில்லை. கமலாபெரி கேட்டு விட்டார்.

“ஆமாம்; அந்தச் சொல்வங்கள்!” என்று தன் குமாரத்தினையப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார் சாணுவரதரிமர்.

“இவரை மணந்து கொள்ளப் போதும் பெண் கொடுத்து வைத்தவன்; அவனும் இதே வித்யநகரத்தில்தான் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறான்” என்று அவர் கூறியவுடனேயே, தன் அடக்கத்தையும் மீறித் கொண்டு விகவநாதன் வட்டகமியை நோக்கினான். அவனும் தன் விழி விச்சரால் அவனுடைய விழிகளை நோக்கிவிட்டுச் சரேஸென்று கூங்கென பாய்த்தோடினான். அதற்குப் பிறகும் அவனுக்கு அங்கே நிதகச் சிறிதும் துணிவில்லை.

“எப்போது ஆகும்?” என்று வினவினார் அமைச்சர்.

“காலம் இவ்வளும் வரவில்லை. இராஜ யோகம் வந்த பிறகு, அந்த நிஷநாட்டிக்கு கொண்டவுடன்தான் இவருக்குத் திருமண யோகம் இருக்கிறது.”

அமைச்சரின் நெற்றி சுருங்கியது. சற்று நேரம் எவ்வையோ ஆழ்ந்து யோசித்தார். பிறகு ராமபத்திரநாயக்கரை நோக்கினார். ராமபத்திர நாயக்கருக்கும் விகவநாதனுக்குப் பற்றிக் தெரிந்து கொள்ள முடிந்ததில் எவ்விதம் துன்பம். அவனுடைய நிலைமை நான் நாயக்கர் இறந்த செய்திகளைக் கேட்டால் எவ்வளவு பூரிப்படைவார்! விகவநாதன் முதியவர் கடைசியாகச் சில விஷயங்களையும் குறிப்பிட்டார்.

“இராஜயோகம் எவ்வளவு துணைக்காரராஜாவுடைய இராஜயோகத்தைப் போல் இருக்கக் கூடியதென்றால் சொல்வவராம். இராஜ யோகத்தில் வாயுத்தும் அவர் ஒரு யோகி எனப் போவதும் நடந்து கொண்டார். இவரும் அப்படித்தான் பற்றிற்று யோகி போல் இருந்து அந்த ஓர் வரலாற்றாகச் செல்வார். இராஜாசம் நடத்துவது இவருக்குச் சாதாரண விஷயம் செய்வது போலத்தான். முடிவுக்கு கொண்டது. நிமிசானத்தின் அமரத்தி செருக்கோடு வரவது. பெருமைக்காக ஆணைப்படுவது இவைகளை ஒரு பொருட்டாகவோ நினைக்க மாட்டார். ஆனால் நினைப்பதைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் மட்டும் இவருக்கு உண்டு.”

சாணுவரதரிமருக்கு முதியவர் கடைசியாகக் கூறிய சொற்கள் ஓர் எச்சரிக்கை வாகவும் இருந்தன. அதிகாரம், பதவி, சொந்த வாய்க்கையின் முன்னேற்றம் எனதவும் பொருட்படுத்தாத வட்டியப் பற்றுதல் ஒன்று அவனுள்ளே இருப்பதை அவர் கண்டிருக்கிறார். இவனையும் பருவம் கழித்துவிட்ட

“உங்க மாமியார் சொல்வதுதான் போலிருக்கு. கட்டுக்காய் ஆயிச்சம்பிரமம் துடக்கித் துடிக்கேடுவா?”

“ஊ... சிப்பியுக் கிணவாய் இருக்கதான் அப்படி!”

டாக் அத்தப் போக்கும் மாதிரிதான் எவ்நதம் பித்தை அவருக்கு ஏற்பட்டது.

குறி சொல்ல வந்த ஏழாம் விழயருக்கு அவர் ஏழிப்பாராத அளவுக்கு அங்கே செரு மறிகள் விகடத்தன. அமைச்சர் கெடுத்தது போதாதென்று, வட்டகமியும் அவரிடம் பொறக்காகத் திரைத்த ஒரு பட்டுப் புடவைகளை இரவியமராகக் கொடுத்து அறுப்போனார்.

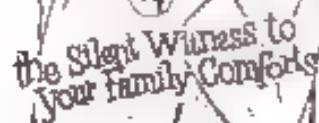
விருத்த முடிந்தது. விகவநாதனும் அவன் தாயாரும் விடைபெற்றுச் சென்ற பிறகு, அமைச்சரும் ராமபத்திரநாயக்கரும் மீண்டும் தனித்திருந்தனர்.

“நாகம் நாயக்கருக்கு நான் எவ்வளவுத் துறையும் விவரமாக ஒவ்வியி எழுத முடியாது. மேலும் ஒவ்வியி எழுதும் செய்திகளை மற்ற லர்கள்குப் பார்த்து விடுவதற்கும் ஏதுவுண்டு. ஆகவே நீங்கள்தான் இங்கு கண்டது கேட்டது எவ்வளவுத் துறையும் நாகமருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.”

“கட்டாயம் சொல்விடுங்கள். அவருடைய குமாரரின் யோகத்தைப் பற்றிக் கூறியும் அவருக்கு இந்தப் பெருமையையத் தான்செய் முடியாது.”

“யோகம் இருப்பதாகத் தெரிவித்தது; அது இன்னும் வந்துவிட வில்லை; அந்த நாமெல்லோரும் சொல்துதான் வரச் செய்ய வேண்டும்!” என்று சாணுவரதரிமர்.

பிறகு அவர் ஓர் ஒவ்வியி சில வரிசை எழுதினார். அந்த ஒவ்வியை ஒரு யோகமியின் வையத்து முடி ராமபத்திர நாயக்கரிடம் கொடுத்தார். யோகமியின் வையக்காயம் அவரிடம் கொடுத்திருந்ததால் கூட ராமபத்திர நாயக்கரால் அதன் உட்பொருளைப் புரிந்து கொண்டு முடிவாகு. அந்தப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நாகமநாயக்கர் அப்போது மதுரையில் இருந்தார். (தொடரும்)

INDIA PRIVATE LIMITED

Khealo Engineering Company
2A, North Crescent Rd., T. Nagar,
Madras - 17

கோல்டா என்ஜீனியரிங் கல்பென்

Clearing : 84140

புதிதான ஓட்டம்

Shideerex
(FOR ILLUSTRATION)

துடி ரெக்ஸ்

துவர் இட்லி - சாம்பார்

(௧௪)

3. நியோபியம்-காசியோல் தாதுகள் |

உதாரணம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் - 14 நின்றுகள்

மத்தியம், ஆரம்ப - 14 பள்ளிகள்

பம்பாயில், அப்பளவும் மகலிபன

சென்னை, 15 சூன் (ஐ.வி.என்) ஸ்டீல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் (ஐ.ஐ.எல்) தனது 2017-18 நிதியாண்டின் முதல் காலாண்டு நிறுவன வருமான அறிக்கையை வெளியிட்டுள்ளது. இதில், ஐ.ஐ.எல் தனது வருமானத்தை 10.5 சதவீதம் அதிகரித்து ரூ. 1,000.50 கோடிக்கு உயர்த்தியுள்ளது. இதில், ஐ.ஐ.எல் தனது வருமானத்தை 10.5 சதவீதம் அதிகரித்து ரூ. 1,000.50 கோடிக்கு உயர்த்தியுள்ளது.

உதவி: 15.5-9.1.

பேரரசுகளிலும்

மே 2014-2015 ஈ.ஈ.ஈ.டி

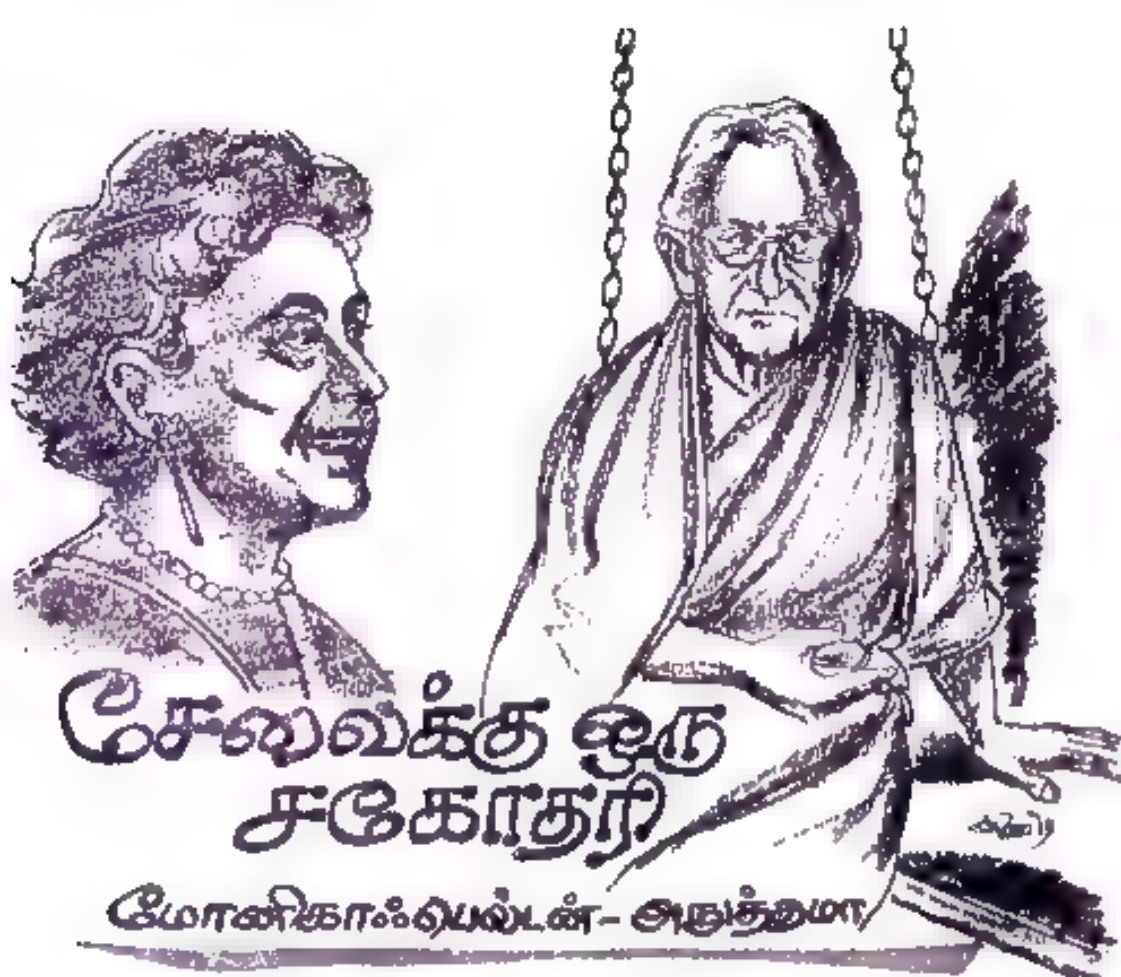
ஸ்ரீ கணேசராம் & கோ.

(Código: 23665)

46. துப்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

**கால் அரிப்பு
சரும அரிப்பு**

[illegible]

சேவைக்கு ஒரு சகோதரி

மோனிகாஃபல்டன் - அருத்தமா

மீஸ் விங்ஸ் எப்பொழுதுமே ஹாடி மனத்துடன் நோவ்வினய ஒப்புக் கொள்வதில்லை. இப்போதும் அவ்வாறு செய்ய அவள் மனம் துணிவலில்லை. செவ்வீக்குத் திரும்பியதும் அவள் கப்புலக்ஷமிக்குச் சொல்லி அனுப்புவாள். கப்புலக்ஷமியும் அவளைப் பொறுமையாக இருக்கும் படி கூறுவாள். நாளடைவில் ஆதிகாட்டேலில் இருந்த பெண்களே விதவை இவ்வத்துக்குப் போயி விளம்பரமாக இருப்பார்கள் என்று கப்புலக்ஷமி எடுத்துரைத்தாள். கோடை விடுமுறைக்குத் தங்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும் போதும், பிறகு அவர்கள் படிப்பெய்வாம் முடிந்து விதவை இவ்வத்தை விட்டுக் கிளம்பி வெளி உலகில் அடியெடுத்து வைக்கும் போதும், அவர்கள் நடை யுடை மாவுகையே அவர்கள் எவ்வளவு ஆசாரத்தில் வளர்ந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டும். இதன் பயனாக எதிர்ப்புகள் எல்லாம் தாமதமாக மறைந்து விடும்.

இதற்கெல்லாம் வேறு காலம் பிடிக்கும். மீஸ் விங்ஸ்க்கோ தன் கையாத்துக்கேற்ற அவசரம்.

சகோதரி கப்புலக்ஷமி இன்று என்னிடம் சொன்னார்கள்! "அப்போது தான் மீஸ் விங்ஸ்க்கு எழும்பூர் பராக் மலிதர்கள் வாழும் இடமென்றும், இதைவிட இன்னும் வைதிகமான குற்றிலைக்கு இந்த இவ்வத்தைக் கொண்டு போவது நல்லது என்றும் தோன்றி விட்டது."

பி. டி. ஸ்கூல் இருந்த இடமாகிய எழும்பூர்தான் இவ்வம் தொடங்குவதற்குச் சிறந்த இடமாக இருந்தது. நகரத்திலேயே மிகவும் நாகரிகமான ஈடுதி அது. பல பிராமணர்களும் பங்குள் அங்கு வசித்தனர். அதே போல் பல ஜரோப்பியர்களும் அங்கு இருந்தனர். மீஸ் விங்ஸ் குறிப்பிட்ட வைதிகப் பகுதிகள் மயிலாப்பூரும், திருவல்லிக் கேணியுமாகும்.

செவ்வீக நகரம் நாளடைவில் பெரிதாக வளர்ந்து அவற்றை கிழங்கித் தன்னுடன் ஈடுவெப்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்னும் தவிச் சிறப்புடன் திகழ்ந்த மயிலாப்பூரிலும் திருவல்லிக் கேணியிலும் பெரிய கோயில்கள் பல நூறு ஆண்டுகளாகவே வேத சாஸ்திர கல்விக் கேத்திரங்களாக விளங்கின,

இடமாறுதல் செய்கக் காரணம் எடுத்துவிட வில்லை. ஆதிகாட்டேஜ் சிறியதாக இருந்தது. புதிதாக இன்றுமே இரண்டு மூன்று போர்களுக்கு மேல் சேர அது இடம் அளித்திராது. காங்வேண்டாத தவிர பி. டி. எஃக்ஸ் மட்டும்தான் சென்னை முழுவதற்கும் பெண்களுக்குண்டான ஒரே உயர்தரப் பள்ளி. ரொம்ப நாட்களாக இந்தியில் மாறுதலே இல்லை. ரத்தினே பள்ளி வெகு அவசரமாகத் தேவைப்பட்டது. ஒரு புதிய பள்ளிக்கூடம் தொடங்கப்பட்டால் பி. டி. எஃக்ஸின் ஒரு பகுதியை - தமிழில் பாடங்கள் நடத்தும் ஆசிரியைகள் பயிற்சிப் பகுதியை - அதனுடன் இணைக்கலாம். மாணவ ஆசிரியைகள் பயிற்சிவதற்கென்று ஒரு புதிய, 'மாநில ஆரம்பப் பள்ளி'யும் தொடங்கப்படலாம். அந்த வட்டாரத்திலேயே விதவைகள் இல்லமும் ஒரு பெரிய கட்டடத்தில் திறுவப்பட்டால் சென்னை நகரத்துப் பெண்கள் துரிதமாகக் கல்வியில் முன்னேற்றம் காண்பது சாத்தியமாகும். பெரிய திட்டங்களைக் கொண்டு போனால் எக்கொர் யோசிப்பார்கள். ஆனால் ஒரு கட்டடத்தைக் கண்டுபிடித்துச் சிறிது முறையில் ஆரம்பித்து விட்டால் வருங்காலம் நான்கு சரீப்பட்டுவிடும் என்று நியாயமாக நம்ப இடம் இருந்தது.

இச்சமயத்தில் விஜயநகரத்து மகாராஜா ஸ்தாபித்து வைத்த பெண்களுக்கான ஒரு தர்மப் பள்ளிக் கூடத்தை நிர்வகித்து வந்த இரவார் திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து வந்து மில்லிச்சை அணுகினார்கள். அப்பள்ளிக் கூடத்தை உயர்நிலைப்பள்ளியாக உயர்த்திவிடும் பட்சத்தில் மகாராஜா தம் பள்ளிக்கூடத்தைச் சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க முன்வருவார் என்றும், அதற்குத் தேவைப்படக் கூடிய பெரிய இடத்தைத் தேடித் தரத் தாங்களே தங்களால் இயன்ற உதவிகளைப் புரிவதாகவும் கூறினர்.

இந்த உதவி ஏற்பட்டது. குறுகிய நெருக்கடும், இடைவேளியின்றிக் கட்டப்பட்ட ஏராளமான சிறு வீடுகளும் நிறைத்து எங்கேனும் ஒரு மரமோ புல்பூண்டோகூடத் தென்படாமல் இருந்த திருவல்லிக்கேணிக் கவர்ச்சிகரமான வட்டாரமே. ஜனநேசியும் அங்கு மிகுதி. ஆனால் அதில் இரண்டு அலகுகள் இருந்தன. திருவல்லிக்கேணி பிராமணர்களின் வைதிகப் பற்று தென்னிந்தியா முழுவதும் பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. அவர்களுடைய தன்மதிப்பைப் பெற்றுவிட முடியாமலின், விதவை

இவ்விதின் பிற்காலத்தைப் பற்றிக் கவனியே இல்லை.

இரண்டாவது அலகுவம் கடற்கரை அருகிலேயே இருந்ததுதான். பெண்கள் மிகவும் நெருக்கமான சூழ்நிலையில் வசிக்கவும் வேலை செய்யவும் வேண்டியிருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தேகப் பரிசீலியும் தகல் கத்தமான காரணம் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்யலாம்.

அம்கான ஊழம்புரை விட்டு, குடும்பத்தினரைப் பிரித்து, வெகு தூரத்தில் வசிக்க வேண்டியிருப்பதில் தனக்கேற்பட்ட வருத்தத்தைச் சுப்புலக்ஷ்மி வெளிக் காட்டிக் கொள்ள வில்லை. திருவல்லிக்கேணி வெகு தொலைவில் இருந்தபடியால் அன்றாடம் விட்டுக்குப் போய் வர இயலாது. தன் இளை தங்கைகளின் படிப்பை இனி பார்க்கவியட முடியாது. நூலிற்றுக்கெழுவையிலும் விடுமுறை நாட்களிலும் தாயாருடனும், தங்கைகளுடனும் சில மணி நேரம் கழிக்கலாம் என்பதொன்றுதான் அவள் எதிர் பார்க்கக் கூடியது.

பி. டி. பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு விட வேண்டுமே என்று வேறு அவசரங்கு வருத்தமாக இருந்தது. ஆனால் அதற்கு ஈடு கட்டச் சில வசதிகள் ஏற்பட்டன. சுப்புலக்ஷ்மிக்கு வேலை உயர்வு கிடைக்க விருந்தது. புதிய விதவைகள் ஹாண்ட்லுக்கு அவள் சூப்பரின்டென்டெண்டாக இருப்பதுமே அமல் தமியைப் போதனுமொழியாகக் கொண்டுள்ள ஆசிரியைகளின் பயிற்சிப் பகுதியையும் அவள் நடத்த வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மில் பிரேகர் (Miss Prager) அப்புதிய கல்வி திறுவனத்துக்கு சூப்பரின்டென்டெண்டாக இருக்கப் போகிறாள் என்பது சுப்புலக்ஷ்மிக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தது.

மில் பிரேகர் நீலகிரியில் ஒரு காங்வேண்டிய உபாத்தியாசினியாக இருந்து வந்தாள். மில் மின்சர் அவர்களைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து சென்னை கல்வி இலாக்கரில் ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டராக நியமித்தாள். சுப்புலக்ஷ்மியைவிட அவள் மெத்தே மூத்தவள். சுப்புலக்ஷ்மிக்குச் சர்க்கார் உத்தியோகம் கிடைத்ததைப் பாராட்டி பி. டி. பள்ளியில் கொடுக்கப்பட்ட விருத்தில்தான் இரு பெண்களும் முதன் முதலில் சந்தித்துக் கொண்டனர். மில்பிரட் பிரேகரைக் கண்டவுடனேயே சுப்புலக்ஷ்மிக்குப் பிடித்து விட்டது. அந்த போல் சுப்புலக்ஷ்மியை அதற்குமுன் மில்பிரட்டுக்குத் தெரியாதென்றாலும் அவ

ஐடைய அழகும், கம்பீரமும் அவன் தான் மேற்கொண்டுள்ள உயர்த்த நோக்கங்களுடன் கூடிய பயனுள்ள காரியத்தில் வைத்துள்ள பற்றுதலும் எல்லாம் மிகுந்தவைகள். அவன் எழுதுகைக்குப் பிறகு அவன் எழுதுகையில் சகோதரியைப் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறான்: "இங்கே வேகமாகப் பரவும் ஒரு மலர்ச்சி, புதுமைபாண ஒரு நோக்கம், சரஸ்வதி வரம்பற்ற தொன்மையான இந்தியாவின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய திருப்பம், புதிய முறைகள் செயல்பாடுகள், இளம் விதவைகளாகும், பெண்மைக்கும், மனித குலத்துக்கும் தன்னலமற்ற ஈடுபாட்டுடன் புரியும் சேவைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவளின் தோற்றம் இது. ராஜதூலியில் உள்ள குழந்தை விதவைகளின் புனர்வாழ்வுக் காகத் தான் உழைக்கப் போவதை யும் அருங்காறும் பொருட் செலவு பற்றியோ சிரமங்கள் பற்றியோ எண்ணப் பார்க்கப் போவதில்லை என்றும் சகோதரி விவரித்தபோது வேதகால வரலாற்றுப் பகுதி ஒன்றே உயர் பெற்று எழுந்து என் மூன் நிற்பது போல் எண்குத் தொன்றியது."

அவர்கள் இருவரும் சீக்கிரமே நன் பர்களாகி விட்டனர். ரொம்பவும் அதுசரணையாக நடந்து கொண்டவளும் தன் வேலையில் சிரத்தை உடையவளும், அதே சமயம் சத்தொழுமம் தமாஷும் நிறைந்தவளுமா விருத்த ஒருத்தியுடன் சேர்ந்து தான் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று அறிந்த வுடன் சகோதரிக்கு மிகவும் நிம்மதியாக இருந்தது.

1913ம் வருடம் மார்ச் மாதம் புதிய பள்ளிக்கூடம் தொடங்கப்பட்டது. அடுத்த அக்டோபர் மாதத்தில்தான் சகோதரியும் அந்த இளம் விதவைகளும் திருவல்லிக்கேணிக்கு ஜாகை மாறினார்கள்.

சகோதரி இப்போது நினைவுகூர்ந்து கூறினார்: "பி. டி. பள்ளிக்கூடத்துப் பெண்கள் எனக்குச் சிறப்பாகப் பிரிவுப் பாரம் செய்தார்கள். நான் அவர்களை விட்டுச் செல்கிறேனே என்ற அடிதே விட்டார்கள்!" ஒரேனே நிமிஷங்கள் நிறுத்தி நிதானித்துவிட்டு வறண்ட குரலில் சகோதரி தொடர்ந்து பேசினார்: "அவர்கள் அவ்வளவு ஆத்மார்த்தமாக இருக்கவில்லை என்பதைப் பின்னால் நான் அறிந்து கொண்டேன். எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அனுபவம் ஏற்பட்ட பிறகு

ஒத்து நினைக்கலாம்
சிறகு மத்திரிப் பதவி
யினிருந்து விடுகிறேன்
வேன் --- A

ஆகா! என்னென தியாகம்!
தற்போது எந்த கிலாகா
மத்திரியாக இருக்கிறீர்கள்?

நானும் பல வருடம்
தனாகத்தான் இருக்க
கொண்டதான் இருக்க
கிறேன்! இன்னும்
கிடைத்த பாழும்லை!

ஒரு விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன், தங்களை விட்டுப் பிரிந்து ஓர் ஆசிரியை செல்லும்போதெல்லாம் அழுவதுதான் முறை என்று மாணவிகள் நினைத்தனர். இத்தக ள்ளணியப் பெருக்குக்கெல்லாம் அத்தமே லெடையாது!"

சகோதரியின் அன்றைய மாணவிகள், இது விஷயத்தில் அவர் சொல்வது தவறு என்கிறார்கள். அன்று அவள் பாடம் போதிக்கவில்லையே உயர்வான எண்ணங்களையுடைய உற்சாகப் படுத்தினாள் என்பது மட்டுமல்ல,

அந்த மாணவிகளுள் பெரியவர்களான பவர் லட்சிய நோக்கங்கள் கொண்டவரும் ஒரு தூண்டுதலாக விரும்பினார். தங்கள் ஆயிரவையையப் போகவே தாங்களும் இருக்க வேண்டும் என்று சிலர் ஏற்கவென தீர்மானித்துவிட்டிருந்தனர். அவ்விதமிருக்கச் சகோதரி யின் உதவியின்றித் தங்களைப் பப்படி மூன்றேற முடியும் என்று அவர்கள் திகைத்தார்கள்.

ஆயினும் அவர்கள் முன்னேறத் தான் செய்தார்கள். சகோதரி இருவரும் கிட்டுகளுக்குச் சென்றபின் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு பி. பி. கி. கி. ஆறாம் படிவத்து மாணவிகள் "இந்தியப் பெண் கல்லூரியின் அடுத்த கட்டம் என்ன?" என்பதைப் பற்றிக் கட்டுரை எழுத நேர்ந்தது. பவர் இன்னும் தினைய உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தேவைப் படும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தனர். தன்வ முத்து ராமமூர்த்தி மட்டும் (இதை அவரே என்னிடம் சொன்னார்) தவி யானதொரு புதிய அபிப்பிராயத்தைக் கூறிவிருந்தார். சொல்லையில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி இருக்க வேண்டும் என்று அவள் கீறும்பிணம்.

அவள் கட்டுரைக்குப் பரிக் கிடைத் தது. ஒரு நாள் கவர்னரின் செயற்குழு அங்கத்தினர் ஒருவர் பள்ளிக்கு விஜ யம் செய்திருந்தபோது அவள் தன் கட்டுரைமையப் படிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்வாள். பவர்.

"மிகவும் கவரரயமான, துணிவர மான அபிப்பிராயம்தான். ஆனால் பெண்களுக்கென்று ஒரு கல்லூரி ஆரம் பிப்பதற்குச் செலவு அதிகம் ஆகும். அத்தகை செலவு செய்வது நியாயம் என்று என்னும்படி பொதிய பெண்கள் கல்லூரியில் சேருவார்களா என்பதை எண்களுக்குச் சந்தேகம்" என்று பள்ளிக்கு விஜயம் செய்தி. உத்தவர கூறினார்.

மாணவிகள் இதனை மறுத்து மூன்று முறையுத்தனர். வந்தவர், "இந்தக் கோடைபுடன் இந்தப் பள்ளியில் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு செல் லும் பெண்களில் அடுத்த மூன்று

நான்கு ஆண்டுகள் பட்டப் படிப்புக் காக உழைக்க விரும்புகிறவர்கள் தயை செய்து கையைத் தூக்குகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்.

தயவுசெய்துவிட வகுப்பில் பதினேழு பெண்கள் இருந்தனர். ஒவ்வொருத்தி யும் தன் கையைத் தூக்கினாள்.

"அத்தச் சமயத்தில் சர்க்கார் ஏற் கணவே பெண்கள் கல்லூரி தொடங்கு வது என்று தீர்மானித்திருந்தார்களா, அப்படி பணி மாணவிகளாகிய நாங்கள் காட்டிய உற்சாகம்தான் அவர்களைத் தூண்டியதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. மூன்று பார்த் தும் அதைக் கண்டுக்கொள்ள என்னால் முடியவில்லை. எப்படியானால் என்ன? 1914ம் வருஷம் கோடைக் காலத்தில், உலக மகா யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்குச் சில தினங்கள் முன்பு ராணி மேரி கல்லூரி திறக்கப்பட்டது. நானும் என்னுடைய வகுப்பில் படித்த பெரும் பாகமான பெண்களும் அதில் சேர்ந் தோம்" என்று ஸ்ரீமதி ராமமூர்த்தி என்னிடம் கூறினாள்.

அது ஒன்றும் மரமாதமான இட மாக அன்று இருக்கவில்லை. மாநிலக் கல்லூரிக்கு அண்மையிலேயே, கடற் புறத்தைப் பார்த்தபடி ஒரு பிறும் மாண்டமான இடத்தைச் சர்க்கார் வாகும் வைத்திருந்தனர். அங்கே கட்டடம் கட்டுவதற்கு அவர்கள் இங் னும் ஆயத்தமாகவில்லை. மாணவிகள் தங்குவதற்கான ஒரு ஹாஸ்டலாக அது வரை இருந்த ஒரு பழைய வீட்டில் பெண்கள் தங்கிப் படித்து எந்தனர். ஆயினும் ஏதோ தொடக்கம் என்று ஏற்பட்டு விட்டது. 'பி. டி. பள்ளிக் கூடத்தில் உள்ள தன்னுடைய மாணவி களும், தேவையான அளவு நேர்ச்சி பெற்ற பிறகு இங்கு இளம் விதவைய களும், தன் தங்கைகளான சொர்ணமும் தித்யாவும் வரவகாலத்தில் அங்கு படிக்க வாய்; மாநிலக் கல்லூரியில் தவர்கு நேர்த்த கஷ்டங்களும் இடைஞ்சல் களும் இல்லாமல் அவர்கள் தப்பலாம்.' -இதை எண்ணிச் சகோதரி மிகவும் ஆனந்தப்பட்டாள். (தொடரும்)

"அட! நீ கூட என்ன வந்து தங்கப் பதற்கும் வாய், தங்க தங்க விக் கொடுத்திருக்கிறாய்!"

"அவன் கொடுத்தது உங்க அக்கா தங்கைத்தானே!"

- கட்டு

ஒரு தியேட்டரில் 300 வார்த்தைகள் பேச வது யுதமான காரியமாகும். ஆனால் கமர் 327 வார்த்தைகள் விதம் பொழிந்து தன்வி உரை கிளர்வதைப் பெற்றிருப்பவர் காலம் சென்ற கெண்டிதான். 1961ம் ஆண்டு டிசம்பரில் பேசிய இச் சொற்பொழி வைக் குறிப்பெடுப்பதற்குள் பத்திரிகை திருபர்கள் இவ்விதப் பேசும் வீட்டார் களாம்! -சுந்தி

scientific dental protection

Health authorities in many countries fluorinate the public water supply to strengthen teeth and prevent dental decay. This protection is available for the first time in India through a scientifically formulated toothpaste by CIBA.

Binaca
FLUORIDE
TOOTHPASTE

கந்தன் கருணை

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

64. வேடனாய், வேங்கையாய், விருத்தனாய்

திண்ணையன்றி வன்னியின் மனம்
மற்ற ஆடவரிடம் இம்மியும் செவ்வாது
என்று உலகுக்குக் காட்டவும் ஐயன்
இவ்வாறு வேடமிட்டுச் சென்றார்.
மேலும் தந்தை வழி ஞாழ்வாது தன்வன்
முறைவன்றோ! பார்வதி அம்மைபிடம்
நிலபிரான் றதனின் விருத்த உருவிக்
மாறுவேடத்தித்தானே சென்றார்.

முருகப் பெருமான் அனலிற் பட்ட
மெழுத ரோவ் உருகிப் பவ்வாது
வன்னி தாயகியாரிடம் அன்பு மொழி
பகர்த்து கொண்டிருந்தபொது வேட்டு
லர் தலைவனாய் நம்பி ராஜன் தன்
பரிசணங்கன் குழ அங்கு வந்தான்.

உடனே, முருகப் பெருமான் அடி
வேதங்களாகவும், நடு சிவாகமங்களாக
வும், கிரிபுகள் யாவும் பல கலைகளாகவும்
தாம் ஒரு வேங்கை மரமாகி நின்றார்.

ஆங்கத ஊழ் தள்ளில்

அடிமுதற் றறைகளாக

ஒங்கிப் திவனெல்லா

மூலர்நீவ நூல்தாய்

யாங்குமீ ஊழ் மூற்றும்

பல்கலை பாகத் தானோர்

வேங்கையி னுருக மாநீ

வேறுபட விரள் நின்றார்

தம்பிராசன் தன் மகளுக்குத் தேனும்
திண்ணையும் சிழங்குகளும் தந்து ஆம்

23

தன் பரிசைங்களுடன் ஆங்கு வந்த நம்பி ராசன் அத்தவக் கிழவனரைக் கண்டு விவந்து நின்றுன்.

பெருமான் அவனை நோக்கி, "உனக்கு வெற்றி உண்டாருக; தின் குலம் தழைத்து ஒங்குக; கிறந்த வனம் பெற்று வாழ்க" என்று வாழ்த்தித் திருநீறு தந்தருளினார்.

நம்பிராசன் அங் திருவடிகளை வணங்கி, "கவாமி! இந்த மலைக்குத் தாங்கள் வந்த காரணம் யாது? தங்களுக்கு வேண்டியது யாது? கூறும்" என்று கேட்டான். "நம்பி! இத்தக் கிழப் பருகம் நீங்கி இளமை வரவும் உள்ளத்தில் உள்ள மயக்கம் நீங்கவும் இங்குள்ள குளியில் ஆட வந்தேன்" என்று அருளிச் செய்தார் எம்பிரான். குமரி என்பது தீர்த்தத்தைக் குறிப்பிடுமாறு இப்படியும் பெரினார்.

"கவாமி! தாங்கள் கூறிய தீர்த்தத்தில் முழுசும் கூடுக இருப்பிராக! என்று புதல்வியும் இங்கு தனித்திருக்கிறாள். தாங்களும் அவளுக்குத் துணையாய் வருப்பிராக" என்றான் நம்பிராசன்.

அறுமுகப் கரந்த அண்ணலும், "அழகிடாம்" என்றவர் குறும்பாக.

வள்ளி நாயகியிடம் அப்பெரியவரை அழைத்துச் சென்ற நம்பி, "அம்மா! இக்கிழ முனிவர் உனக்குத் துணையாக இருப்பார்" என்றான். காயும் கனியும் தேனும் திணைமாவும் தந்து விட்டு வேடுவர்களுடன் ஊர் திரும்பிச் சென்றான்.

நம்பிராசன் ஊர் திரும்பிச் சென்றும் பெரியவர் வள்ளியின் மூலக பக்தியைச் சொலித்தார். வள்ளியும் தன் பக்தியைப் பாடலாகப் பாடினாள். மூலக நாமத்தின் பெருமைகளைப் பாடினாள்.

முடியாய் பிறவிக்கடலிற்
புகார் முழுதும் கெடுக்கும்
மிடியாற் படியில் விதனம்
படர் வேற்றி வேடுபெருமான்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமான்
அவுரை குலமங்கப்
பொடியாக்கிய பெருமான்
திருநாமம் புகல்பவரே

முருகப்பெருமானுடைய நாமத்தைச் சொல்லுகிறவர்கள் பிறவி என்னும் கடலில் அமுந்த மாட்டார்கள், வறுமை யால் வாட மாட்டார்கள். ஏனெனில் முருகன் அடியார்க்கு நல்வைன். தீமை செய்யும் அகரர் குலத்தை அழித்தவன்.

முருகப் பெருமான் வேங்கை மரமானது, ஒருவன் ஒருத்தி மீது மோகம் கொண்டால் மரம் போலாவான் என்பதையே உணர்த்துகிறது. பெண்

னுனை கொண்டோன் வினையில் கிழவனு வான் என்பதைக் குறிக்கவே கிழவனாக மாறினார்.

வள்ளி நாயகியாரிடம் சொதனை முடித்தது. கிழவனுக்குப் பரி உண்டாயிற்று. அங்வகுத் தப்பி, வள்ளி நாயகியாரிடம், "அருந்த பசி" என்றான்.

வள்ளியம்மையார் தேனும் திணைமாவும் நற்களிகளும் கொடுத்தாள். அதனை வாங்கி உண்ட பெரியவனுக்கு நீர் வெட்டளை மிஞ்ருத்தது. "தண்ணீர், தண்ணீர்" என்று வெட்டார்.

வள்ளியம்மையார் அதனைக் கேட்டு, "கவாமி! இங்குள்ள ஆறு மலை தாண்டிச் சொல்லல் ஏழாவது மலையில் களை இருக்கிறது. அங்கே போய்த் தண்ணீர் பருகி வாருங்கள்" என்றாள்.

பூட்டுவார் கிணக்கை வேடர்
பூவடியே புலர்ந்த தென்னார்
வேட்டவர் கிருத்தன் வேறியல்
வீவனெறி சிறிதுத் தேரேன்
தாட்டுளை வருந்துகொன்று
தாழ்த்திப் தொல்லைமேகிக்
காட்டுதி களை நிரெக்புலன்
அறுமுகப் கரந்த கல்வன்

"பெண்ணே! நான் புதியவன். மலை வழி அறியேன். நீ வந்து வழி காட்டு" என்றார் முதியவர். பெருமாட்டியார் கிருத்தரை விதியாகமின்றிக் கைப் பிடித்து அழைத்துச் சென்று களையில் நீர் பருகச் செய்தான். ஆறுமலை தாண்டி யுள்ள அச் களை ஆறு பதம்ங்களுக்கு அப்பாலுள்ள சகஸ்ராசரம், மூவாதாரம், கவாதிஷ்டானம், மணிபூசகம், அனுகதம், விக்கதி, ஆர்க்கு என்ற சக்கரங்கள் தாண்டியுள்ள அபிருதப் பொழியும் யோசி அடையும் இறுதி ஸ்தானமுமாகிய சகஸ்ராத்தில்தானே ஜீவனும் பரமனும் கட வேண்டும்? ஆறு பத் மங்களை உடலில் உலிர் தினை தொடங்கி முறையே உடலின் மேல் பகுதிகளில் உள்ளவை, அந்த ஏழாவது இடத்தில் இறைவனுக்கு ஆண்டா தன்னை அர்ப்பணம் செய்து வழிபட வேண்டும் என்பது தத்துவம்.

பசித் துன்பம் நீங்கிய முனிவனுக்கு அருட் பரி எடுத்தது; அதனைக் காதலாக வெளிப்படுத்தினார். "பெண்ணமே! எனக்குப் பரியம் நீங்கிற்று; தாகமும் நீங்கிற்று. உன் மீது வைத்த மோகம் நீங்கியதில்லை. பரினையும், தாகத்தையும் தளியச் செய்தது போலவே போகத்தையும் தளியச் செய்வாய்" என்று கூறினார்.

சிவமறியாத மதுரக் குற வள்ளியாரும் அப்போது சினம் கொண்டு சிறிதாள். கத்புச் செல்வம் அல்லலா? (தெடிகும்)

அத்தியாயம் ஐம்பதாம் ஊடல் இன்பம்

தச்சி தன் அன்றைய வேலையைச் சபேசனுக்கு விளக்கினான்:

“ஊனு கொடுத்து இந்த முள்வாங்கி கொத்தை வாங்கினேன். இதிலே ரெண்டு முள்வாங்கி, காது குடையற குறும்பி வாங்கி ஒன்று இருக்கும்.. இதை வெச்சக்கிட்டு வேலையை ஆரம்பிச்சேன். இந்த ஊரிலே காதினே அழுக்கு எடுத்து விடறதுகூட ஒரு தொழில். அதுக்கும் சில ஆட்கள் வருவான்கள். துட்டைக் கொடுத்துக் காதைக் காட்டிக்கிட்டு நிற்பான்கள்; வெக்கக்கெட்ட சோமாதிகள்! நிறும்மா அவனுங்க காதில் அழுக்கே இருக்காது. ஆனும் காதைக் குடையறவன் கட்டி கட்டியா அழுக்கை எடுத்துக் காட்டுவான். அது மெய்தான்னு அத்த ரொமாந்த சோஷலிஸ்களும் நம்பிடுவான்க. விஷயம் இன்னுன்னு, இங்கே பார்! இது மாதிரி மெழுகு இல்லே, மெழுகு. அதை வேசா உருக்கிப் புறங்கையிலே பூசிக்க வேண்டியது. அப்புறம் குறும்பி வாங்கி

ஏழாமையான் அச்சு முதவானிலே உதவியால் தான் பழைய ஐயிலி வாங்கி வீறும் தொழில் மேற்கொண்டிருப்பதையும், அவரது வீட்டில் ஒரு சிறிய அறையை வாடகைக்கு எடுத்திருப்பதைப் பற்றியும் மகிழ்ச்சியுடன் கூறிய சபேசன், “அம்மா எப்படி இருக்கிறுங்க, அண்ணே? அவன் களைப் பார்த்துமில்லா என்னக்கு ஆகை...” என்றால் இருந்ததாற்போல,

“என் அம்மாதானே? உங்களைக்கூட அது கேட்டது” என்று சிரித்தான் தச்சி.

“நீவும் வா, அண்ணே! போயோம்.”

“நானா?” என்று தயங்கி விட்டு, “இங்கைக்கு ஓர் இடத்துக்குப் போகணும்னு இருக்கிறேன். அங்கே போய் ரொம்ப நாளைப் பார்த்தேன்” என்று தச்சி தன் நேயியைத் தட்டிப் பார்த்துக் கொண்டே,

இருவரும் நேறாட்டலில் வயிறு நிறைய சாப்பிட்டனர். சபேசன் முத்திக்கொண்டும் அவனை விடாமல் நச்சியை ‘மிக்’லுக் கொடுத்தான். காது குடைந்து சம்பாதித்த ரொண்டு ரூபாயும் காலை. அதைப் பற்றி அவன் கவலைப்பட்டதாலே தெரியவில்லை. கிகரெட் பற்ற வைத்துக்கொண்டு மொனனமாக நடந்த அவன் எட்டென்று ஒரு டாக்ஸிவை நிறுத்தி அதில் ஏறிக் கொண்டு, “அப்ப நான் வரட்டுமா, பிரதர்! தானைக்கு வந்து கண்டுக்கிறேன்” என்று கூறியவாறு போயே போய் விட்டான்.

சபேசனுக்கு இது புது அனுபவம்; ஆயினும் நச்சியின் இதைப் போக்கை நினைத்து அவனுல் கியப்புறமல் இருக்க முடியவில்லை. இதைவிட இன்னொரு விஷயத்தை எண்ணியோ பெரிதும் விசைக்கான். அதாவது, அவன் ஊருக்குப் போய்த் திரும்பி விட்ட பற்றியோ, வேதாஸை விட்டுக் கொண்டு வந்த விவரம் பற்றியோ தச்சி அவனிடம் ஒன்றுமே கேட்கவில்லை. ஆனாலும் அவனுக்கு அவ்விவரங்கள் அகத்ததும் தெரியும் - வேதா சொல்லியிருப்பான் - அப்படி இருந்தாலும் கம்மா சம்பிரதாயத்துக்காக இரண்டொரு வார்த்தைகளாலது கேட்டிருக்கலாம்! ஆனால் கேட்கவில்லை, என்ன அழுத்தமான மயிதன் அவன்!

தன் அறைக்குத் திரும்பிப் போய்விட வாமா என்று நினைத்தான் சபேசன். உடனே அவனையும் மீறிக்கொண்டு, வேதாஸைப் போய்ப் பார்த்து வேண்டுமென்ற ஓர் ஆவல் உத்தவே, முன்னுக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான்.

* * *

“ஓ, பாய்! கம் ஹிபர்!”

“எஸ், சார்!” என்றவாறு ஓடி வந்தான் பட்டர்.

“மினிமிட்டே மணி வாங்கிக்கிட்டுப் போய் டாக்ஸிக்காரனுக்கு மீட்டர் பார்த்துக் கொடு, மேன்!”

* * *

பட்டர் தயங்கி நின்றான்.

ஜீவகீதம் எஜகசிந்திரயன்

யால் காதைக் குடையறப்பவே இந்த மெழுகில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் நொண்டி எடுத்து, ‘இதோ பாருய்யா, உன் காதினே எவ்வளவு அடாக இருக்கு தன்னு’ காட்ட வேண்டியது. இன்னு கமால் பார்த்தியா? பொன்னுக்கிறுக்கு இப்படி. செல்லாம் எத்தனையோ வழிகள் இருக்குது பிரதர்! இதிலே இவ்வளவுக்கு நம்புறாக்கு ரெண்டு ரூபாய்கும், இவ்வளவுப் பொழுது ஒழிஞ்சது.” இவ்வாறு கூறிக் தன் புறங்கையில் - அது இருந்த நிறத்தைப் போலவே - படைவாக ஒட்டி வைத்திருந்த மெழுகைச் சுரண்டி எடுத்தான்.

மத்திரத்தால் கட்டுண்டுவன் போய் அவனையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சபேசன்.

“அது போலட்டும். இப்ப நீ எங்கே இருக்கிறே? இன்னு பண்ணே?” என்று கேட்டுக் கொண்டே நேறாட்டல் ஒன்றை நோக்கி நடத்தான் தச்சி.

“இங்கு மேல், நிதிநீடு?”
 “நீ வந்தா நல்லுங்களுங்களை அப்போது
 பண்ணுதென்று யிஸி ஆர்டர் போட்டிருக்
 கிருங்க சார்!”

“அடங்க இல்லை! இதுதான்பாது.
 சம்பெய்சு? இல்லை, சம்பெய்லா?”
 என்று அசட்டுக் கிரிப்புக் கிரித்துக் கொண்டு
 நகி அலட்சியமாக ரேலியில் கைவிட்டு
 ஏதோ ஒரு மடித்த காகிதத்தை எடுத்துப்
 பார்த்து மீண்டும் ரேலிக்குக் திரைத்துக்
 கொண்டு. “ஆகிராட்! உங்கிட்டே
 நல்லடாட் குப்பிணக்குச் சேலு! இருக்குதா
 மேல்? இருக்காது! பரவாயில்லை; நுகிய
 சேலுக்கு யிஸி பணம் கொடுக்கப்போ?
 அதில் பீதியுந்தா டாக்ஸிகாரனுக்குக்
 கொடுத்து அறுப்பு! தான் போயும்போது
 மாத்திக் கொடுக்கிறேன். வித் பகாபோட
 இங்கு?” என்றவாறு சேலு அமர்த்தலாக
 விசை அடித்துக்கொண்டே விட்டுக்குக்
 நுழைந்தான்.

என்றுமே அநாகாலம் கத்தமாகவும் விளங்கும் அந்த வரவேற்பு அனை இன்று பாண்டித்தாது போய் வெறிச்சோடக் காணப்பட்டது. சோபாக்களும், மேசை நாற்காலிகளும் தூசு படித்து விட்டதன. பூக் தொட்டிகளில் எப்போதோ செருகப்பட்ட மலர்கள் கொத்துக்கள் வாடிக்கிருவிருந்தன. உன்னார்ந்த நிதியுடன் கற்றறுற்றும் பார்த்தவாறு வந்த நச்சி, "நரப்பாடா!" என்று என்று உரக்கவே குரல் எழுப்பிச் சொன்னு சோபாவில் உயர்ந்தான்.

"ரோணி எங்கே, உன்னை இருக்கிறாள்? அவ்வது வெளியில் எங்காவது போயிருப்பாள்?" - போபாவில் சாங்கிதுகொண்டிட தன் பார்வையை அங்குமிங்குமாக ஓட்டிட்டுப் பார்ந்தான். "அவள் இட்டையாழல் அலுவலகம் தாயார்க்காரியாள் பெரிய மிஸ்டிரஸ் வது இந்தோம் குரலில் விசாரித்துக்கொண்டு வந்து விடுவாள்" அவளுக்கு ரோம்ப நாட்களாகவே எங்கேயோ போகிறது ஒரு மூலையாவது டாஸ்கில் ஆடிவிட்டு வேண்டும் என்று ஆனா; அந்தக்காக்கிட அவள் இன்று வரவில்லையே! அவளையும் என்னை வந்து பார்த்து விடாமல் உன்னை மட்டிலும் போட்டு வைத்திருக்கிறோ ரோணி?"

நச்சிக்கு மிகவும் தாழ்வுகூடமாகிவிட்டது. என்ன செய்வதென்பே அவளுக்குக்குத் தென்படவில்லை. ரோணியின் இந்தக் கோபக் கெடுபிடிக்குள்ளேயே காரணத்தை அவன் உடனே புரிந்து கொண்டான். அங்கே இருந்தான் மருமகரத்துடன் பங்காளாவது தன் மூலையதென்று அவளுக்குக் காட்டிவிட்டுப் போக, அதை அவன் உண்மையான நம்பிக்கை கொண்டு அவளைப் பார்ப்பதற்காக அவன் விட்ட செல்ல, அச்சமயம் அங்கே கண்ணியம் மூலிகை சந்தித்து அவளிடமே விசாரம் கேட்டு, அதனால் இந்தக் காரணம் அவன் அன்றை வந்த அன்புமேலான அம்பலமாவி விட்டதை அவனுடைய தாயார், "ஆமாம்; இவரு பெரிய கொள்கை சமை ஏமாத்த ருப்பேயை எங்கேயும் ஏமாத்தப் பார்த்திருள்" என்று ஒரு குறியிடக் காட்டிக் குத்திப் பெரிய அன்பு - புரிந்து கொண்டு விட்ட தாய்தான் இந்தக் நாட்களாக அவன் இந்தப் பங்கேடு கிள்காட்டாமல் இருந்தான். இப்போது என்ன செய்வது? விட்ட தடா உன் ஆனா, விளாம்புறந்து ஓட்டுடனே" என்றிருக்கும் அவளை 'நேருக்கு நேர்' பார்த்து, "கெட் அவுட், பீஸிங்" என்று ஆத்திரத்தோடு அவன் கத்துவதைக் கேட்டு விட்டுப் போவதா? அவ்வது அவளைப் பார்த்துக் காணவே சந்தடியின்றி வெளியேறி விடுவதா?

கெடுபிட்டுப் பற்றி எவ்வது மூன்று மாகப் புகைத்துப் போட்டுவிட்டு, "சரி; போக வே ழுடிவதுதான்" என்று மூலைய வானு எழுந்த நச்சி, தொண்டையைப் பேசி தாக்க கைத்து விட்டுக்கொண்டு அங்கிருந்து செல்லக் காவெடுத்தவன். "மிஸ்டர் நூக்! வெளட் ஏ மிஸ்டர், பீஸிங்! என்னு, நீகூட என்னை விட்டுக்குப் போடு? எல்லாகூடதான் போயிட்டாங்கோ; நீயும் போறவா? சரி; போய்க்கோ. போய்க்கோ, தான் ஆர்ப்பைக் கேள்வாவே இருந்தது

தென்!" என்று அழுத்த கவந்த தேக்க குரல் கேட்டுச் சட்டென்று நின்று. பக்கத்து அறையிலிருந்து வெகு வேகமாக வந்த ரோணி அவனைத் தடுப்பதுபோல் எதிரே ஓடி நின்று ஒரு கணம் ஏறிட்டுப் பார்த்துவிட்டு அந்த வேகத்தில் நிரம்பிப் போய்ச் சோபாவிலே "தொம்"மென்று உட்கார்ந்து தலையை ஓர் அளையடி அமைத்து முகத்தில் கந்தகைச் சேத்து மறைத்துக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழுவானான்.

திருதிருவென விழித்த நச்சி எதிரே நேரத் திண்டித்துக்குப் பீன் தயங்கித் தயங்கிச் சென்று அளையடி மூக்கை மூடிக்கொண்டிருந்த கந்தகை மெல்ல விவக்கி விட்டுக் குனிந்து நோக்கினான். ரோணி நிறுமாடுவதான் அது கொண்டிருக்கினான் என்பதற்கு அறிதிறியாக அவளது அழகிய சிறிய மூக்கு காரட் கிழங்கு போல் சிவந்து புடைத்துக் கொண்டிருந்தது. "இன்னு, மிஸி, எதுக்கு இப்பாடக் 'மிஸர்' பீஸிங்?" என்று அசட்டுச் சிரிப்புடன் கேட்டுக் கொண்டே அவளருகில் அடித்தவாக உட்கார்த்தான்.

"சட்டி ரோணி, 'மிஸ்டர்' நூக்! பீஸிங்! போண்டட் டி!" என்று ஒரு கைக் கொட்டினே பாரக்கலாம்; நச்சியே அதைக் கேட்டு நடுநடுங்கி விட்டான்.

"போ, அந்தாண்டைப் போய்க்கோ! என்னைத் தொட்டுக்காதே!"

நச்சிக்கு எரிச்சல் மூண்டது. "வாட்டு மிஸி? இன்னு இதெல்லாம் டிராமா? என்னை கைக்குப் பிடிக்கலாம், சொல்லிப்பிடு! இப்போ தான் போயிட்டேன்! கம்மா இந்தக் கமால் எல்லாம் நம்மவிட்டுக் காட்டாதே!" என்று கொபமாகக் கரகரத்தான்.

"போய்க்கோ, எனக்கு ஒன்றாவும் வான் இல்லை! பட், நீ பொறுத்துக் குழித்துக் குருவாட் நிறுவைக் கேட்டுக்கோ!... போன விட் என் மதர் டைடு ஆயிருக்க!"

"இன்னுது, வெளியி மிஸி செத்துப் போச்சா?" என்று அநிர்ச்சிபுடன் ஒரு துள்ளுத் துள்ளிக்கிட்டான் நச்சி.

"என் டார்லிங்!" என்று அழுது கொண்டே பாய்ந்து வந்த ரோணி அவனைச் சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டான்.

நச்சியின் மனம் மிகவும் சங்கடப்பட்டு விட்டது. அந்த அவத வெளியில் காட்டிக் கொண்டனாம், "இப்ப வரும்போதுகூட நினைச்சேன், அந்தக் கெய்வி மிஸிக்கு தீர் பைஸ் கேய், தீர் பைஸ் வேர்க்கன்னிள வாய்யொறனாமன்று! அப்பறம், அடுத்த கபா பார்த்துக்கலாமன்று வந்துட்டேன். சூட்டுக் வந்தா, கெய்வேய வேர்க்காடே நேண்டப் போய்விட்டிருக்குது" என்று சிரித்தான். "அது சரி; இந்த விஷயத்தை நீ ஏன் அண்ணைக்குக் சொல்லி அறுப்பிலே?"

ரோணி அவளை மூறைத்துப் பார்த்து விட்டு மென்மையிருத்தான்.

"அடா! எனக்கு மட்டும் தெரிஞ் இருத்தா, இன்னு பண்ணிப்பிடுப்பேன் தெரியுமா? பான்னு, மோனம் எல்லாம் வைக்க, நம்ம தொலத்துக்கித் தெருவிலே விசெயுச்

கத்திட்டுக் கூத்தாடப் பண்ணி. கம்மா ஊரே இடுவிடாத்தில் போராப்பே பொணைத் தைத் தூக்கிக்கிட்டுப் போய்ப் பொணைச் சிறுப்பேயே!" என்று அங்கலாத்தான் தச்சி.

"நோ, நோ! மின்டா! தூக்! அத்த மாநிலி பீசுட், புரோணைமென்வாய் எங்க ளுக்குப் புடிக்காது."

"மிடிக்காதா? சரி; உன் சரவுக்கே அப் புடிச் செய்யறேனா. இங்கையா பார்! தானே விவிலுக்ககிட்டுக் கூத்தாடப் போறேன்! அப்ப இன்னு பண்ணுவே !"

ரோனாக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது. தாயரம் கவித்து இளநடை புரீத்தான். அவளது சிரித்த முகத்தைப் பார்த்ததமே தச்சி பொலுசம் விதைப்பாக நிமிர்ந்து. "ஆமாம்; நான் வந்தா உன்னை விட பெண்டாய்னு உன் போட்டைக்கிட்டே சொன்னியாறமே. அது நிறுந்தாலு?" என்று கேட்டான்.

"எம், தட் ஸப் டு!" என்று ரோனாவும் சற்று முறைப்பாகப் பதிலிறுத்தான். தச்சியின் விதைப்பு உடனே தளர்ந்து விட்டது. "எதுக்கு மலர் அடையச் சொன்னே?" என்று குறைத்தான் அவன்.

சற்று நேரம் அவனையே வெறித்துப் பாரித்துக்கொண்டிருந்த ரோனி, "அது சரி; இப்ப நீ இன்னு வெளாச் பண்ணே. மேம்? அதைச் சொல்லு!" என்றான் அழகத்த மான் தரையில்.

"இப்பவா?... வந்து....." என்று தன் வழக்கமான கோணல் சிரிப்புடன் தன்னைச் சொறித்தான் தச்சி.

"முதல்வே அசென்டென்ட் மியூஸிக் ஸ்டரக்டர், அப்புறம் சினி ஸாங் கம்போஸர். இப்ப பீக்சரே ஸ்டரக்ட் பண்ணியா? இங்கே, புரோடிஷன் பண்ணினா?"

"அதை என் கேட்கிறே போ, மிஸி? ரொம்பப் பெணர் புடிச்சு வெகுவாய் போச்சு!....." என்று ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்த தச்சியை, "மின்டா! தூக்!" என்ற ரோனாவின் சிக்கக் குரல் அடைத்தது.

கோபமும் அழகத்தமான அவன் மீண்டும் படபடவெனப் பேசினான்: "பீசுக்! நீ ஒன்னும் 'வய்' பேச ஆரம்பிக்காதே! இது வரை சொன்ன எங்கனமெல்லாம் கேட்டுக் கேட்டு எணக்கு அறுத்துப் போச்சு. இனி மேலும் கேட்டால் என் மைண்டே நொளப்பஸாகி, மேட் ஆல்டுமென். உன்னைப் பத்தி எனக்கு எல்லாம் தெரியும். உன் மதனரவும் நான் மீட் பண்ணினேன். உன் நேரட காட்டேஜ் இருக்கிற இடத்தையும் தெரிஞ்சுக்கிட்டேன். டீட், அதுக்காக நான் வெளாச் பண்ணிக்கவே. வெளா? இதுக் செகுவாய் ஹாண்டியை நீ வாகு. எங்கே இருக்கிறது, என்னு வெளாச் பண்ணேன்னு தெரிஞ்சுதான் வைச்சிருக்கேன். ஒன்-டே. உங்கே சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன்மே போர்ப்ட ராக்கடப் பார்த்தேன். அதையும் என்னு? அது ஒன்னும் இன்ரெஸ்பெக்டாஸ மேம் இல்லை. சீட் பண்ணது, ராபர்ட் பண்ணது. பெக் பண்ணது - இதை எமத்தான் அந்தஸ்சியில் ஓர்கன், மத்தபடி எத்த மேலும் எத்த

"எஜி! விட்டி கரேஷன்கூடம் நம்ம உறவுக்குப் பண்ணுறே திருமணத் தனறே நம்ம விட்டி வேண்டாவி வேலா மிக்கு எஜி! விட்டி வெஸ்பெரூகூடம் கலாசாஸ. பண்ணணுமாம்."

"இதுமே என்ன ஆச்சரியம் எதிரெனும் போட்டா பாரக்கிறேனா இங்கேனோ?"

"யாருக்குத்தான். ஆனா... நம்ம விட்டி லிபமிக்கு எஜி! விட்டி டாபிகூடம் என் ஆரம்பாச்சித்தே! அதுக்கு என்ன வேலா சிறேன்!"

"மேம், உங்கமணைச் சொல்லு! ஸூனிமனின் எகனாய் லா! ஸூனிமனின், தூக்! உன் வேண்டாபுமா?"

"உங்கமணைச் சொல்லு, அதான் துணைப்பா. நான் உங்கத்தித்தான் போடுவேன்!"

"அது ஸூனி மன்திறுமென், உன்னை யும் தெரிந்து ஸூனிமனின் வேலாக்கு, உன் நுகம் இவையு வேலாத்தும் போடு!"

“அவன்...”

“இன்னும் நேரே ஆகவில்லை. அதற்குள் சர்ப்பனா தர சொன்னா உங்கயா!”

“சும்மா ஏன்? இப்போது 9.30 மணிக்கு வந்திருக்கிறேன். அதைப் போல் மாதிரி... அதே வரலாறு என்னக்கு சொல்லித் தர சொன்னா!”

றர்க்கும் சொல்லலாம். ப்ரோபரட்டை வைச்சு வைச்சுமே ஸ்டேஸ் பண்ணிவிடக் கூடாது என்று எங்களுக்குத் தெரியும். என் றால் பெஸ்ட் ரயில் இன்ஜின் டிரைவராயிருத்தான்; எப்போது உங்களைப் பிரதர் ஆரம்பியோ பெரிய ஆயிரவரையிருக்கிறார்; என் அங்கிள் ஒருத்தன் ராஃபர்த்திங் புட்ராபேக்கு விருல். அவருட அத்தனை பேரும் ஏரோபேயின்னை சொத்து உட்கார்த்து தரப்பேடு வாக்கோ; ஏரோ ஸ்டீட்டியே டான்ஸ் ஆடு வான்ஸோ! எதுக்கு இவதக் சொகிறேன். உன் ஸ்டேடஸைப் பார்த்தோ. உன் எதுபாவுகைக் கண்டோ, உன்ஜேட ருனீஸ் பெப்பாஸிட்டிக்கு ஆணைப்பட்டோ, உன் ப்ரானுஸிக்கு மயங்கினோ உங்கை கல் பண்ணமெய்கிறதை நீ அண்டர்ஸ்டான்ட் செய்யுக்களையுமறுதாய்! நான் கல் பண்ண னுமறு தீனச்சா, இந்த ஸ்டீட்டியே ஒருத் தன்ஊட்டி பாக்கி திற்கமாட்டான். பட், எங்கடும் ஹார்ட் இருக்கிறது. கான்ஷியன்ஸ் இருக்குது. இதை நீ புரிகுக்கலையே. எங்கைத் தரெளலி ராஃபர்த்திங் ப்ரான்சுக்கிட்டிக்குக் கிறேன். அதனும்தான் அனவுக்கு மீதி என் டிட்ட எம் பேசுறே; என்னை பன்ஸிப் பன்றே. சிட்ட பன்றே! என்னை ரொமப் ஸீயூன் கீனக் கிறே! இதை நெய்லாய் நான் கல்வனவு தான் அட்டிப் பண்ணுக்க முடியும்? என்னுடைய பொறுக்க முடியாமல் போச்சு. அதான் உங்கை இங்கே அல்லோவல் பன்ஷு தேன்யு என் பட்டன்ஊட்டிப் கம்மா சொன்னி எய்ச்சேன். அதுவும் ஒரு டெஸ்ஸுக்காகத் தான். பட், நீ பெரிசா ரோக் ஆச்சே? இப்ப என்னையே டெஸ்ட் பண்ணியிட்டே!”

நச்சினவ என்னுடைய இந்தச் அமைதி வாகையும், பிரா பேசுவதைக் காது கொடுத்தித் கேட்பவனாகவும் பார்த்திருக்க முடியு

வாறு. போடாமில் ஒருக்கனித்துச் சாய்த்து போவாமைத் தாக்கிக்கொண்டு உட்கார்த் திருத்த அவன் மெல்லத் திரும்பி ரோனினால் பார்த்தான். விவதப்படும் முறைப்படி மாக வேறு பக்கம் சாய்த்து அமர்ந்திருத்த அவனும் அவனைக் கடைக் கண்ணால் நோக்கினான். தச்சி அவனாகுமித் தவங்கித் தவங்கித் தவங்கித் பேசும் முகத்தையே குனிந்து முதுகை அங்குடன் வருடியவாறு. “இங்கே யார். மிஸி! இன்ஊக்குத்தான் உங்கை தன்னா புரிகுக்கிட்டேன். இனிமேல் நீ என்ஊம் போவாயம்; பார்குடாய் டான்ஸ் ஆடலாம். நான் ஒண்ணும் கேட்டுக்க மாட்டேன். ஏன்னு, நீ பார்த்திருக்குச் சாம்பல் மாதிரி இருத்தாலும் உன்னே நெருப்பா இருக்கிறேன்று எனக்குத் தெரிந்த பொச்சு. ஐயிலில் டூ! ஐயிலில்!” என்று கரகரத்தான். “தான்சேன்!” என்றான் ரோனின் ஒரு விதப் பொய்வான சேறுடன். “நான் என்னு வொன்னைன், நீ என்னு சொகிறே மென்? என்னை நீ நம்பிறே, நம்பியே; அனதவா கேட்டேன்? எனக்கு எப்படியே அந்த வொரிசு கிடைப்பாது. என்னைக் காவது ஒன்-டே என்னை நீ எப்படி கேட்பியே அண்டர்ஸ்டான்ட் பண்ணிக்கொண்டேனு. ஐயோ! கில் டூட் சிஸ்டி மோட்டரி! நான் சொன்னது இன்னுன்னு. நீ எப்படி பாரித் தாலும் என் பேசுறே; ஸ்கைக்குள் எர்த்துக் குமா டூ! அடிக்கிறே! அதுதான் எனக்குப் புரிகுக்கலே!”

“அடடிக இங்கி இன்னுடைய, என் னென்னைமோ போனா!” என்று அசட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தான் தச்சி. “அறிக்கோ, மிஸி! உன் அம்மா கேத்துப் போச்சேன்று கவலைப் பட்டாது. என் மதரை ஒரு நாளைக்கு மீட் பண்ணித் தம்ப என்ஷப்தனக் சொல்லிப்பிடு. அது ஒரு மாதிரி கட்டிப். முதல்வே போனா உன் டிராய்க்கும். அப்பறம் ஏரோபுடியா குறைஞ்சுப் போகிறது. இங்கே, டே டெஸ்டிவ் வத்து உனக்கு நெறல்ப் பண்ணிது னும்பண்ணும்.”

“என்! தானும் அப்படித்தான் தீனச் சிருக்கிறேன். உன் மதரை எப்போ மீட் பண்ணுகாம், உயர்!”

“என்! மான்ஸிப் எப்ட்டோ-கொக்கி வித்து டூவா கொக் வரை பாரக்கலாம்.”

“அப்பறம்!”

“காணா எடுத்துக்கிட்டு வேலன் கிளப் புக்கு டென்ஸிஸ் ஆடப் போயிரும்.”

“பார்த்தியா மென்! பவறய ஸ்டீடிரைவ ஆரம்பிக்கட்டிலே! இதுவா எனக்குப் புடிக்கிறதென்க. வய பேசுறது உனக்கு ஒரு தறாபி எப்போச்சு.”

ரோனினால் சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை. தச்சியை சிரித்துக்கொண்டே அவன் கரத்தைப் பற்றி மெய் தூக்கினான். பிறகு அவனையே கசித்து பார்த்தவனு பின்னால் தகர்த்த இரட்டை வளர்த்து நடனம் ஆடுவது போன்ற தான வயத்தோடு அப்படியும் இப்படியும் மாக அகைத்தான். ரோனினுக்குக் குழிவாகி விட்டது. அடுத்த கணம், கிராமப்போவில்க ணர் ஆப்பின இசைத்தட்டு கேம் முறங்கியது. கணமையதையிச் சொம்பு, வளங்கம், பட்டை வாக்சை கமகமத்தது. (தொடரும்)

ஏயர்-இந்தியா

சி.ஏ.ஏ.வி. மற்றும் கன்டாஸ்டன்
சேர்ந்த செயலாற்றுகிறது

பந்தயக் கல்யாணம்

துமலன்

பந்தயப் பங்களாவுக்குள் தன் கிரணங்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்ய நுலவலாமா வேண்டாமா என்று காலைக் கதிரவன் போலவே செய்கிற கோன் டிருந்தான். ஏனென்றும், அதன் வாகனம் ஒரு கால்காலும், ஓர் அக்ஸெஸரியம் நாலும் காலம் புரிந்து கொண்டிருந்தனர்.

அந்த சமயத்தில் அந்த வீட்டுக்காரரின் பெண்ணைத் திரை தன் பெற்றோர்களுடன் கூட்டிவந்து எப்பி எப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். எப்பிட்டு நடித்ததும் எழுந்திருந்து நீண்டுகொண்டு, தொண்டைவரைக் கிடைத்துக் கொண்டு கொண்டான்.

"அப்பா, அம்மா இரண்டு பேருக்கும் அவர்கள் ஒரே பெண்ணைத் திரைவாசை காள் இதனால் தெரிவித்துக் கொள்வதென்னவென்று! இன்று காலைப் பத்திரிகைகளில் இ. ஏ.. பி. எல். பரீட்சை விவரங்கள் வெளிவரப் போகிறது அவர்கள் இருவரும் நாலுரை சொல்லும்வரை அவர்களைப் பிடித்துப் பாரக் கட்டிவந்து என்று அறிவாய்!"

அவன் இப்படி வேடிக்கையாகச் சொல்லிவிட்டு எதிரிலிருந்து மேலாழிவாயிற் தாக்கு அடிப்பது போல் கையால் அடித்துவிட்டு உட்கார்ந்து கொண்டான்.

"ஏன், எனக்குப் பானாவிலிட்டது என்று முன்னமேயே தெரியும் போலிருக்கிறது" என்று அவன் தந்தை உடையார்.

"அவருக்குத் தனக்குப் பானாவிலிடும் என்ற எதிரியம். அவன் பிள்ளைகளுக்குத் தெய்வகாய் உட்கொடுக்கிறவென்று கூட வேண்டிக் கொள்ளவில்லை வேண்டும் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றேன்" என்று தாயார் ஏன்வதி சொன்னாள்.

"இப்போ, அப்பா! நான் வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால், அது புதுமாதிரியான வேண்டுகோள். பரீட்சைத் தேரவிட்டால், தெய்வகாய் ஒன்று பத்துப் பையாளுக்குக் கிடைத்தால் உட்கொடுக்க வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்" என்று சொன்னாள்.

அப்போது கூர்ச்சா அவ்வாறு பத்திரிகைகளை எடுத்து வரவே, திரை எழுத்து சொன்று அவற்றை வாங்கிக் கொண்டாள்.

பத்திரிகையை அவன் பிடித்துப் பார்ப்பதற்கு முன்பாகவே, தேரவிட்டாளுக்கு ஒரு மோட்டார் ஸைக்கிள் வேகமாகப் படபடவென்று அவதிக் கொண்டு வரும் சத்தம் கேட்டது.

"அப்பா! எனக்குப் பரீட்சைத் தேரவிட்டது!" என்று மிகுந்த மன வருத்தத்தோடு கூறினாள் அவள்.

அடுத்த விநாடி ஒரு மோட்டார் ஸைக்கிள் வண்டிமேல் சப்தம் கேட்டது. அதன் மீது மன விரிப்பது போலிருந்தது.

"அம்மா! எனக்குப் பரீட்சை முதுகில் வரும் பித் தேரவிட்டது. தான் என்ன செய்யின?" என்று அவன் பரிதவித்தான்.

"இதென்ன கூத்தா மிருக்கிறது! பரிசைத் தேரவித்தாக இப்படி ஒரு பெண் துக்கப் படுமா!" என்று ஏன்வதி பேசினாள். அப்போது ஒரு க்குட்டி வண்டி வரும் சப்தம் கேட்டது.

1999

“ஆமாம், எனக்குப் பரிட்சை தேதி விட்டது. மூதல் வகுப்பில் தேறிவிட்டது என்னைவளாம் எப்படித் தெரிந்தது?” என்று தந்தை கேட்டார்.

“மோட்டார் ஸ்கைலில் வருவது அத்தை பிள்ளை குமார், என்னைப் பாராட்டுவதற்காகத் தான் வருகிறான். கார் சப்தம் உங்கள் கிடுகிதர் தண்டபாளியில் பிள்ளை பரதனுடையது. நான் மூதல் வகுப்பில் தேறிலும் அப்படி ஊரார் அடித்துக் கொண்டு வரப்போவதாகப் பயமுறுத்தி யிருந்தார். ஸ்கூட்டரில் வருவது மாமா பிள்ளை அப்பாமி” என்று தெரா தெரிந்தான்.

அடுத்த நிமிடம் காலிபாக்ஸ் லாவரும் விட்டுக்குள் வந்தனர். அப்புவைப் பாரித்துப் புன்னைக் புரிந்தான் தெரா. “அப்பு நீ தேறின இரவு முழுவதும் தூங்கியே இருக்க மாட்டாயோ. புரோபஸராயிற்றே. நான் பரிட்சையில் தேறிலும் அதைப் பாராட்டிக் கூற என்னை வாக்ஸியத்தை உபயோகிக்கலா மென்று யோசனை செய்து கொண்டிருந்திருப்பாயி நீ சொல்லைப் போகும் பாராட்டு தனுக்கு முன்கூட்டியே என் வந்தனங்கள்!” என்றான். பிறகு குமாஸைப் பாரித்துச் சிரித்துக்கொண்டே, “நீ பெரிய ஸென்சமென் ஆயிற்றே. எனக்கு ஆளுக்குத் தருந்தாற் போல் சமயோசிதமாகப் பேச வரும். நீ சொல்லைப் போகும் பாராட்டுதல்களுக்கு என் அடவான்ஸ் வந்தனங்கள்!” என்றான்.

பரதனைப் பாரித்து இலேசாகப் புன்னைக் புரிந்தான். “ஓ நீங்களும் வந்திருக்கிறீர்களா? நான் என் அத்தாணையும், அம்மாவிடையிலுந்தான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். நீங்கள்

தெரிவிக்கப் போகும்.....” என்று ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

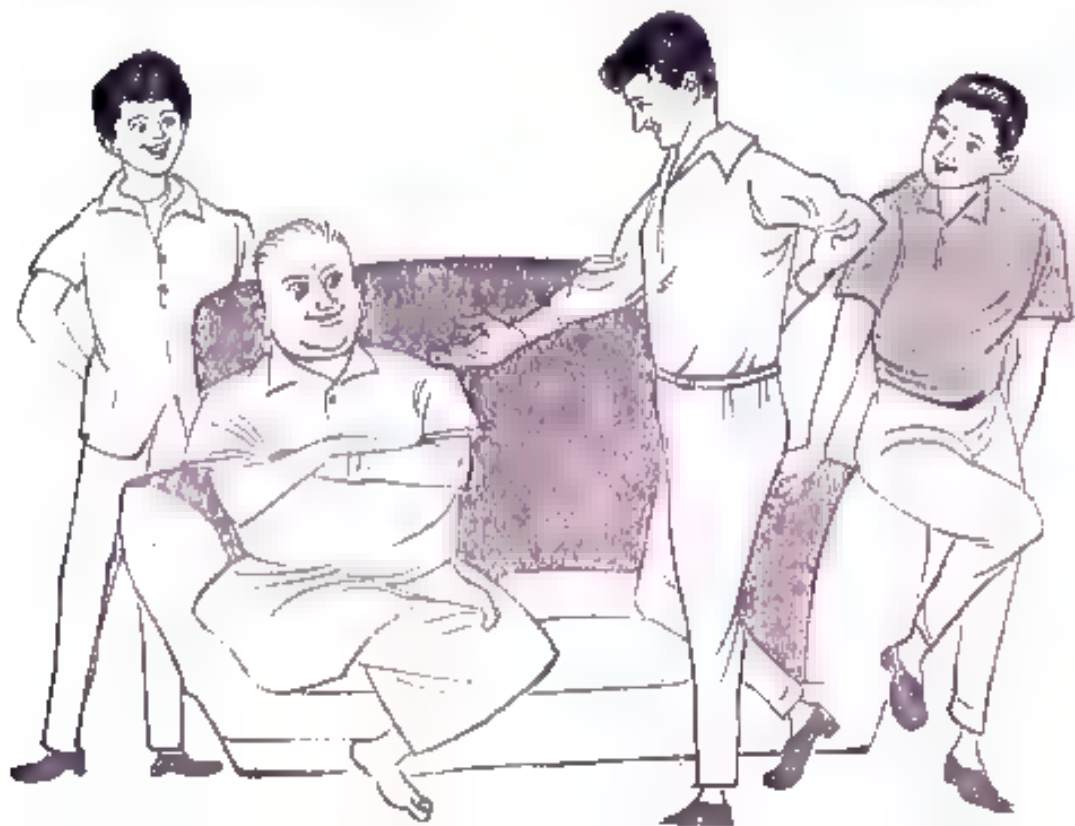
பரதன் இடைமறித்து, “நாங்கள் தயவு செய்து ஏமாந்து போவதற்குள், நான் தாங்கள் பரிட்சையில் தேறிவதைப் பாராட்டுவதற்காக வரவேயில்லை. இவர்களிடமிருந்து பெரும் மோட்டார் ஸ்கைலிலும், ஸ்கூட்டரிலும் நெருப்பங்கைப் போகும் எஞ்சின் களைப் போல் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்ததைப் பாரித்தேன். இத்தனை வேகமாகப் போகிறார்களே, யாருக்கு என்வெயோ ஏதோ என்று கவலைப்பட்டது கொண்டு அவர்களைப் பின்தொடரித்தேன்” என்றான்.

“ஏய் நீ எங்களுக்கு முன்னால் வரப் பாரித்தாய். முடியவில்லை!” என்று மத்த இருவரும் கூறினர்.

அவர்கள் இப்படி வேடிக்கையாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுது கரல்வதி எழந்தான். “சமையதாரன் இங்கே வேலை இருக்கிறது. நாளைப் போகிறேன்” என்று கூறி விட்டுச் சென்றான்.

குமார் அவனைப் பின்தொடரித்து சமைய வளறுக்குச் சென்றான். “என்ன மாமி! நீங்களே சமைக்கிறீர்களா? உதவிக்கு அம்மா வைக் கூப்பிட்டுத் தொன்ருதுதானே!” என்று கூறிக் கொண்டே, சிறே விடந்த ரங் கூன் துடைப்பத்தை எடுத்து ஒரு மூலையில் காத்தினான். பிறகு “தெராவுக்குப் பரிட்சை தேறிவிட்டது. ஆடி மாதம் இன்றும் நூறு நாளில் முடித்துவிடும்...” என்று இழுத்தான்.

அப்போது உங்களே வந்த அப்பு “ஏய் ரங்கன் துடைப்பத்தை இப்படிவா வைப் பாரி்கன்? அடிக்கட்டை சிறே இருக்க வேண்

டும்" என்று கூறி, அதை விடுத்துச் சீவன படி வைத்தான். பிறகு, "அந்தை! கறிகாய் உங்களுக்கு நறுக்கி கொடுக்கட்டுமா?" என்று கேட்டான்.

"ஓய்! மாயினைத் தாது பண்ண வந்திருக்கிறீர்களாக்கும்!" என்று உங்கை வந்த பரதன் அவர்களைப் பரிசுவித்தான். "தங்கள் சமைத்துத் தொந்தரவு செய்துகொண்ட வேண்டாம் மாமி. நான் அம்மாவைக் குடையிற் போன் செய்து சாப்பாடு அனுப்பச் சொல்லிடுவன்" என்றான்.

இதே சமயம் திரா தன் தந்தையுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

"படிப்பு முடிவடங்கும். அப்பறம் கல்யாணத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்வதாம் என்று அவர்கள் ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் ரோதனை செய்துபோது சொன்னிருக்கையினால் பரிட்சை தேறியிட்ட கூடவே முகரித்தம் வலியைத் பற்றிக் கேட்ட அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்" என்றான் பெண்.

"இதற்காகத்தான் பரிட்சை தேறக் கூடாது என்று வேண்டிக் கொண்டாயாக் குமி!" என்றார் தந்தை.

"ஆமாம், அப்பா, என் மனத்திற்கு உண்டானது எல்லாம் செய்து கொண்டுவரவும் பற்றிப் பக்கையாகச் சொல்லி விடுகிறேன். தப்பாது நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எனக்குக் காதுகூடே இல்லை என்ற கைத்திரம் எல்லாம் விட்டாயிற்று."

"ஊம்!" என்றார் தந்தை கம்பையா.

"சரி. இப்போது இந்த மூன்று பேசின் யாருக்குச் சேசம் செய்வது? மூன்று பேரும் அறிவமடைந்தால் உய்ய உபயோகம். கொத்து விஷயத்திலும் ஒருவருக்கு வேலாது சொல்லி விடுகிறேன். தந்தைகளின் ஒருவரும் ஒரு பொருள் போட்டுக் கொண்டு தங்கப்போக அமைதி புகின்றன. மூன்று பேரும் ஒவ்வொரு விதத்தில் தங்கக் கிடையும் வேண்டியவர்கள். தவிர, மூன்று பேரும் உங்களை ஆசையாகிடுகிறார்கள். யாரை நீ..."

"...என்று இழுக்க வேண்டாம். எனக்கு ஒரு சொசைன் தொன்றுவிருது. பங்கா செக்ஸ் என்னும் தயாரிப்பைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே!"

"ஆமாம், அதற்கும், கல்யாணத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"கொல்லிடுவோன், அப்பா!" என்று கூறி விட்டுத் திரா என் செய்வலாமென்பதைப் பற்றி விவரமாகக் கூறினான்.

"பேசுகாது போசனை" என்றார் தந்தை. அப்போது அந்த மூன்று வாலிபர்களும் அங்கே வந்தார்கள்.

"உங்களைப் பற்றித்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்றார் கம்பையா.

"எங்களைப் பற்றியா?" குமார் கேட்டான்.

"ஆமாம். தங்கள் எங்கோருமே எனக்கு வேண்டியவர்கள். ஆகையினால் திராவின் கல்யாண விஷயத்தைப் பற்றி என்னும் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியவில்லை. அந்தக் காதலைப் போனவையோடும் செய்துகொண்டேன் என்று சொல்லுகிறது. எனக்கு மகராஜா, துரோகபத மகராஜாமைப் போல் ஒரு

பத்தமும் ஏற்படுத்தலாம் என்று என்னுள் இருக்கிறது" என்று கம்பையா.

"என் பத்தமும் வேண்டுமானாலும் ஏற்படுத்தலாம்: நான் தயார்" என்றான் குமார்.

"தங்களைக் கவனமாகப் என்று வைக்க வேண்டியே!" என்றான் அப்பா.

"இது திராவின் போசனை போலிருக்கிறது. அவன் ஒருத்திக்குத்தான் மூன்று இப்படி வேலை செய்திருக்கும்" என்று பரதன் அவனை மறைமுகமாகப் புகழ்ந்தான்.

கம்பையா ஒரு மெதுவான டிராவரிவிருந்து ஒரு "கப்பா" எடுத்த வந்தான். அதில் அச்சுத்த படி நழுவுக்கள் இருந்தன. சிலசற்றில் தழுவுவில்லை என்பதைக் கேள்விக்குட்படுத்திப் பதிலாகப் பூரித்திச் செயல்பட்டிருந்தான். அவற்றின் மூன்று எடுத்த, அவ் வாலிபர்கள் மூலக்குகும் தங்கக் குன்று விதம் கொடுத்தார். அவர்கள் அதை மெல்லுத்த வாலியாகப் படித்துப் பார்த்தார்கள்.

"நான் ஏற்படுத்தப் போகும் பத்தமும் இதுதான். நான் 'பங்காவெக்ஸ்' என்று ஒரு புது பாவம் தயாரிக்கப் போகிறேன். அதற்காகக் கூடுதலாகக் கோரி மூன்று செய்து ஒரு வருஷமாகி விட்டது. அவற்றின் தங்களைத் தான் உங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தக் கூடுதலாகப் பாரி மூன்றுப் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறீர்கள் அல்லவா? அவர்களுக்கு என் திராவன..."

முடிப்பதற்குள் மூன்றுவரும் எழுவில் வானேன். மொட்டார் ஸ்கீன், க்குட்டி, மொட்டார் ஸ்கீன் எல்லாம் விளம்பும் சத்தமே கேட்டது.

திராவன் டிராவ் எக்ஸ்பிரஸ் வண்டி. அன்று வழக்கத்துக்கு மாறாக, குறித்த தேர்தற்குக் கெட்டி ரயிலைக் கிட்டென் பிளாட்டபாத்தில் வந்து நின்றது. ஆகவே, அதைக் கண்டு பாரி மூன்றுவருமடைந்தனர். அப்போது மூன்றுவரும் வகுப்பில் பெட்டிகளிலிருந்து இறங்கினார்கள். அவரை காசியம் விவரத்தில் திராவனவருவதற்காகத்தான் ரயில் வண்டி அப்போது வந்து 'காலக் கவனம்' என்று கொண்டுவரப்பட்டிருந்தது போலும்.

அவன் வலிக் ஒரு சிறிய தொல் பெட்டி மட்டுமே வைத்திருந்தான். அவனும், புகளில் இருவரை பரஸ்பரம் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்க வேண்டும். அவன் தான் நின்று இருக்காத விட்டு அசையாமல் அந்தப் பக்கம் இருந்தப் பக்கம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்; வெளியே போவதற்கு 'கேட்' எந்தப் பக்கம் இருக்கிறது என்று தெரியாமல்.

அப்போது அவன் மூன்றுவருமடைந்த அடி விழுத்தது. "பாரி பாராமாஜி வருகிறேன் என்று ஒரு கடிதம் போடக் கூடாது?" என்று லாரோ விசாரித்தார்கள்.

அப்படி இருப்பிப் பார்த்தான். நன்றாக உடல் தரித்து ஒருவர் நின்று கொண்டிருந்தான். அவரை அவன் மூன்றுவரும் பார்த்ததில்லை.

"நான் மகாமாணிக்ஸ்..... தாய்கள்..." என்று நுன்கிறான்.

"மன்னிக்கணும். பராமன் பவத் தங்களைப் போலிருப்பான். கவனமாக....." என்றவர், "என் பெயர் கோவிந்தன்."

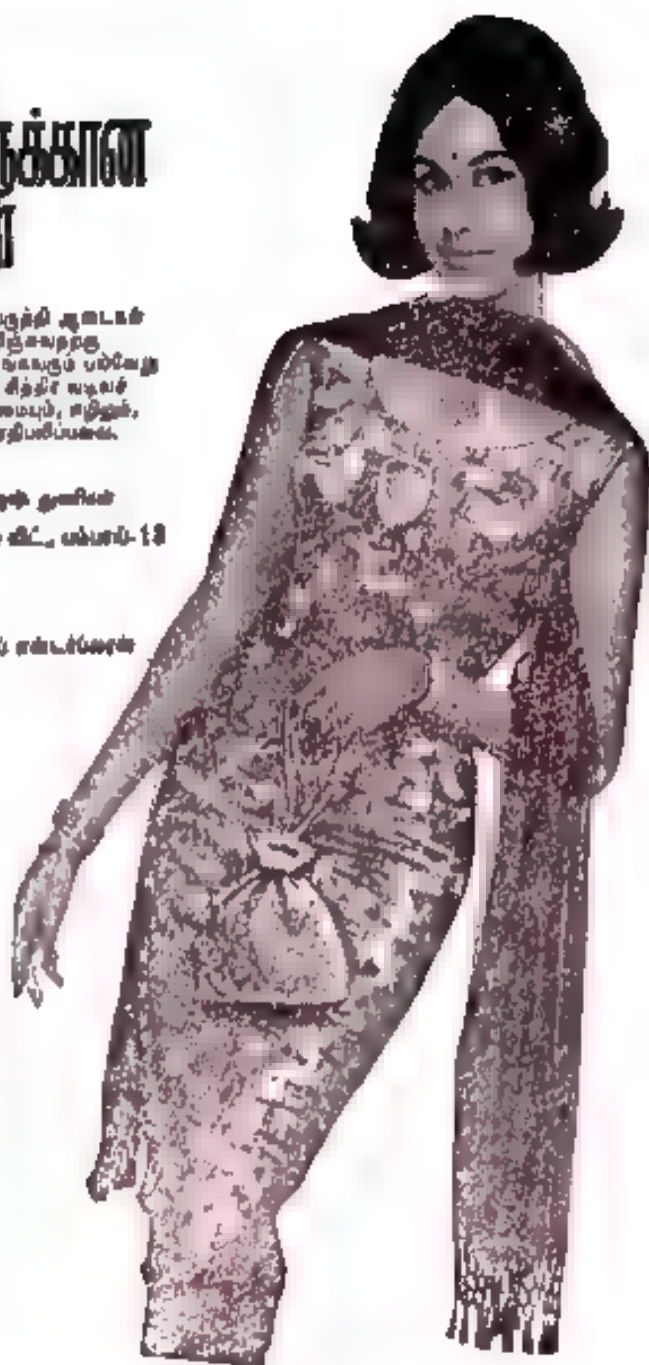
நாகரீகமாக விளங்குவோருக்கான நவ்ஸாண்டுகள்

இதிலும் குறுகையுள் வரவந்த பருத்தி ஆடைகள்
காலமில் ராஜேஷ் பருத்தியின் சித்தகவதரகு
வகுப்புகளில். எடுப்பாக மனங்கவரும் பருத்தி
கோல் திறகைகள் விபப்பூட்டும் சித்திர வடிவச்
சிறப்புள்ள மிளிர்வுகள். மொக்கையுள், சமீதும்,
செத்துவகுக்கும் தன்மையுள் விதிபலிப்பவை.

வந்துவந்தி வரவரும் ராஜேஷ் துணிவின்
ராஜேஷ் செக்கைகளை மிகவும் விட, பம்பாய்-13

ராஜேஷ் க்ரூப் என்டர்பிரைஸஸ்

ராஜேஷ் வக்சஸ்டைல்ஸ்

டிஸ்ஸித் தமிழர்களுக்கெல்லாம் என்னை நன்றாகத் தெரியும்" என்று தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்.

அப்போது அங்கே ஒருவர் மிக விசைவாக வந்தார். "ஐ. எஸ்.எஸ்.க்கு அந்தச் சாமான் வந்து விட்டது. நான் அதைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிட்டுத்தான் வருகிறேன்" என்றார்.

"சரி, நாராயண்! அப்புறம் அந்த....." என்று கோவிந்தன் ஆரம்பித்தார்.

".....கோட்டா, பர்மிட் விஷயத்தை யும் அம்மாவிலிடம் ஐராகப்படுத்திவிட்டு வந்தேன்! அளத்ததானே சொன்னீர்கள்?"

அப்புஷக்குக் கும்பிட்டுப் போன தெய்வம் தெரே வந்து மூட்டிக் கொண்டது போல் இருந்தது. "தங்களுக்கு இது விஷயத்தில் அறுபலமுண்டா?"

"அதென்ன அப்படிக் கேட்கிறீர்கள்? கோட்டா, பர்மிட் விஷயத்தில்தானே? இன்று டெல்லியிலே "காண்டாக்ட் மெஸ்" என்று பிரமாதமாகச் சொய்கிற பேரிலே பாதிப் பேர் என்றால் முன்னுக்கு வந்தவர்கள். நான் ஒரு கம்பெனிக் குச் சென்று வேலை செய்யவில்லை. உங்களைப்போல் பாராவது வந்தால் அவர்களுக்கு சதவி செய்வேன். இப்போது பாருங்கள், ஒரு டிப்டி ஸெகரட்டரியின் கிராமத்திலே அவர் வீட்டில் ஒரு பூனை மூட்டிப் போட்டிருந்தது. அதைக் குட்டிதான் வேண்டுமென்று அவர் குழந்தை அழுது கொண்டேயிருந்தது. அதைத் தடுவிக் ஏதே பாடு செய்தேன்" என்று கோவிந்தன் மிக அலட்சியமாகக் கூறினார்.

"பூனைக் குட்டியைப் பார்த்ததும் பாப்பாவுக்கு ஏரே சந்தோஷம். அதுவும் மியா மியா என்று கூதிக்கொண்டிருக்கிறது" என்றார் நாராயண். "சாரும் ஏதோ பர்மிட் விஷயமாகத்தான் கூத்திக்கொண்டிருக்கார்" என்று கோவிந்தன். "நல்ல வேளை, நீங்கள் இவர்கள் என்னில் பட்டீமாக்கள்" என்று நாராயண் அப்புறவப் பாராட்டினார்.

கும்பகரிணன்

அவன் ஒரு கும்பகரிணன். ஒரு நாள் அங்கித தவிர மற்றவர்கள் உறவுகவராகிவிட்டு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஒரு வாரம் பழித்தவந் தோழியை. அது தாண்டியிருந்தது. பன் நிமிஷம் பன்மாதக் கதையை

இருந்த பின் அவன் கோம்பல் ஸ்தித்திக் கொண்டு வந்து கதையைத் திறந்து விசாரித்தான். "என்ன ரயில் செலக்கவில்லை?"

அதற்குக் கேட்டு மக்கம் போட்டி விடுத்தார்கள் பல மணி நேரம் எழுதினார்.

- இரா. சண்முகம்

அப்பு அந்த இடத்திலேயே பெட்டியைத் திறந்து, எப்படியாவின் மனுஷின் தகை, எடுத்துக் கொடுத்திடம் கொடுத்தான்.

"வாருங்கள், இங்கேயே பார்ப்பானே? உங்களுக்குத் தங்க ஒரு தோட்டத்தில் வசதி செய்து தருகிறேன்! அங்கே போய்ப் பெசிக் கொடுக்கோம்!" என்றார் கோவிந்தன். தோட்டம் அடைந்ததும், விண்வெளித்தைக் கவனமாகப் பார்த்து விட்டுத் தம் நண்பரிடம் கூறினார் கோவிந்தன்:

"விஷயம் ஒன்றும் பெரிதில்லை. பூனை மரத்திலிருந்து பன்மாலெக்ஸ் என்று ஒரு பானம் தயாரிக்கப் போகிறார்கள். இது கோகோஸைப் போல் இருக்கும்படி. அதை மலத்தில் உட்கா வதுவுள்ளதாக்குமாம். பர்முடாவில் உள்ள டாஸ்பென்டு கம்பெனியார் இதைத் தயாரிப்பதில் ஒத்துழைக்கத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக ஆலை நிறுவ வேண்டிய வேண்டுகோள்."

இதைக் கேட்டு நாராயண் சிரித்தார். "இதற்கு எத்தனைமான ஆட்டிசெபமு மிருக்க முடியாதே, ஏன், நீங்கள் ஆ. எஸ். எஸ்.க்கு டெலிபோன் பண்ணினாலே போதுமே!" என்றார்.

"செய்யுமாம்! மூன்றெல்லாம் அண்டர் செக்ரடரி, டிப்டி. செக்ரட்டரி யாருக்கும் டெலிபோன் செய்தே வேண்டியவர்கள் லாங்கிக் கொடுப்பேன். ஆனால் இப்போது தான் "விதிவிலக்கு" உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேவு பார்ப்பவர்கள். அதைத் தவிர சதாசாரக் கமிட்டி ஆசாமிகள் மாறு வேலும் போட்டுக் கொண்டு எல்லா ஆபீஸ்களையும் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்றார் கோவிந்தன். "முதலில் இந்த மனு ஏதே இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும்!"

"நம்ப சதுர்வேதிகள் இதைக் கொல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளினும், அவனைக் கண்டு விட்டு வருகிறேன்" என்றார் நாராயண்.

"போகும் போது நெறுங் கையோடு போகாதே. ஒரு ஸ்தூனம் ரூபாய் கொடுக்கிறேன். அதை மூன் பன்மாத எவத்துக் கொள்ளச் சொல்" என்று கோவிந்தன் கூறித் தம் மணிபர்ஸைச் சட்டைப் பையி விடுத்த வேளியே எடுக்க ருயன்டார். அது இவ்விய வேளியில் வரவில்லை!

"நம்முயிருக்கிறது! நீங்கள் கொடுப்ப தாவது! நான் கொடுக்கிறேன்" என்று கூறிப் பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான் அப்பு. "எனக்குச் சிகிரம் காரியம் முடிய வேண்டும், பணத்தைப் பற்றி இலட்சிய மில்லை" என்றான் அவன்.

"வாருங்கள்! இப்போதே போய்வாம், அவரை விட்டாலேயே போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்து விடுவோம்" என்று கூறி நாராயண் விளம்பினான்.

"நான் எதற்கு? நீங்களை போய் விசாரித்து விட்டு வாருங்கள். இத்தாருங்கள். செலவுக்கு எவத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று நூறு ரூபாய் தோட்டை எடுத்துக் கொடுத்தான் அப்பு.

நாராயண் உடனே புறப்பட்டு விட்டார். "நாராயண்! சதுர்வேதியிடம் என்ன ஆலை வேண்டுமென்ப பற்றி....." என்று

உதிக் கொண்டே அகிராடு வாசற்பக்கம் வரை சென்று அப்பு கோடுதத் அநுநாது லுபையை வாங்கிக் கொண்டு தும்பது ரூபாய் மட்டும் கொடுத்தனுப்பினார் போலித்தன்.

அன்று மாலை நாராயணன், கூட இத்தியர் போய் காணப்பட்ட ஒருவருடன் வந்தார்.

"இவர்தான் மீசுடர் சதர்வேதி. உத்தி யோகபவனில் உதவி ஆய்வராக இருக்கிறார்" என்று கோவிந்தம் அவரை அப்புவுக்கு அறி முகப்படுத்தி வைத்தார்.

"அந்த மனு எங்கு தங்குத ரூபகம் இருக்கிறது. கப்பல்பா எங்கு பெயர்தானோ! அது விவசாய சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாத வாய் இருக்கியனுக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். அங்கேயுள்ள என் கிறெக்டனை இதைப் பற்றி விசாரிக்கிறேன்" என்றார்.

இதற்குப் பிறகு மனு எத்த கொலாவில் இருக்கிறது என்று தேடத் தொடங்கி னார்கள். அப்பு இடுகெல்லாம் தேரீசு பட்டுக் கொள்ளனிலும், போலித்தனும், நாராயண னுமே கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

கிஸென்ஸ் கிருஷிபவனியிற்று விருட் ச கிருஷிபவனுக்குப் போயிருந்தது. இந்த பவன் மரம் சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களைப் பற்றிச் ஸ்பாரிக செய்கும் புது இலாகாவின் காரியாலயம். அங்கிருந்து அது போனது பவனுக்குப் போயிற்று. பிறகு நிரும்ப உத்தியோகபவனுக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் புதிதாக ஆரம் பிக்கப்படும் எந்தத் தொழிலுக்கும் கிஸென்ஸ் கொடுக்க அறிந்தத் ராஜ்ய சர்க்கார் ஸ்பாரிக செய்க வேண்டும். அந்தச் ஸ்பாரிக இன்றும் வரவில்லை. இந்த விவரங்களைக் கோலித்த னும், நாராயணனும் அப்புவுக்குத் தெரிவித் தார்கள். ஒவ்வொரு இலாகாவிலுள்ள உதவி உத்தியோகஸ்தர்களைப் பார்ப்பதற்காக - ஐந்துநாளும், அநுநாதுகாகக் கோலித்த வேண்டியிருந்தது!

குமார், அப்பு வந்ததற்கு மனு நான் புகளிக் கு விமானத்தில் வந்தான். அவன் ஒரு நான் அப்பு கிருஷிபவன் பக்கம் சென்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். ஆனால், அவன் கண்ணில் படாமல் கடனெடுத்து கொண்டான். தான் வந்த காரியம் வேறறி பெறும் வரைவின் அவன் அப்புவைச் சந்திக்க விரும்பவில்லை.

குமார் புகளி வந்து இரண்டு வாரங்க ளாகி விட்டன. அவன் ஒரு முத்திரையான நோட்டீட்டில் தங்கியிருந்தான். அவன் வந்த வாரியம் இன்றும் கைகடவில்லை. அவ னுக்கு, கிஸென்ஸ் பெறத் தான் செல்துள்ள முயற்சிகளைப் பற்றி எழுதிப் பார்த்துக் கொண்டு செலுக்கையான போலனை நோன் னிற்று. ரூபிப்புகள்போய் எழுதினான்:

புகளி துணி ஸ்பெடர் ஒன்றில் நூறு ரூபாய் நோட்டு மாநிலி மேலே பீண்டி செய்ப்போட ஒரு புகளோட் இருந்தது. அதை வாங்கிப் போட்டுக் கொண்டு உத்தி யோகபவனுக்குச் சென்றேன். என் சட்டை வையும் என்சையும் எவ்வாரும் வெறித்துப் பார்த்தார்கள். பிறகு தலைமைச் சூவித்து கொண்டார்கள். சிஸென்ஸ் குமாரந்தா என்

குமாரியும் ஈட்டன் சிவநவாசம்

மினிதநகர மாணிக்கமான ஜவாஹர்லால் நேரு அவர்களைப் பற்றிய முடிவுரைகளை எவ் வளவோ கேட்டிருக்கிறோம்: பழத்திருக் கிறோம். தம் பொன்னுள் வாழ்ந்தாட்களில் அவர் பெரும் பகுதியைச் சிவந வாசத்தி னேயே வழித்திருக்கிறார். அதன் காரண மாகவே அவர் "சிவநப் பதவை" என்ற

விறப்புப் பெயர் பெற் றிருந்தார். ஜவாஹர் லால் எத்தனை தாட் கன் வெளியிடுத்தார் என்ற தகவலை அறிந்து கொள்ள வாருக்கும் ஆவம் ஏற்படுவது இயல்பு.

நேரு அவர்கள் தம் வாழ்நாட்கள் மொத் தம் 3,251 நாட்கள் சிவநபிக் இருத்திருக்

கிறார். அவருடைய கடைசி விவரலாசை தான் மிக நனமானது. 1963ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 8-த் தேதி சிவந சென்ற அவர் 1845ம் ஆண்டு ஜூன் 14-த் தேதிதான் சிவநயிக்குத் வெளிவந்தார்.

நேரு அவர்களின் இயக்கத்தில் இடம் பெற் றுள்ள போருட் காட்சியில், இந்த விவரம் காணப்படுகிறது.

மக்களிடம் இருந்து வந்த புகளிக் கொண்டேயிருந்தார்.

அவரிடம் நான் காசியதரிசினையப் பார்த்த வேண்டுமென்ற கொல்லி அதற்குள்ள சீட்டை எழுதித் கொடுத்தேன். விஷயம் எங் ப தில். "ஜீட்டிக் கிருதிலைப் பற்றிப் போ விருப்புகிறோம்" என்று எழுதினேன். சிவ காசியதரிசிகள், சங்கீதம், பரதநாட்டியம் முதலிள கலை விஷயங்களைப் பற்றிப் போத் துடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று கேள்விப்படட்டு அந்த புகளியைக் கைவாண் டேன். ஏழுந் பங்க்களிலும்.

அவர் தங்கியிருந்த பங்களா பக்கம் சென் றேன். அங்கே விதிவிரேயே ஓர் கன் நின்று கொண்டிருக்கின்ற உன்னே அநுமதிக்க மறுத்து விட்டான். அப்போது ஒரு மென் எட்டு வயதிற்கும், பள்ளிக்கூட உடை தரித்துப் புதிதாகப் பெட்டியைத் கொளிய் மாட்டித் கொண்டே போயிற்று. அது யார் என்று விசாரித்தேன்.

"அதுவா, அது துபாவின் பெண் துயா" ின்றான்.

"தட்டது போகிறதே! வண்டியில் போகக் கூடாதா?" என்று கேட்டேன். "துயா தெருப்பு ஆச்சோ! ஆயின் வண்டியைப் சொந்த விஷயத்துக்கு உபயோகிக்க மாட்டார். என்னக்கூடத் துணைக்கு அனுப்புவதில்லை. அவ்வளவு கண்டிப்பாகும்" என்றான்.

மறுநாள் மறுபடியும் நான் அத்தப் பங்களாவின் பக்கம் கற்றி வந்தேன். துயா

பண்டிக்கடும் போய் வந்தாள். சுற்றுப் பக்கத்தில் யாரும் இல்லை. தான் அவன் பிள்ளை என்று என் கைதூய்மை கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்த சிவாங்குப் பாம்புப் பொய்கையை அவன் மூலம் போட்டேன். உண்மையான பாம்பைப் போய் இருந்த கைக்குக் கொண்டு அவன் கதறி மயங்கும் போட்டு விழுந்து விட்டான். தான் மொம் கைப் பாம்பை எடுத்து அப்பால் எறித்துவிட்டு அங்குத் தூக்கிக் கழுத்தில் காதிக் கொண்டு காந்திரியில் புகைண்டுகுள் அழைத்தேன். அப்போது என்னை யாரும் தடுக்க வில்லை. ஐயா இன்னும் மயங்கியிருந்தான். தான் நடந்த விஷயத்தைச் சொன்னபோது காளியத்திரி இமேலாகப் புகைண்டை புரித்தார். ஐயாவுக்கு மயக்கம் தெளிந்துவிட்டது. அவர் என்னை அழைத்துக் கொண்டு வந்திருந்தான் வந்தார். "அடுத்த ரயிலில் உன் கைக்குத் திருப்பிப் போய்கிறது. இல்லாவிட்டால் போலீஸில் ஒப்படைத்து விடுவேன். போல மாசந்தால் ஒருவர் தண்டுவாக்கைப் பொய்கையைப் போட்டுப் பரிசைப் பார்த்தான். ஐயாவுக்கு இதெல்லாம் பழக்கமாகி விட்டது. மயக்கம் வந்தது போய் மாராக்குச் செல்வான். இது மாதிரி பெல்வாம் செய்து என் தபையைச் சம்பாதித்து விடுவென்பேன். கொட்டாமோ கால்கிவிட்டான் என்று நினைக்காதே!" என்று கதறிவிட்டுப் போய்விட்டார்.

குமாரி இப்படி எழுதிப் கூவத்தவதைக் கிழித்துவிட்டு யேசு என்ன செய்வான் என்று யோசனை செய்து கொண்டிருந்தான். பரதன் டிப்பிலில் தன் கண்ணெயைப் பாதத்தைப் பதிலும் அவன் ஆசனம் பட்டுக் கொண்டிருந்தான். அப்படியே யாரோ சிலர் ஏமாற்றிப் பணம் பறித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று அவன் கவனித்தான். ஆகவே, மொத்தத்தில் ஒன்று பேருக்கும் வெற்றி ஏற்படவில்லை என்று மகிழ்ச்சி படைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

சோப்பையா குறிப்பிட்ட கெடு முடித்து விட்டது. மறு தினம் அப்பு, குமார், பரதன் மூவரும் அவர் வீட்டில் அசுவனாஜியூர்கள்.

"ஒருவரோடுமே டிப்பிலில்லை. இப்போது என்னை செல்வப் போகிறீர்கள்?" என்று குமார் கிராமியின் தந்தையைக் கேட்டான்.

"ஏன், இரேகா விடுவென்கள் இருக்கிறதே!" என்று பரதன் ஒரு கவரைச் சப்பையாவி லிட்ட நீட்டினான்.

"கவலாவித்துக்குக் கடிதம் கொடுங்கள்!" என்று கூறிவிட்டுக் குமார் விலகியேன். அப்படியும் அவர்கள் பித்தோடாத்தான்.

அன்று கிராமியும் பரதனும் தனியே உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"அப்பாமி நீங்கள் இந்த ஸ்காலையில்தான் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தான் உங்களை அடிக்கடி பார்த்தேன். எப்படி விடுவென்கள் உங்களுக்குக் கிடைத்தது?"

"விதாயகர் உயர்த்துதல் சுற்றி வருவதை கா என்ன செய்தார்? தன் அப்பாவையே சுற்றி வந்தாரல்லவா? விட்டதென்பது அது மாதிரிதான் செய்தேன். தனிர இது மாதிரி

விதாயகரின் பதிலை அரங்கம் முற்றம் எங்குத் தெரினும். இங்கே ராஜ்ய சர்க்கார் காலியாவையும் அந்த விடுவென்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது.

"பின் மரங்களில் கூப்பிடுவோம்" என்பதைப்பற்றி ஒரு சிறிய புத்தகம் ஒன்று எழுதினேன். அதில் பன்மாதெய்கையையும் பதில்க் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். இந்தப் புத்தகத்தை ஒரு பெரிய பிரதரகத்தையாகக் கொண்டு அச்சிடச் செய்தேன். அதைச் சம்பந்தப்பட்ட மத்தியிலைப் கொண்டு கொள்வியிடச் செய்தேன். அவருக்குப் பன்மாதெய்கள் உதரத்திலும் சிறந்தது ஏற்பட்டு விட்டது.

"இந்தக் காவதிலும் ஐராகம், இரெவென் கம்பனிக் கம்பிக்கையிலும் இவ்வாத அநிகாரி களுக்குக் கூட அதில் தம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் யாரும் தங்களை நிறைவே கைக் கொண்டு முடிவாக்கு வருவதற்கில்லை. அவரது உத்தியோகம், ஒரு மத்திரி அங்கு ஒரு கம்பிக் தங்கியின் தபையைப் பொறுத் திருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் ஐராகம் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அநிகாரிக்கும் குறிப்பிட்ட ஜோசியர் கொள்வதில் தான் தம்பிக்கை உள்ளது. தான் டிப்பிலில் உள்ள அநிகாரிக்கு வேண்டிய ஒரு ஜோசியரைப் பிடித்தேன். என் ஐராகத்ததைப் பார்த்துச் சொன்னேன். அதற்காக அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சன்மாதத்தை ஒரு பெரிய கை குக்குக் கைத்துக் கொடுத்தேன். உன்னே இருந்ததை எடுத்தப் பார்த்து அவர் பிரமித்துப் போய் விட்டார். பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு அவர் மனைவி பெருக்குச் சர்க்கார் பத்திரகன் கால்கி கைத்திருத்தேன். மறு தான் அவரை அழைத்துக் கொண்டு டெல் லிக்கு விழைந்ததில் போனேன். ஜோசியர் அப்படியே போனது அதுதான் முதல் நடவடிக்கை. மத்திரி தான் ஒரு சிறைத் திரைத் திரைச் சிடைத்து விட்டது. இந்த முயற்சியில் நான் ஸாருக்கும் கால்கி கொடுக்கவில்லை. பணம் என்னமோ சர்க்கார் பத்திரகங்களில் இருக்கிறது. அந்த அநிகாரி மிகவும் கண்டிப்பானவர். பணம் என்னுடைய கைதப் பொத்திக் கொள்வார்."

"சொர்க்கக்காவா ஜோசியர் அப்படியே செய்தார்?" என்று கிராமியே கேட்டான்.

"ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்கனவே யோசனை செய்திருந்தார்கள். அநிகாரி செய்ததெல்லாம் விடுவென்கள் சர்க்கார் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தான். தனிர, ஜோசியர் தான் ஐராகத்ததற்கும், அவர் ஐராகத்ததற்கும் மிகவும் பொருத்தமான கிழக்கிறதே என்று சொல்லிப் பிழம்பாரென்று நினைக்கிறேன்" என்றான்.

"அப்படியா?" என்று கிராமியே கேட்டான்.

"நீங்கள் தான் வெற்றிபடைய வேண்டுமென்று தான் இந்தக் கலியில் கண்டண்ட தெய்வமாகத் திரையும் ஒரு நவீன தெய்வத்தை வேண்டிக் கொண்டேன்."

"அந்தத் தெய்வத்தின் பெயரை தான் அறியலாமா?"

"அதுதான் விடுவென்கள். கொட்டா பெரும் விஷயத்தில் அருள் பாலிக்கும் தனிர தெய்வம்!" என்றான் கிராமியே.

முகத்திரைக்குள் மலர் முகம்

நான் புனுகிலிருந்து மூப்பத்தைத் துண்டித்து தாரத்திலிருக்கும் கார்வாக் குகையைக் காணச் சென்றேன். அங்கே நாடோடி இனத்தைச் சேர்ந்த யாதவ குலப் பெண்கள் தடையில் முக்காடு அணிந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். நாடோடிக் குலத்தைச் சேர்த்தவர் களில் இவர்கள்தான் முக்காடு அணிவது வழக்கமாகும்.

இந்தோலில் ஒவ்வொரு குலத்திலும், இனத்திலும் பெண்கள் தலை முக்காடு போடும் சில சடங்குகள் இருக்கின்றன. சில இனத்தில் கோலிங்குக்குள் முக்காடு போடுவதுண்டு. சிலர் மயானத்தில் முக்காடு போடுவதுண்டு. சிலருடைய இனத்தில் சமர் சடங்குகள் செய்யும் பொழுது முக்காடுகள் போடுவதுண்டு. சிலருடைய இனத்தில் விதவையகலான பிள் முக்காடு போடுவதுண்டு. சிலர் திருமணத்தில் தாவி கட்டும்பொழுது முக்காடு போடுவதுண்டு.

பார்க்கப் போனால் உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் முக்காடு போடும் பழக்கம் இருந்து வருகிறது. இந்த முக்காட்டுப் பழக்கம் சுமார் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தொடர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது.

ஜெரரா நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் அழகிக்காக கண்டால் ஆண்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளுபவர்கள், ஆனால் அவளுக்குக் கணவன் இருக்கும் பொழுது மற்றவன் அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டான். ஆகையால் அவள் நிபித்தம், அவள் கணவனாக கொலை செய்துவிட்டுப் பிறகு அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் ஒரு கொடிய பழக்கம் இருந்தது. இந்தப் பழக்கம் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தடையில்லா வாழும் சில ஆதிவாசிகளிடம் இருந்தது.

இந்தக் கொடிய பழக்கத்துக்குப் பயந்து ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆபிரகாம் என்பவன் தன் மனைவி சாரூளைத் தன் சகோதரி என்று கூறிக்கொண்டு ஜெரரா நாட்டில் திரிந்து கொண்டிருந்தான். அந்த நாட்டு அரசன் அபிமெலேக் என்பவன் சாரூளின் எழிலில் ஏதெனத் தன் ஆக்கிர அனுப்பி அவளைப் பிடித்துக் கொண்டு வரும்படி செய்தான். ஆனால் அபிமெலேக்கின் கணவில் ஆண்டவன் தோன்றி "நீ

கொண்டு வந்திருக்கும் பெண் திருமணமானவள். அவள் மூலம் உன்குடும்பம் அழித்துவிடும்" என்று கூறினார்.

தெய்வ பக்தி உடைய அபிமெலேக் அரசன், ஆபிரகாமைக் கூப்பிட்டு, "நீ உன் மனைவியை ஏன் சகோதரி என்று கூறினாய்?" என்று கேட்டான். "ஊரார் என் மனைவியின் நிமித்தம் என்னைக் கொலை செய்வார்கள் என்னும் அச்சமே அதற்குக் காரணம்" என்று பதில் அளித்தான் அவன். அபிமெலேக், சாரூளிடம் ஆயிரம் வெள்ளிக் காணைக் கொடுத்தான். "உன் முகம் எவருக்கும் தெரியாதபடி ஒரு முக்காடு வாங்கி மறைத்துக்கொள்" என்றான்.

சுமார் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்திய இந்த வரலாறு விவிலிய நூலில் இடம் பெற்றது. அன்று நோன்றிய முக்காடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உலகம் முழுவதிலும் பவனிடமாகப் பரவ ஆரம்பித்தது.

தன்னைக் காணச் சகுத்தல் அரச சபைக்கு வந்தபோது அவளது முகத்திரையை நீக்கச் செய்து துஷ்யதன் பார்த்ததாகக் காவிரானைது சாகுந்தவம் கூறுகிறது. இராவணனுடைய விழ்ச்சிக்குப் பின் சீதை இராமரைக் காண வரும்பொழுது சீதையாள் முக்காடு போட்டுக் கொண்டதான் வந்ததாக வால்மீகி கூறுகிறார். பல்லாயிரமாண்டு களுக்கு முன்பே இருந்த பெண்கள் முக்காடு போடும் பழக்கம் இன்று சில ரீடத்தில் மட்டுமே தடையாகிவிட்டும் மறைந்த சரித்திரத்தை நினைவுப்படி வருகிறது.

—பி.வா. இருதயாந்

சமீப காலத்தில் நட்சிங் அமைச்சரவை அவர் நிலைக்குத் திரும்புகையில் பாலியல் தாள் டீதாசனே செயலகம் வந்து குறுகிய அபிப்பாயம் அவர்கள் மனநிலைக்கு கிறிஸ். ஆனால் விகித சேலத் சேலிங். உயிர்த்த வாலாபுராதார்த்நிசின் உடையும பாலியல்தான் மீதாக சிமர்மத்திம் பதந்த வந்த நிலம் சோத்திய.

அன்றை உள்ளும் நம்பனில்லை

ஸ்ரீ மாவட்டமாதூர் அமைச்சர் அவர்கள்
இதில் ஏற்பட்டுள்ள துரமம் பற்றிவாழ்வு
விருப்பத்திற்கு மிக விரைவில் நமது
தாபாகும். மிகவுடனும் உயர். ஒன்றை
வாயில் தகப்பதனர இந்த வாய்ப்புதான்
அளக்கிவா தாயார் வாய்தான். தமது
மகன் பாதத்தின் பிரதானாக இருக்க
இருக்கவா அதுபயித்தவர். இன்று அவர்
இயங்குவதை இந்த நீதிதான் காணும்
புதிதான சோகந்ததன் அதுபயித்தவர்.
மாவட்டமாதூர் பிரதமராவது. 'என்
மகனாகும்' பொருள்படும் இவரும் அதுபா
விரும்புகின்றன. என்னதான் தன் மார்பை
நினைவர் சொந்தமாதூர் அவர் தன்
கடமைபா நினைவில்தான் வெள்தின்
'என்னார்' அந்த அன்மைபார். அந்த வாய்
இன்று நெருக்கித் தொடும் விதத்தில்
வாய்ப்புபடும் இவர்களு.

கார்ப்புதலாடும் மகாபுத்திர விட்டவதனே
நாள் மறுக்கிறது நாமதுவாயிப்பன்னாசின்
பொருளின் தாள் உயிரிதழ் இருக்கிற
பொருள் நீக்கி காண்பதில் நமது உயிர்தான்
அவருக்கு நாள் நமது உயிர்தான்
“அவருக்கு” இருந்து விட்டதா? இருக்கிறது
நமதுதான்” என்பதற்குள் அம்மந்திரம்.

மதுரைக்குப் போகும் மதுரை

ஸ்ரீமதி ஸ்ரீவித்யாஸ்திரிவிஷ்ணு சௌமயம்மணி
யம் ஸர்வத்த நிஞ்ஜாதகதவத கர்வகதம்மதோதம்
துபருருக உன்னம் இதுக நர்தமயது.
ஸ்ரீ ஸாயம்பரணாதுர் மந்திரம மனொத்து விட்
டாரிர் அஸபிராடு ஸ்ரீமதி மனொதிதேவீவிஷ்
ணிஸ்தாரபிராண தெந்நித்ய ரமதேதாபுர் பணி
ரௌ ஒளிர்ந்த சூர்யமம் பொட்டும் அம்மவர
மனாந்து விட்டது உயிர் போன ௨1 லன்
பிரால்ய்நிர அத்த தெந்நி நிஜமயம் ௨
ஸ்ரீவித்யாஸ்திரிவிஷ்ணு

பூமிதி ஸ்ரீமதாசாஸ்திரி மணிச்சுண்ணாம்பு
பூண்டு செய்யும் ஆசார சீலை. தெய்வபத்திக்கு
சடாகம் பதிபக்தி மோஷ்ட ஸுவர் தம்
கையாடுவே லாண்டவ சமமத்துக் களவுருத்
தப் பண்டத்து வந்தார்.

தாஸ்கிணிக்ஷு ஸ்ரீமதி ஸௌந்தரியை உடன் செல்லவிக்கை, குடியியல் வீதிகள் அமைத அழகத்திற்குப் போகிறார். ஸ்ரீமதி பவிராஜம் அமைதக் கருத்து விட்டார், இதுவரை விதிகள் பதிதம் போதும்.

புதிர் வாய்ப்புறாதார் துன்பொர் கமர்
நாய்ப்பதாண்டி இவ்வ இவ்வாய்வு நடத்திய
வர்கள். வாய்ப்புறாதார் பெற்று வருதலினை
என்ன தெளிவுமார் ஒரு நாட்டா. எழும் மெ
கெழும் சுதிரி துணிபும் !

தூதகம் ஏது?

[illegible]

தெரியாத கிண்பம்

மீது வான்வழமையூழி மிகவும் யறுமைமையாந்த
தருமபதத்தில் விதத்து வளர்ந்தவர் எவ்வாறு
அவ்வாறுதகவும் தெரிந்த விதமும். ஒரு மரமும்
அவ்வாறு தெரிந்த செம்மையிலும். கூவாக்களையக்
கட்டவும் பட்டதும் கூட்டலும் தர இயலாமல்
தாமல். நீதிமே சென்றார் எவ்வாறு பவர்த
அதிலும். பித்தாடு காசி விதமாயிட்டுத்திடுக்
பவர்தமும். வாய்வு அவர் ஒரு வாகனமேதருக்கிட
வாய்வின்றமும். பித்தமும் மொம் நடந்திருக்க
மொம் வாய்வுதரு விவர அறிந்திருக்கதக வாய்வு.
புறமும் வாய் விதமாயிட்டுத்திடு அவர்

[illegible]

நெருங்கியின் வாரிசாக....

தேரு அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்ட போது
 டி எக்சுபெரிதான். "உங்களுக்கு நான்
 எப்படி உதவி புரியட்டும்?" என்று கேட்
 டாகர். "என் வேலைவை நீங்கள்தான் பார்க்க
 தாக வேண்டும்" என்று தேருஜி. சில மாதங்
 களுக்குப் பின் அவரக்டியங் எழுத்துக்கு
 எழுத்து உண்மையாயிற்று. தேருஜியைப்
 போனவே இரவு பகல் பாராமல் உழைத்தார்.
 இன்று அவரது காரியாவை அறையில் ஒரு
 தந்துதரவேறிக்கூட பார்க்கவில்லை. அத்தனை
 தறுவோக வேலைகளைக் கவனித்துவிட்டு நிரந்
 தர ஒப்பி பெற்றுவிட்டார்!

மோட்டார் சந்தரம் பிள்ளை

சென்னை ஸ்டுடியோஸ்

சினிமாவுக்கு குடியரசு சந்தரம்

கிஷோரி கணேசன்
ரவிச்சந்திரன்
மிலகுமார்
சூர்யகுமார்
நாகேஷ்
பேபி பத்மினி
நாகய்யா
ராமராவ்

- செளகார் ஜானகி
- ஜெய லலிதா
- காஞ்சனா
- ஆனா
- சுவாமி சரஸ்வதி
- பேபி சாமித்திரி
- சந்திரா ஜன்
- பண்டாரிபாய் பாத்தா

சென்னை சாந்தி (சென்னை ஸ்டுடியோஸ்)

கிரௌன், புவனேஸ்வரி

மற்றும் தமிழாசன நடிகர் விளையுக்கிறது

“நேரீயம் ராயன்” கார் அருங்காது
வெல்லும் கப்பலென அத்தச் சாலைப் படிக்க
கொண்டிருந்தது. அதில் அமர்ந்திருந்தவர்
சனில் ஒருவர் அத்தக் காவத்து வைகிராயன்.
அதாவது பிரிட்டிஷரார் பாரத நாட்டை
ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில் ராஜப்
பிரதிரிவிபாக விளங்கிய பிரபு. அவர் அருகில்
அமர்ந்திருந்தவர் கபிதா சமஸ்தானம்
ஒன்றின் செயலாக்கு நினைத்த திவான்.
இத்திய விடுதலைக்கு இவர்க்கம் நடந்து
கொண்டிருந்த காலம்.

சாலைப் படிப் வழியை வேண்டு வழுக்கிக்
கொண்டே ஓடுவதைக் கண்ட வைகிராயன்
ஒரே பெருமீதம், ஆக்கிரவயர்களது ஆட்டி
பாரத நாட்டுக்குச் செய்துள்ள பல சேவை
களில்கனில் இதுவும் ஒன்று என்ற இறுமாப்பு.
“பிரிட்டிஷ் ஆட்டி போக்குவரத்துக்கு
எத்தனை அழகாகச் சாலைகள் அமைத்திருக்
கிறது. இப்போதள்ள பல வசதிகள் செய்து
தந்திருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் இந்த
நன்றிகெட்ட இந்தியர்கள் கதர்ந்தும் வேண்
டும் என்று இவர்க்கம் நடத்துவதென்பதே!”
இப்படி ஓர் எண்ணம் ஓடவே, அருகில்
அமர்ந்திருந்த திவானைப் பார்த்தார். “பாரத்
தீரிகளா சாலைகள்?” என்று கேட்டார்.

திவான் ஒன்றும் பதில் கூறவில்லை. “உம்”
கொட்டி விட்டுச் சுமமா இருந்தார்.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் கார் நுழைக்கிக்
கொண்டு ஓடவாயிற்று. புறநிலைச் சிவைய
படவை நிலையாடுத்திக்கொண்டு. “பிரிட்டிஷ்
ஆட்டிக்கும் கபிதா ஆட்டிக்கும் என்ன
வித்தியாசம் இதுதான்!” என்று கூறிக்
சாலைமையிப் பார்த்தார் வைகிராயன்.

திவானின் அடைத்திருந்த வாய் இப்
போழுது திறந்தது. “ஆமாம், எங்கள் சமஸ்தானம்

ஒட்டக் கூடாது” என்று வண்டிக்காரனைக்
கடித்து கொண்டார்.

“அவன் மேல் என்ன தவறு? பாதை
குண்டின் குழியாக இருக்கிறது!” என்று
தான் சமஸ்தானம் சொன்னேன்.

“மாட்டு வண்டி என்ன காரா, பண்ணா?
கொஞ்சம் தடிக் கயிற்றை இழுத்துப் பிடித்
திருத்தால் உங்கள் தடிக் குப்பை ஒரு வளி
ஏற்பட்டாராதல்வரா?” என்றவர், “இத்தப்
பட்டிக்காட்டுச் சாலைகளைக் கவனிக்க தாதி
கொடலாது. இதுவே கார், பஸ் போகும்
பெரும்பாலான பாதையாயிருந்தால் இப்படிக்க
கவனிக்காமல் இருப்பார்களா?” என்று
அங்கணங்கலும் செய்தார்.

அவருக்கு ஒரு மூலப்பு. இக்கணக்கு அக்
கரை பச்சை என்ற நிலைப்பு. சென்னை நகர
வாசிகள் அங்கவரும் சோர்க்கவாசிகள்
என்றும், கைதட்டிதும் ஆட்டோவும் டாக்ஸி
யும் போட்டி போட்டிக் கொண்டு வருகின்
தன என்றும், சிமிண்ட் சாலைகளிலும் தார்
சேரடுகளிலும் பன்கனில் தீயான்த இடத்
துக்கு நினைத்த போழுது போய்வர முடியும்
என்றும் மனத்துள் கதயின் செய்து கொண்
புருத்தார்.

ஆனால் கசரத்துக்கும் நகரத்துக்கும்
எழுத்து வித்தியாசம்கூடக் கிடையாது.
எழுத்து இடம் மாறி விழுந்தால் போதும்
என்று அவருக்கு, யார் எழுத்துச் சொல்வது?

சென்னைமா நகரத்தின் கதையைக் கேட்கப்
போனும், கோடும்பாக்கம் — புதூர் போன்ற
புறக்காலவிலைக்குப் போர் வரக் சரியான
தேர் பாதையைக் கிடையாது. மேல மாய்ப
கதையையும் அத்தக் காலவிலையையும் இணக்கக்
கூடிய, இணக்க வேண்டிய எத்தனையோ
தெருக்கள் தெருக்களாக உருப்பெருமல், ஒரு

சில சுவனருட! குடும்பம்

தானத்தின் எங்கே தீர்த்து விட்டது. இப்
போழுது தாம் மாட்டிலை தங்கிய பிரிட்டிஷ்
சாம்ராஜ்யத்தின் சாலையில் போய்க் கொண்
புருக்கியோம்!” என்றார்.

மெய்யன் சாதிக்க வேண்டிய மனை இப்
போது வைகிராயன்க் சேர்த்ததாயிவிட்டது!
இப்படியே கதையை முடிப்பதற்குக்கே.
ஏனென்றால், ஏறக்குறைய இரேத மனதில் ஓர்
அபுபவம் எங்கடும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.
அதைச் சொல்வாயில் விடுவோனு? விட்டால்
தான் தங்கியிருக்குமா?

சமீபத்தில் தான் எங்கள் மானபத்தின்
கிராமப் பகுதிக்குப் போய் வந்தேன்.

நான் பலனம் செய்து கொண்டிருந்த
மாட்டு வண்டியின் சக்கரம் ஓர் “ஆச்சம்”
குழியில் இறங்கி ஏறியது. வண்டியின் கன்னு
என்றெண்ணடையப் பதம் பார்த்தது. என்
னோடு வந்த தனியார், “என்டா, பார்த்து

விட்டாக திற்கின்றன. ரயில் பாதைகளைக்
கட்டித் செல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்
லாம், “வேலன் பிரதிகி” கனில் “காடாம்
திறமினா!” என்று தயங்கிப் பிசு விண்ணடியது
தான். இப்படி மக்களுக்குத் சரியான போக்கு
வரத்து வசதி செய்வாமல், அவர்கள்கை
கொண்டு போய் அளிக் குடிபெற்றிவிட்
டால் எத்தனை அவதிகளுக்குள்ளாவார்கள்
என்பதைத் சொல்வாய் வேண்டிமா?

ஒரு கெருவின் முகையும் மறினோடு தெரு
வின் முகையும் ஒன்று சேர வேண்டிய இடத்
தில், சிவ கபி தாரத்துக்காவது சரியான
பாதை போடப்படாமல் நன்றும் குழியு
பாக்க காட்டியனில்கூறாத மேல மாய்பலம்
வட்டாரத்தில் ஏராளமாக, தாராளமாகக்
காளவாம். பழற்க் காவத்தில் நீர்க்
காடாகத் தெரன்றும் இத்தப் பகுதி
கோடைக் காலத்தில் சேற்றுக் குழியாக

இருக்கும். தனிமக்க லாபத்து போதுக்குத் தட்டிய தாசை அந்த இடம் கண்டதாக எனக்கு நினைவிருக்கிறது. ஒரு பாண்டி சேரதுக்கு ஒரு சொறு பதம் என்பது போல், மகாதேவய்யார் தெருவைய மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார். மற்றத் தெருக்களையும் குறிப்பிட வேண்டும் என்றால் அட்டகம்பம் அதுமார் காவலாக நின்று விடும்.

மகாதேவய்யார் தெருவியே சொல்லுதான் போனது சேறு சந்தையாகக் குழம்பி விடுக்கும் ஸ்ரீபத்தரைக் காவலாகும். மகழ் பெய்து விட்டதால், அங்கே ஒரு சிறு குளம் கட்டியிருக்கும். தானும் என் தம்பையும் அந்தப் பக்கம் போய்விருந்த போலுது. பூட்டும் ரூட்டும் அணித்திருந்த தம்பை ஒருவர் அளதக் கடக்க ஸ்காஸ்கூர். அங்குதான் காவலாகிய போல் வந்த ஆகடகி அணித்திருந்தார். இவரும் இருவரு தாட் களாவது போட்டுக் கொள்ளலாயிடு என்று ஒரு மதம்பாண்டி, இப்படியே போனது தக்கதா. அப்படியே போனது செனகலையா என்று இவரும் அங்கும் விலம்பம் பழகுவினாக்கிய போல் தடை போட்டார். அவர் எப்படித் கடக்கிறார், பாரியிடோம்! அங்கும் அவர் கழிவோர் பின்பற்றினோம். என்று நாங்கள் நின்று கொண்டிருத்தோம். 'பக்கத்து வீட்டு வேலிக்ஞர் நுழைந்து இப்படி வந்து விடுவான். அப்பளவாக அங்கு நீர் தேய்க்கியிருக்கீர்' என்று சொன்ன கழிவார் ஒருவர். வேலிக் ஒருவேலி மரம் 'செரு' என்று வளர்த்திருந்தது. ஸ்காஸ்கூர் குத்திக் கொண்டு இருந்தக் காலி செய்து கொண்டு வரும்

வீட்டு. அந்தவாறு பார்க்கும் ஒரு காவலுரி யாக் கைகிள் பெட்டி வேலம் கொண்டு வட்டிய மிதித்துக் கொண்டு வந்தான். தன் ன்னாக் கட்டிக்குப் படித்து அவன் கைகிளியிருந்து இதற்கு விட்டான். கை லுடிக் கை நித்தும் நேரத்தின் அவன் அக் கைர போத்து விட்டான். அதற்குக் கை னுத்தி கைகிள் தப்புகுக்குப் பாய்வம் திருப்பியது. 'இந்த காவலுரி பவல் போல் விட்டான். நம்மால் ஸ்காஸ்கூர்' என்று கைகிளியை கைகிளிய் ஏறி மிதித்தார். தகுத் தன்னீக்கி கைகிளியோடு விழுந்து 'அவகாஸி' கந்தாவம் செய்து எழுந்தார். தத்தடி தாண்ட வேண்டுமென்றும், நம்ப தடி பின்றுக்குச் சென்று பருவெகத்தில் ஒரு வரவேண்டும் என்பதை தம்பை மறந்து விட்டார் போதும்!

இந்தத் தன்னீக்கி தேக்கம் அந்தக் காவத்து நினைவோன்றை என் லுதியியே கொண்டு வந்திருக்கக் கிறத்கின்று. நேரதல் கணுக்கும் மறைக்கும் என்ன கடல் பழக்கையோ, நேகியது! நேரதல் கையம் ஸார்த்து மகழ் பெய்விருக்கும். அந்தக் காவத்துக் கைகிளியோ மண் கைகிளிய்! மண்ணும் மகழ் நீரும் ஒன்றுகூடித் தனதன தென்று நேற்றுக் குழப்பமாகக் காட்டி கரும்.

மகாஸ்கூர் மெ தெர்தல் அப்ப'காக்கல் இண்டெர்தல் 'பிளவு'கணுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு போட்டு வேட்டைக்குப் பூண்டுகொண்ட. இந்தக் கையத்தில் வேகி வந்த மிகுக்கு வேகி விடக்கரும். என்ன வேகி எங்கு வேட்டிநினை! மண் கைகிளிய்

பாத அவர் ஹாஸ்கூர் நினைத்துக் கொண்டு ஒரு தாண்டிக் தாண்டுகார். சதக்! நேற்றுக் குழப்பில் அவர் பின்புறத்துப் பூட்டில் கால் படுத்தது. அவருக்குள் அங்குக்கும் சென்று வையத்து, எங்குக்குமே புரிகாணாமல் சென்று வையத்து. அங்குத்தோடு கைகிளியுக்கொண்டு புரத்தக் கைகிளியுக் கொண்டு வந்தான் அது! வண்டி ஓட்டத்தில் ஏறல். ஓட்டம் வண்டியில் ஏறும் என்ற பழமொழியை நினைவில் கொண்டு பத்தி சிந்தைதடிபடல் தாங்கள் எங்கள் மாதகையினை கையில் ஏத்திக் கொண்டு நீரில் இறப்பினை இக்கரை நேரிடுதோம்.

இவ்வேரு சமயம். இவ்வேரு தெரு. கைகிளியில் வந்தார் ஒருவர். நீர் தேய்க்கிய மருவாக் கடக்க அவருக்கு சொன்ன தோன்ற

கைகிளியே நேற்றுக் கொத்திக் கொதிச் செறிச் செரு வியை கைகிளியுப்பார்க்கல். இவ்வியை தன்னீக்கி நேரித்து காவலிடமாய். காக்கல். பிளவுக் கை வரும், கைகிளிய் மாட்டிக் கொள்ளும். வேகி வந்து மகழ்க் கைகிளிய் கட்டகாரத்திடுப்பா காகக் தாம்புக் கிழும் கைகிளியோதும் ஸ்காஸ்கூரே தவாராக் கைகிளியுப்பார்க்கல். காவரக் கைர போத்தக் ஸ்காஸ்கூர், அது என்று கை பெரிக் கொண்டு நேற்றில் இறக்கு காரக்கல். பிளவுக் கைகிளிய் போகிறவர்களுக்கு இப்படி ஒரு பிளவுத் தந்து தாங்கலும் பிளவுத் அதுவாக்கிக்கும் மகாஸ்கூராகக் அவர்கல்.

மகாஸ்கூர் காவத்தினை சென்ற தவர்த்தில் எத்தியியோ காரக்கலும் பக்கலும், காரக்கலும் நேரத்தை கார் மக்கல் யிது அடித்து இந்த ஆசத்தத்தை அதுவாக்கிவிடதா! ஏதும், பணக்

காரன், தொழிலாளி, முதலாளி என்று பாரபட்சியத்தில் சமதர்மக் கொள்கையைப் பரப்பும் இந்த விதிகைக் காட்டு மழைக் காலத்தில் செவ்வீச மாதிரில் கண்ணொள்வாக் காட்டியாகும்!

எத்தனையோ தெருக்களுக்கு இப்படி ஒரு தீய என்னும் விட்டுக்கு வீடு வாசற்படி என்னும் பழமொழியைப் பின்பற்றி வராததுக்கு வராத சாக்கடைத் தொட்டிகளைப் பயிப் பேட்டியடிகளில் காணலாம். இந்தச் சாக்கடைகள் நிறைந்து வழியாமல், சாக்கடை நீரை எடுத்துச் செல்வென்று நகர சபையினர் 'வாய்' வரதிகள் செய்துள்ளார்கள்; மாட்டு வண்டிகளும் உண்டு, இவ்வண்டிகளில் பயனியாற்றுவாய்களை விட்டுக்காரர்கள் எல்லா வளாகியும் நகர சபையினர் கொள்ள வேண்டும், நிறுது இளைப்பிசை ஏற்பட்டு விட்டால் போதும், தெருவில் தெய்தும் நீர் கண்ணொளியிற் றவிக்ரும். ஆம், வீ' நிக்காரரை கடப்பாறையிற் கொண்டு தொட்டியின் ஏறு முடியில் துவாரம் போட்டு விடுவார். அவர் என்ன செய்வார், பாவம்! அவருக்கு அவர் காரியம். தெருவில் போவோர் - வருவோர்

செய்வதையும், 'வழி மறைத்திருக்கிற ஒரு மாடு' என்று தத்தலார் கவித்திரக் கிரத்தனை வைப் பாடிச் கொண்டு காரிகள் நிற்பதையும் 'விடை' இரும் பின்னாள்' பாட்டு முடிந்த பின்னரே அமைவு வழி விடுவதையும் கண்டு விளக்கியுள்கம். தெருவால் சுத்தம் செய்வதால் பன்றிகள் வருகின்றனவே என்ற வாதியத்தில் குழந்தைகளை மல-சூலம் சுற்றிகத் தெருவினேயே விடுந் மக்களையும் கண்டு மண்டிமறவு பெறுவார்கள்! 'இருவர் நன்றம்? வங்கம் நாட்டுப்புறம் எவ்வளவோ தெய்வியர் எவ்கள் தெருக்களில் பன்றிகள் நுழைந்து காரிகள் பார்த்துவிடுகின்றன. ஏன்? எங்கள் விட்டுக் கொம்பிய புறங்களில் கூடப் பன்றிகள் நாங்கள் விட்டிலும், மாடுகளைக் கூட மாட்டுக் கொட்டிகளுக்கு இருக்கின்றன. அநாதைகள் தெருக்களைச் சமைத்து அதன் மத்தியிலே துப்பாது அறுபது என்று மாடுகள் கூட்டுப் பழக்கத்தை இயித்தால் நாங்கள் கந்த வேண்டும். இவை செய்வார் களாதாரத்துக்கு உதந்தனவோ?' என்று கேட்பார்கள்.

இப்படிப் பராக்ரூப் பார்த்துக் கொண்டே தம்மோடு தடைபாறையை விட்டு விடவிட

முகையைப் பிடித்துக் கொண்டு ஈட்டி அறுமார் வேலும் போட்டு இவர்களைத் தாண்டுவார்கள். ஏன், அந்த விட்டில் சொத்தக்காரருமே கூடக் கார்ப்பொழுதுவா செயலாற்றும் இயட்சணத்தைப் பற்றி ஒரு பாட்டில் பாடிச் கொண்டே வருவார். பலரது பிரபலகாரத்தில் பேசில் என்னுறக் காயது அவர் விட்டுச் சாக்கடைத் தொட்டி சுத்தம் செய்ப்புறம். இந்த தீய நகர சபையைச் சேர்ந்த பழைய பகுதிகளில் எப்பதுதான் இவ்வீ. விட்டு வசதி போர்டன் பல் புதுக் காலவிகளிலும், மழை நீரோ, சாக்கடை நீரோ சரியான முறையில் வடிவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வில்லை. காம்பவுண்டுக் காலுக்கு ஓரமாக இந்தப் பகுதிகளிலும் அகத்த நீர் தேங்கியிருப்பதை இன்னொருக்கும் காணலாம்.

இன்னமோர் அபிமானம், பட்டிக்காட்டான் ஹாஸ்தையப் பார்த்துப் போய் என் பார்கள். செவ்வீச நகரத்தினால் பார்க்க வரும் பட்டிக்காட்டார்கள் மருகக் மத்தியபாகத் தெருக்களில் மேலும் பன்றிகளைப் பார்த்துத் தான் இப்பொழுதெல்லாம் அகியிசு இளர்கள். கனகலுப்பாள் சரிகளில் விடு களம் மாடுகளும் அசைத்தாடிச் கொண்டு

தடுப் பாதைக்கு வந்து விடுகார்கள். ஹாஸ்தையுக்கும் காரிக்காரர்களும் பங்காரர்களும், "ஏன் துபா விட்டில் கொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய்? எதுமே மரட்டாபா வழியை அடைத்துக் கொண்டு திற்கிறாய்?" என்று கடித்துக்கொண்டு நுழைந்தி விடு வார்கள். போலீஸ் வாகனினா 'தடை பாதையில் போ' என்று உபதேசித்தவாறு ஓடிவிடும். இவர்கள் எல்லாரும் சற்று நின்று கேட்டால், கிராமத்தினார்கள் கொடுக்கும் பதிலும் கால்கி மடிவில் கட்டிக் கொண்டு போகலாம், நகரசபைக்கு எடுத்துச் சென்று உதறலாம். "ஏன், ஸ்பாட் தடைபாதை என்று ஒன்று போட்டிருக்கிறாய், அது மனிதன் நடப்பதற்காகவா போட்டிருக்கிறாய்? நாகம் என்று ஒன்று உண்டாயிற்று, இதவே நாகம், இதுவே நாகம், இதுவே நாகம் என்று ஹாதுகாரிகள் பிம்பத்திக்குறுப்பு வயலளள வகத்திருக்கிறாய் உய உதற அகத்ததற்குள் அகத்ததும் அகக்கலயலவர குவித்திருக்கின்றாய். தடைபாதைவென்றால் அதில் அடக்க வேண்டும் என்ற ஆணையாக் கின்றி விடும் அளவுக்கு அறகாகலும் சுத்த மாகலய அயலவா சமைத்திருக்க வேண்டும்?" என்பார்கள். நகரத்தின் தீய அறியாத நாட்

இப்படி மக்கள்தானே? தாக்கீதம்
தெரிய விரைவிலே?

இவ்வொரு வட்டாரத்திலும்
சாவுக்கு இரண்டு ரூபாய்த்
தொட்டிகளாவது குறைந்தபட்சம்
இருக்க வேண்டும் என்று மக்கள்
எதிர்பார்த்தால் வியப்பில்லை.
ஆனால் ஒன்றைக் காண்பதே
அபூர்வம் என்றால் அதில் நிரம்பி
வழியும் ரூபாய்களாக ஏற்றுக்
கொண்டு போக வர வேண்டிய
மாட்டு வண்டிகளையோ மனி
தையோ காண்பது அசாதாரண
அபூர்வம்தான். இப்படி இருக்கும்
போது திடீரென்று ஒரு நாள்
அந்தக் காவல்துறை தெரியாத
போல் ஏராளமான குட்டை வண்டி
கள் உங்களுக்கு நேரு நேரு பண்ட
எடுத்து வந்தால் நீங்கள் என்ன
நினைப்பீர்கள். ஸ்பெஷியல் நிர்
வாகராக இது ஏதோ விசாரித்
துக்கு அதிலுதிர்கள் என்றுதானே
முடிவுக்கு வர வேண்டும்? உங்கள்
கனம் பொறுப்பாளருமே! நகர
சபையார் விடுவார்களா? உங்கள்
விட்டுவிடுவோ எல்லாம் குட்டை
வண்டிகளும் வரிசையாக நின்று
அந்தக் குட்டைவண்டி போரை
க் குறித்துவிட்டு சென்றுவிடும்.

துணிந்து காரணத்தை விவசாய
மேலும் நகரசபை கூடாதா அந்
திலுதிர்கள் சென்னைக்கு என்னம்
எந்திரம் எந்திரம் என்று ஏங்கித்
தவித்து நாபத்தோடு 'தெய்வா
கள் என்னும் கடைகளில் நெற்றுத்
தான்' 'சென்னை', 'சென்னை' என்று
எங்கள் கவலை விட்டுவிட்டு இருக்
கும் புள்ளத்தையார் பார்த்து விட்டு
ஆவந்தக் கூத்தாடலுக்கள் என்னும்
தெரிய வரும். ஆயிரத்து இன்னும்
ஆறு மாதங்களுக்கு அவர்களுக்குக்
ரூபாய்கள் எங்கே கொட்டுவது
என்ற பிரச்சனை கிடைப்பாது!
கவலை விட்டு அப்படியே என்ன
மாறக் கணக்கில் காட்டுவோரே
எவர் கம்பெனில் சென்னை உங்கள்
கட்டாரம் முழுமைக்கும் மணம்
பரப்பிக் கொள்குக்கும். இப்
படிக்காமல் சென்னை வாரோட்டு
வந்தவாக ஏதேனும் வரி போடுகி
றார்களா? கிடைப்பாது! அத்தனை
வும் இல்லாம்தான். எவ்வளவு
பெருந்தன்மை! இந்த நறுமணம்
கமழும்போது இதனால் ஏற்படும்
சில்லறைத் தொந்தரவுகளை -

சக்களம் கொக்கிளும் பெருக,
மூலம், பூவண்டி, பூவா, மலேரியா
போன்ற நோய்க் கிருமிகளுக்கு நம்
தேசத்தில் இடம் ஒழித்துத் தர
வேண்டியிருப்பதை-நாம் கொடுத்
படுத்தலா போடுகிறோம்?

புள்ளத்தை இட்டு தீர்ப்புவது
என்பது நம்ம வோசனைதான்.

ஆனால் நானு வாரி ரூபாய் கொட்டிய கையோடு
அதன் மேல் அரை வாரி மல்களைப் பரப்ப வேண்டும்
என்பது அடிப்படை கனாதர சமூகமென எழும்பு
கையோடு ஆய்ந்திருக்க ஏதிரேகட்ட கடைப்பிடிக்காத
போது மத்திய வட்டாரங்களில் இதன் எதிர்பார்ப்பது
நிராயாசிய்மதானே?

நாட்டின் நலனைப் பேணுவதில் சென்னைக்கு முத
விடம் என்னும் பட்டம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.
'உற்பத்தியைப் பேருக்கு' என்று அரசாங்கத்தின்
கொள்கையைத் திறைபெற்று மாட்டும் பின்புலி விடுவார்
களா, என்ன? நகரசபையின் கூட்டுறவுகோடு சென்னை
மக்கள் கருக்கடைகளில் சுகவி கொண்டு இந்தப் பணி
விதம் சம்பந்த திற்குமா?

ஒரு காவல்துறை குப்பைகொண்ட கொக்கிளப் பற்றிப்
பல நாட்கள் வரவில்லை என்று உண்டு. பேருக்கு மிக
விருக்கலாம். காத்தியாடிகள் 'கிராமத்துக்குப் போ'
என்று கூறிய பொறுதியும் கிராமத்து மக்கள் உத்தி
போக நினைத்தல் சென்னை மாநகரத்தை நாடி வருவது
போல், குப்பைகொண்ட கொக்கிகள் மாய்ப்பதை நாடி
வந்ததாகக் கூற உண்டு. உற்பத்திப் பேருக்கத்துக்கு
சொரி, சத்தனை அத்தியாவிரதம், அத்தனை அவசியம்
சாக்கடைகள். எதற்கு? உண்டி உற்பத்திக்கா? இல்லை,
இங்கிலா கொக்கிகள் உற்பத்திக்கு மாய்ப்பதை நாடி
வந்த குப்பைகொண்ட கொக்கிகள் மாயிப் பெருகிப்
சென்னை மாநகரம் முழுவதையுமே விவாதித்துக்கொண்
டுள்ளன. எங்கள் பேட்டைகளில் கொக்கிகள் கிடை
ப்பது என்று பெருமைப் படுபவர்களோ, துக்கிப்பவர்க
ளோ இவ்வி சென்னையில் இருக்க முடியாது. அவர்
நாட்டவர்கள் விருமிய் ஏற்கும், ஏராளமாக கொக்கி
கள் பற்றுமதி செய்து நாட்டின் டாஸர் பற்றுத்தை
நீக்கச் சென்னை நகரம் ஒன்று மட்டுமே போதும்
என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்!

சென்னைக் கொக்கிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் இவ்விரு
இலக்கம் கட்டொடு பிடிக்கவில்லை. 'இந்த மனிதர்கள்
மிகவும் பொய்வாதனர்கள், எதிர்காரர்கள்' எங்கள் குடு
பக்கில் மாட்டும் எங்கிலக் கடங்காமல் பெருக விட்டு
விட்டு. தாங்கள் கட்டுப்பாடான குடும்பமாகக் கிதிது
வாற நினைக்கிறார்கள்! நாம் இவர்களை தவறெண்ணம்
படைத்தவர்கள் என்று எப்படி நினைப்பது?' என்று
வன்மம் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்!

இப்படி கொக்கி உற்பத்திப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்
கும் பருதிகள் ஏராளம். அவற்றில் மாம்பலத்தைச்

மேர்த்த வயிவெம்புரூமம் ஓங்கு. நகரவையின் அறுமதி பெற்று கருவாண பழுதிதான்! நகரத்தை அழகுதான் எனக்கே வேண்டுகின்ற நகரெண்ணத்தோடு நகரவையின் 'உயர் பிள்ளை' என்னொரு பருதி இயக்கி வருகிறது. அதன் அறுமதி பெற்றுதான் புதிய பேட்டைகள் நிறுவப்பட வேண்டும். மேலாக சாங்குமே, நகர இறுதிகள் வீடுகள் கட்ட வேண்டும். கருவாணமே நகரத்தின் மையம். சாக்கடை, மின்சாரம், சாலை முதலிய வசதிகள் அப்பொழுது தான் கவனித்துக் கொள்ளப்படும். இப்படி 'மே அறுமதி' எவ்வளவு ஆகி, வீட்டுப் பிள்ளைகள் வளம் பெற்று, அதற்கான கட்டணத்தைக் கட்டிப் பிள்ளை வீடுகள் கட்ட வேண்டும் என்பது தான் மரபு. இதற்கு எக்கனோமிக் தேவைகள் கணிப்ப வரம் செய்துக் கொடுக்கும். இதற்குப் பங்கு எத்தனைமேல பழுதிதான். அறுமதி பொறுக்கி கொள்ளும் கருவாணமே அறுமதி பொறுக்கி கொள்ளும் கருவாணம் பழுதிதான். இவ்வளவு வசதிகள் வரவில்லையென்றால் அறுமதி பொறுக்கி கொள்ளும் கருவாணம் பழுதிதான்.

பலர் இந்த வரும் தகரத்தினே. வானை வரதிகள் பெருகிட்ட இந்த தானினே, சார்வகளை அகலமாகச் செப்பலிட வேண்டுமாம் ஏதோய் அகலிவெதவத உணராத வர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். நிதம் தரும் பரவாத மரங்கள் வெட்டும் பொருத்து மனத்துக்குக் கண்டடரக்கதான் இருக்கிறது. சாலைகள் கலம்புபதும் மரங்கள் கலம்புபதும் மரங்கள் கொண்டு நாட்டிலே இப்படி ஒரு பொட்ட வெலினலக் காணும் பொருத்து களவகளைக் கூடுகிறது. தானிக்குச் சாலைகள் செப்பலிடப்பட்டு மரங்களும் வளர்த்துவிட்டால், இந்தியாவை மதத்து மக்கள் மதித்து விடுவார்கள்.

ஆறாம் இதது நுற்பணிகாந் பௌய்ய
மருத் முனையாந் தினததாந் தாந் இதயத்து
இதத்தய் கடுறது. பௌய்ய பௌய்ய.
கனையப் பாகாந் இப்பா கிரயயகிரய
வாடு! என்று இதத்தய் கண்ணி யறுகிறது.
தகர மாநித்யகிரய பௌய்யகிரய
கெண் குத்தித் குறாயகம், பாதகம் காந்

[illegible]

“அப்பாடா! எங்கே அழகாகி விட்டது! நானும் குழியும் இங்கே!” என்று மகிழ்ந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போதுமே அந்த நானே எதிர்த்துக் குதறிய சர்ப்பாக நீ வரவில்லை என்பதைக் கவனித்து தான் நோட்டீஸ்டாக் காப்பாற்றிக் கொடுத்த குழியிதழை மராமத்துச் செய்திருப்பார்கள். மண்ணை நிரப்பி அக் குழியினால் இரண்டொரு பக்கத்தை தவறாமல் நடத்துப்பார்கள். அனைவரையும் எழுப்பி, மேட்டு மண் இறங்கிக் குழியாகக் காட்டுகிறார்கள்.

இந்தக் கழிப்பில் நெய்தல் காரில் விழ
மூடியாமல் இருக்க வேண்டுமே என்பதற்காக
கனரகர் ஓர் ஒப்படி ஒடிப்பார்! எதிரே
வரும் காரிக்காரர் ஒரு நொடிப்பு நொடிப்
பாரும்! இடைவே படுத்த வரும் சைக்கிள்
காரர் ஒரு நெளிப்பு நெளிப்பார்! எவ்வா
றாகச் சேர்ந்து ஒரு விபத்து! சுதந்திரப்
பிள்ளை ஒரு கட்டம், போலீஸாரின் சாக்ஷக்
கட்டம் போனும், விராட்கை எங்கியவர்கள்!
கடைவாசலும் பத்திரிகைகளும் வெளியுறும்
விஷயம்: "போலீஸார் விபத்து பற்றிப்
புரன் விசாரித்து வருகின்றனர்."

கடைபிடித் தடைபிடிப் பெறுவது இந்த மூலகம். ஒருவரையிருக்கவாங்க, அங்கு இருக்கிறேன் என்று இருக்கவாம். 'புறியோடிகள், பாலியோடிகள்' என்னும் பழமொழியொன்றுக் கூட உண்டே! பொய்த்து விடவாய் அது அப்படிதான் பழமொழியா ?

தேவரூர் வேங்கடார் துரத்தாத அநாத
இருக்க சாவத்துக் கொன்றுகொன்று துர
செய்த விட்டு வர் போனது ஸரிதா விதிக்க
மட்டுமே தவறாமலுதிர்ச்சி. செட்டாடம், அநாத
விலக்குகருமா? மா! விதிக்கிறார்? அவர்
பார்க்கும். இந்த ஸரி விதிப்பு முறைக்கு ரு

டிவிஎஸ் விநீயோகிக்கும் மோட்டார் உறுப்புகள் தரத்தில் சிறந்தவை

டிவிஎஸ் விநியோகிக்கும் மோட்டார் உறுப்புகள் பரிசோதனை செய்யப் பெற்று, தேர்ந்த பிறகுதான் விற்பப் பெறுகின்றன. இதனை பஸ், லாரி மற்றும் கார் சொந்தக்காரர்கள் நன்கு அறிவர். டிவிஎஸ் விநியோகிக்கும் மோட்டார் உறுப்புகளையே வாங்கிப் பயோகியங்கள், அதனால் உங்கம் தடைமுறையில் செலவு குடியாகும்.

டிவிஎஸ் விநியோகிக்கும்
கம்பவுண்டான மோட்டார் உறுப்புகளில் சில:

 Landing Straps and Lenses	FERODO Brake Linings	MICO Fuel Injector Parts	BORG & BECK Clutch Springs
 Compressor Motors	 Valves and Seats	 Diesel Injector	KAP Fuel Injectors
 Tires & Tubes	HELON Tires & Tubes	 Diesel Injectors	FAIR Fan Belts
 Fan Belts	 Gaskets and Sealers	 Belt	ABC Belt
FluOlex Lubricants	 Lubricants	NBC Beverages	Sunfit Mechanical Drive Parts
 Wiper Blades and Rollers	SIRUBBER Rubber parts	 Rubber parts	 Rubber parts and accessories

டி.வி. கந்தரம் அல்பங்காள் கி.என்.ஸ் பிசுரவேட் லிமிடெட்
அதன் தலைநகரம் சென்னை. மேலும் மேலாதிக்கத் தருவதற்கு
கந்தரம் மோட்டார்ஸ் பிசுரவேட் லிமிடெட்
மதராஸ் பிசுரவேட் மோட்டார்ஸ் (A.P.)
மதராஸ் ஆட்டோ மர்வேஸ் பிசுரவேட் லிமிடெட் மதராஸ் பிசுரவேட்

சில நாட்களில் பரிகாரம் முடியாது. நடித்தால் பார்த்து ரவிக்காரம். சில பரிகாரம்: பார்த்தால் முடியாது. ஆனால் பரிகாரம் நடிக்கவும் தகுதியான முன்னால் 30-40 கம் பரிசுப்படிப்பது இந்த தொகுதியில் தனி விசேஷம்.

ராஜகவுடில் தமது மனைவியின் தமக்கை ஸ்டீக்கிங்மாஸ்கின் செயலுத்தின் திறமில் காழ்வேண்டி நேரிடுகிறது. ஸ்டீக்கிங் அம்மாள் இன்னமையும் பாபோ ஒரு பணக்காரருக்கு இரண்டாம்தரமாக வாழ்க்கைப்பட்டு விற்று காலத்திலேயே கைக்கம்பலடைகிறார். அவைப்பராமாகிந்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட ராஜகவுடில், முடிவில் ஸ்டீக்கிங் அம்மாஸின் ஆணவத்துக்கும், அதிகாரத்துக்கும் பணிவேண்டிய நிலைக்கு வந்து செருகெர். ராஜகவுடில் மகனான அன்டுமறுவை மிகை குழியான வரலுக்கு இரண்டாம்தரமாக ஸ்டீக்கிங் அம்மாள் ஏற்பாடு செய்கிறது. தான் வாழ்க்கைப்பட்டபாடு பெறவே வேண்டுகோதரில் மாலும் வாழ்க்கைப்பட்ட இவர்கள் என்று ஏற்பாடு செய்கிறார் பெண்டிங் பெருவலும் உள்ளம் இதை அந்நிலை ஏற்கிறது. தந்தை ராஜகவுடில் கத்தர்ப்பா நூற்றில், பொருளாதார நிலை இவற்றின் காரணமாக உள்ளம் மறுத்தும் ஸ்டீக்கிங்மெர். மனித உள்ளம் நோய்வி கண்டதை மிகை கருத்தமாகச் சித்திக்கிறார்.

கிடைக்காமல்: சர்க்கரைப் பதப்பாக்கம்,
49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873,

இருவரும் காலியியத்தினுக்குள் ராமாயணத் துருத்த தனி இடம் உண்டு. எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் ராமாயணத்தில் கதை ஒன்றுதான். அதே போல் ராமாயணத்தை ஊர் எந்த மொழியில் பிரகாசம் செய்தாலும் தன்மையேதும். ஆதிக்காலியமரன் லாஸ் பீஸ் ராமாயணத்தை மறந்து நூலாசிரியர் கொண்டு வர மொழிகளில் ராமாயணம் வெளி வந்திருக்கிறது. அமைச்சர்கள் கம்பி ராமாயணம் என்ன இருக்கிறது.

தமிழர் உறுதல் உறுதலாகவும் முறுத்தலும் கம்பம்
கையாழைத் தலித்துகளுக்கும் நற்பணியில்
கொட்டித் தரும் புரையாக்கப் பவர் இருத்
தென்றனர். அவர்களுக்கும் திருமுகக் கீழ்பா
வத்தையாகியவர் மிகவும் பிரசித்தமானவர்,
பத்தித் கலை நுதல்புறம் காவியர்கள், இந்
காசல்கள், புரையாக்கக் கவியவதிகை
கவியவதிகை சென்று அபராத பரம்பா அரு
பணியை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்
பாற்றி வரும் காவியவர் அவர்களுக்கு இவை
காவியவதிகைகளாக என்னும் மிகையாகாது.
அமெரிக்காவும் இவ்வாறு தமிழ் கொள்கை இம்
கவியும் தலித்காவியத்தின் கரும கவியும்

உரிமைகள் பணிதமிழ்

இவ்வொரு தரப்பிலும் மக்களுக்குத் திடைக்கக் கூடிய உரிமைகள் பலவாகும். ஆனால் இப்படித் திடைப்பினைமகள் இருப்பது கூடுதலாகத் தெரியுமோ என்னவோ?

மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல்வேறு காலங்களில் நிகழ்ந்த 'திருவிழா'கள் கிராமப்புற நகரீதனான பெண் கண்டிப்பாக வந்ததாலும் முன்னால் போய் தின்று கொண்டிருப்பாள்.

இதற்கிடையில் பிரதமர் அவர்கள் எந்த
விடத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நான்
பதற்கள், மனம் நிறையவே இருக்கிறேன். நீர்

தெய்விய சிறு திப்பகன், இவற்றோடு விளங்கும்
அதிக நாசகரான அழைத்துக்கொண்டு வரு
பவர்கள் மட்டுமே உள்ளவர்கள்.

இரணசபை நேரித்த 'தெய்வப்பதியார்' என்ற
கப்பலில் பிறந்த ஒரு பெண் குழந்தைக்கு
அந்தப் பெயரைப் வைத்திருக்கிறார்கள்.
அந்தப் பெண் தன் அலகைக் காயப் பற்றுவதற்கு
எதிர்த்து நிற்கக்கூடாது என்பதற்கு, 'கா. ப. பி.
சுந்தரி' பிரயாணம் செய்துள்ளார்.

நெய்யாலைச் சூழ்ந்து அங்கு அத்தனும் நெய்
பட்ட சூழ்ந்ததற்கு உ. என் தாராளமாகப்
பாதிசில் டிகிடட் இல்லாதது நெய்யாலைச்
செய்யலாம்.

பி பி பி

மூன்றாம் துறவிப்பதி ஸ்தான்ஸ்போராவருக்குப்
உரித்தாக ஏதேனும் அரசு உட்கட்டி வழங்கி
கொடுக்கிறது. அவர் கற்றுப்போனால் நம்
நாட்டிலிருந்து புறந் தெறித்து வெளியே செல்லாத
வழிகளைத் திறந்து வைக்க வேண்டும்.

ஆதாரம்: *காந்தன்
தொகுப்பு: எஸ். ஏம். எஸ்.

பேரணையும் பேராபத்தும்

சூது அக்கிரமிக்க இருந்ததன்மூலம் 'வெய்யாசனத்திலிருந்து கால்கள் புரிகிறது' என்றார்கள். 'இந்த அழகானவன் கொட்டானை உரையாடுகிறான்' என்ற பூட்டியப்பன் கிண்டல். எப்போதுமாயும் திருவள்ளூரில் 'வெளும்' என்ற அரங்கிதாட்டியில் ஊழி வாய்ப்பு மிகுந்ததால் அங்குள்ள பழங்காலத்தில் உயிரை அழைக்க வந்திருந்திருந்தான். மணி அடித்ததால் விளக்குகள் எரிந்ததால், அவரவர்கள் மூலம் கிரேஸ் மரணம் நிகழ்ந்தது என்று கூறும் அடித்திருந்தான். - தனக்கு வந்த மரணத்தையும்

செ. செ. தீரீடம்

“ஒரே ஒரு நிமிடம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். இதோ வந்து விட்டேன்” என்று காத்திருக்கும் கணவியிடம், ஆஸ்ப் மயீன் கூறுவதைக் கேட்டு நடுக்கமெழும். ஆஸ்பும் இந்த ஒரு நிமிடத்தில் வந்தான் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதைப் பற்றி விவர அறிக்கைகள் கனத்திட்டிவருகின்றார்கள்.

இரு நிமிட நேரத்தில் 6000 வீண்
கற்கள் டிரைபை நேரக்கிப் பாய்கின்றன.
1471 கண்கைத் தாளை கற்கிக்
கொய்வதில் 500 காலம் தூரம் கடந்
திருக்கும்.

கனம் 38 புலங்கள் உருவாகியிருக்கும். 14,000 கனஅடி மழை உலகின் பல் பாகங்களில் வாய்ந்திருக்கும்; நதிசார் அம்ம ஸ்தல நிதியை நோக்கித் 25,000 டன் கல்வண்டிகள் போய் வண்டியோடும் கடலில் கொண்டு வராய்த் சேர்த்திருக்கும்.

ஆதலால், இந்தியாவில் உலகத்தில் 100 பேர் மாவட்டத்திலேயே உள்ளனர். 114 குற்றத்தைகள் இதற்குரியதாகும். 34 நிராயுதனங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. ஏறத்தாழ தம்பதிகள் விவாகரத்து செய்து கொள்ள ஆரம்பிப்பார்கள்.

ஒரு நிமிடத்தில் உணகம் முடிவாகி யும் 2,30,000 டெஸ்போன் அளவும் பதிகளே கேட்டதாகும்.

30 வட்சம் கிரெட்டுகள் புனாக்
கூப்பட்டிருக்கும். மற்றும் 63,800
காவன் மதி மவுலிதர்களால் குடிக்கப்
பட்டிருக்கும். 4000 டன் கனவுப்
பொருட்கள் உலர்வாய்ப்பட்டிருக்கின்றன.

மற்றும் ஒரு நிமிடத்தில் 300 டன்
நிவக்கரி: 700 டன் இரும்பு ஸ்பெட்
எடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

தொகுப்பு மு. க. இயலகராசன்

கண்டால் !

நமது உடலில் உள்ள உறுப்புகளில் கண் மட்டுமே ஆரவரங்கள் வரும். ஆலையாமல், ஆபரணங்கள் அணிந்த மற்ற உறுப்புகளையிட அழகாகக் காட்சி யளிப்பதற்கு அக் தடவ் எந்த உறுப்பிற்கு வலியெடுத்தாலும் கண் அழகிற்கு மற்ற உறுப்புக்கள் எதற்கும் கண்வலி வீடும் சக்தியில்லை.

கண்ணுக்கு எவ்வளவு நிறப்பெயர், அம்வளவு நிறப்பு 'கண்' என்ற பெயர்ச் சொல்லுக்கும் உண்டு. இதைப் பகுதியாக வைத்தே கண்டால் என்ற வினைச் சொல் தோன்றியிருக்கிறது. வேறு எந்த உடல் உறுப்புக்களின் பெயர்ச் சொல் லுக்கும் இந்தி் திறப்பு இல்லை. எங்கே சொல்லிப் பாருங்கள்? காதுடன், மூக்குடன், வாய்டான், கண்டால், காவிடான்; மயிறும் ! வரவே வராதே.

(இவ்வாறு கண்ணின் திறப்புக்கே சொல்வார் தமிழ்நாடு ம. ஆ. பெ. எம்.வழுவாழ்)

தகவல்: ஸீர. சுப்பிரமணியம்

குறும்புக்காரன்

இரண்டாவது உலகப் போரில்போது

நடப்பெற்ற காலகாலம் இது:

பிரெஞ்சு நாட்டில் நாகரிக வளத்தில் 'மென்' பிரெஞ்சு பெயர் பெற்ற வந்தது. ஆரம்பித்துப் 'பிரெஞ்சு கல் தோரக்' என்றவது சொல் சொன் டும் என்று ஹர் ஆலாச தோல்வியாக, ஏகாம்பு களில் ம, கொக்கவர் தோல்வியே இருக்கக் கூடாதென்பதற்காக என்மெய்லக் காகிதம் என்று பெயர் கொண்டு வரத் தடவிய காகி தங்கள் கொண்டு வந்த வழக்கம். கொக்கவர் அந்தக் காகிதங்களில் எக்கெந்தவது கடிதம். இதை எவத்தூக் கொண்டு வந்தவன் கொவ் முகாம்கார் அந்த ஆகாரி.

'இந்த ஸாரத்தில் எவ்வெவ்வக் காகிதங் களில் உதவியால் சாக்வுக்கப்பட்ட கக்கலிச எவ்வெவ்வக் 1380; கொக்கலிச எண் ணிக்கை: 1380' என்று ஸாரத்தோறும் 'எவ்வெவ்வக் காகித ஸிப்பெயர்ட்' என்று துவ்வெந்த தடுவாய்க்கத்துக்கு அதுய்ப்பி எவ்வக் ஆய்வித்தார்.

அந்த 'ஸிப்பெயர்ட்'இக் கல் குவியக் குவிய, மற்ற ஸாரங்களுக்குள் பிடித்துக் கவியார். 'உவ்வக் எவ்வெவ்வக் காகித ஸிப்பெயர்ட்' உட உடவாய்க்கத் தடுவாய்க்கத்துக்கு உறுப்பி எவ்வக் காகித' என்று மற்ற ஸாரங்களுக்குத் தடுவாய்க்கத்தின்பெற்று தடுவெவ்வக் காகித குவெதகை, அவர்களுக்கெவ் விதெவ்வ எவ்வக் கெவ்வெவ் புரியெவ்வ, 'எவ்வெவ்வெவ்வ, காகிதெவ்வவது, ஸிப்பெயர்ட் உவ்வது எவ்வக் இது புதிதாக இருக்கெவ்வது' என்று எவ்வ தாரகன். 'அவ்வது இவ்வது இவ்வது எவ்வக் காகிதத் தெரியெவ்வது' என்று அவர்கள் தெரிவித்த பிறகுதான் நிலையாகக் கிழித் துக் கொண்டு எவ்வெவ்வ ருத்தியது. அவ் புறத்தான் எவ்வெவ்வ ஒரு குறுப்புக்காரன் வேல் என்று தெரிய வந்தது. —எஸ். வி.

ஆமை தீதாவும் !

நாமெவ்வார் நுது ஆவ்ருகர் வாந்தத் தவ்வப் போற்றுகெவ்வார். ஆவ்ரு எதிலும் திதாவன் எவ்வ பெயர் பெற்ற ஆமை உலர் துயிப்பெவ்வம் திதாவன் காடுகெவ்வது.

ஆவ்வ ஆவ்ருகாரன் 300 (மதல் 400 ஆவ்ருகர் வவ்வ) பாடுவெவ்வ நவ்வகர் பாா யித்தவ்வ மாநாடவ்வக நுது ஆவ்ருகர் வவ்வார். மதல்கெவ்வ அவன் இவ்வுடவ்வ விட் டால் மதல்கெவ்வ ஆவ்ருகர்வவ்வவாழ்வ. கவ்வ கெவ்வ 300 ஆவ்ருகர் வவ்வ வவ்வெவ்வவ். திடுவ்வெவ்வவ்வில் ஆவ்ரு காரன் தவ்வம் அவர வவ்வது! ஆவ்ரு அவ்வ இவ்வது முதல் ஆவ்ரு ஆவ்ருகர்வவ்வ திடுவ்வகுமார் !

— ஆர். ஜெயராமன்

ராய் தம்பி !

மெய்று ஆவ்வெவ்வதற்கு ருக்கன் திடுவத் தெவ்வ: ருக்கன் வவ் துடுவக் திடுவக் குடிவது எவ்வெவ்வ !

ருடுவக் திடுவக் மறுத்தவ்வ (கடுவக் கவ்வத் துக் மெவ்வ) அவன் மருக்கவ்வ மருத்தவ்வ குடுவவ்வ எவ்வ வறு திடுவத் திடுவத் தெவ்வத் திடுவத் மருக்கவ்வ திடுவத் தெவ்வத் திடுவத் மெவ்வெவ்வவ்வ வறு திடுவத் தவ்வ எவ்வ வறு மறுமறு !

திடுவத் (மறுமறு) திடுவக் கடுவக் கவ்வத் துக் மெவ்வெவ்வவ்வ குடுவவ்வவ்வவ்வ ! அவ்வது எவ்வெவ்வ வவ்வ ! — துரை

அத்தோடும் 19
ஆய்வுகள் யாள்?

[illegible]

காலச்சக்கரம்
தி.ராஜஜந்திரன்

ஆதும் தயைவிகளும், அநொரத்தியில் உள்பொருளும் அதற்கு
ஆனொப்பொருளும், வெற்றிக் களிப்பில் மிதப்பொருளும்
யிட்டுக் கொடாமல் பொராடுவொரும உலகி வந்தனர்.
தொடக்கத்தில் கவரணயமின்றி 'கடனே' என்பது
பொல் அகலவரும் பக்கெடுத்துக் கொண்ட 'பார்த்தி'
நெரமாக ஆக— 'வெய்ட்டர்'கள் தட்டுகளில் ஏற்றி
வந்த மறுக் கோப்புகள் காளியாக ஆக— குபேறியது.
கலகலப்பு மிகுத்தது. உரக்கப் பேசுவொரும மனம்
யிட்டுச் சிரிப்பொரும படிப்படியாக எண்ணிக்கையில்
அதிமொரூர்கள்.

விவசாயத் துறையில் அந் காலத்தில் உழைப்பவர்கள் தங்கியிருந்தனர். ஒரே அருவிக்குள் குளியப்பட்ட பெற்றோர்கள் அவர்கள் பல விவசாயத்துக்குப் பயிற்சியுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“அதெவப் பாத்நிக்குத்தெது எஹு நான் சொன்னது
நிலைமாதானே? உங்கள் ஸ்வாமிநிஷன் அப்படியே நினைக்குத்தி
நிதினெதானே” என்று மிகுஞாணிவி வேடிக்கைபாடிக்
கூறிவருகூட அவன் காதித் திறைக்கூட.

பிறுணுமீனியைப் போல் உஷாவுக்கும் செருவாக மாறித் தான் விடப்புகுந்தான். ஆனால் இருவருக்கும் இடையில் ஒரு வித்தியாசம். பிறுணுமீன் தன்னைப் பிறர் கவனத்தினைக்கு இடையிலிருந்து கொள்ள மாட்டாது; உஷா சிறர் கவனத்தை தன்னைக்குக் காக்க வேண்டுமென்றிருந்தாள்.

அனாமாத்தி வைக்கப்பட்டு அவன் நெருங்கக் கவனிக்குத்த
வைக்கின்றா. ரவிச்சந்திரன் உடைய தெருக்கமராகக் கற்றி வந்த
மெய்யிய பேரிசின் கோளும் பாடிப்பயலரைக் கிறங்க வைத்தன.
நுழுவியால் வளர தீண்டு பரண்ட உலாவுண்டல யார்பு
கொன்ற, அபாத்த கோதலின் ஒரு பிறு பூதியைத்தாள் இப்
பாது கயல ரடித்தது. தவறாகக்கித்ததைக் கருதி அனாத
கழுத்தோடு ஒட்டக் கத்தித்து விட்டிருந்த போதிலும் இவ்வி
யின் உண் பிரதித்தி பெற்ற அழகு தீயனரின் துணையுடன்
அவன் தன் கோத்தை அங்கங்கித்துக் கொண்டுபுத்தி விதமும்
புரி அற்புதமாகத்தானிருந்தது. செலக் கியந்த அந்தக் செம்
முத்தி மணி ஒன்றை மட்டும உலா தாளுகவே அந்தக் கோ

அப்போதுமே ரொம்பவும் மந்த
வேண்டியிருக்கிறேன்”

“ஆனால் உஷா! எஞ்சும் கொடுக்கவும்,
நாது மெட்டன் சொக்து மது அருத்தவும்
பழகும் கொள்ளத்தான் வேண்டும் சொக்து
விறகு வார்த்துக்கவியும் ஈழந்தி அத்தியா
வசியமாக முதல் தேவைகள் இல்லை,
இவை”

“உரேகா! இவையெல்லாம் உற்றுக்
கொடுக்க ஒரு நல்ல உபாத்தியாயம் உனக்கு
வேண்டுமென்று சொக்து. இதோ தான்
இருக்கிறேன்”

தங்கப்பழக்கடி அந்த விதாடியை அழகாக
பொத்துக் கொண்டு வந்து விடும் சொக்து
தனு! அருகேடுக்காகப் சொக்தியை விசயம்
அவன் நெஞ்சியெயில் மிகுந்த பிரயாணம்
பட்டந்த் தேக்கிக் கொண்டான். அனவிட
நாடியாக விசயத்துடனும், கனியும் அது
தாபுறம் தனுக்கும் உன்னத்துடனும் அவன்
சொக்தை மீண்டும் ஏறிட்டு நோக்கியபொது
திருக்கிட்டான். அவப்பிரயம், அக்கார
புறம் அதிகார பொருத்தம் சூதி சொக்து.
அந்த அகன்ற நயமாக்கல்கள் கண்ணி
மந்துக்கள் அல்லவா இரண்டு தின்று
வழிந்து விடுகக் காத்திருக்கின்றன!

அந்த அனவிடத்தில் காண்பித்துக் கொள்
காதிருக்க அவன் நினைப்பட்டான். அவனும்
அவ்வாறு ஈழப்படுத்த விருப்பமாகப் பாராது
மொக்தை இருந்து விட்டான்.

“உஷா! அப்பா எப்படி இருக்கிறார்? மென்
கிறந்தாரே”

மதுக் கொப்பளவை மத்திக்கூத்த காத்த
தாயெயில் ஒரு திணைக்கே கட்டிக் காட்டினான்
உஷா. அங்கு பார்த்துக் கொண்டு உஷா
யாக்க காத்திட்ட அக்காரும் காத்தார்
அனவிது காத்திட்டான் கேதவாறு.
தங்கியும் ஈழவியும் அதிகாரம் கருக்காக
விருத்திருந்தது. இருக்க கொஞ்சம் சொக்தும்
தும்பாய் பூ திறமாக மந்தி விட்டிருந்தது.
அவன் அவரைப் பார்த்த தருத்தின்
யாரோ மருத்தி அகலிடம் ஒரு மதுக் கொ
ப்பளவை எடுத்துக் கொடுக்க அந்த அக
ரைத் தரத்தான் யாக்கிக் கொண்டு இடக்
காத்தான். அவனது பரந்த இடைவைப்
கூற்றி கனியத்துக் கட்டிக் கொடுத்து ஏதோ
கூறி விட்டு அப்பான் காத்தார் வேறு ஒரு
யாதுடன் மெ.

தங்கப்பளின் மனக் கண் மண்ணை மின்று
நோக்குக ஒரு காட்டு மீறித்து. நெய்வு
அவன் தேர்த்தியெயில் தட்டும் ஓர் கா
தியும் பொதுக் கட்டத்தின் ஓர் பூமக
நின்று விசயமேயே கேட்டுகள். மெனடின்
மீது கதர் பூப்பாயும் அங்கவந்திரமும்
காத்திக் குல்லாயும் அனவிது ஆனாறுபாது
யாக நின்று ஈழவர் பெருகிறார். “இன்று
காதி யாக்கியது அமர்ந்து பாடிய அத்தக்
நிறப்பை என்னக்குத் தெரியும். அவன் கப்ப
கூற்றி நடத்திய கண்ணுக்கடைகள் மன் மதி
யக் நடத்திப்பட்ட காதுகனின் கார்புகள்
இன்னும் என் நெஞ்சுதும் நோக்குகள் மெ
பெற்று நின்று காத்தியத் தத்துவக்கனின்
கதா திணைப்பட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன...”

அடுத்தாற்போக் மழை மாருத குழந்தை
கொ கருகிறார்: “நீ கண்ணுக்கடைக்காரன்
மன். உன் அப்பா பல பெருகன் குழந்தைக்
கெடுத்தனர். அதனால் தான் உன்நெரு கிண
மேட மனிடேன்... அதை அப்பாவுக்
கொக்கிடுக்காகா”

இரண்டொரு கண்ணுக்கடை இத்தப் பழைய
திணைக்கடை பெய்யான் தங்கை உறுக்கி
உதிர்ந்துவிட்டுத் தங்கியும் அம் மாருத
மறுமுக நோக்கினான்.

வயதை மனறக்க அரும் பாடுபட்டு அன
விது பீதி அவக்காரம் செய்துகொண்டு
தங்கப்பளின் கண்ணுக்கடை ஆனாகத்தின் ஓர்
கருவமாதிகை தேய்ப்பட்டான் அந்த கந்திர்.
“உவர் அது” என்று புதுவக்கன் தெரிய
உஷாவை விசயமும் தங்கியும்.

“அவன்? இவ்விலக்கி சொக்தவதாருக்
அவன் கண்ணுக்கடை “கிணைப் பெருகன்”.
தமிழ்க் அவன் அவருக்க கொப்பளவும்
“வேறுமென்கப்பட்டவன்” இரண்டும் அவன்
கதாக்கடைக் கையாக கண்ணிக்காது என்
குற்றம்கிறார்” கிரத்திரட்டன் அவன் இப்படி
கருவதுமே அவருக்குத் தெரியவியது.

“உஷா! இவ்விலக்கித் தந்திரமாய்மெயில்
தான் உன்மீடம் ஒரு மனற மெய்யது எனக்கு
திணைக்கிறது. அதுமே நீ அந்தக் குறித்துக்
கொஞ்சரும் கண்ணப்பட்டதாக்கவும் காட்
கிணை சொக்தவதாக்கமல்லவா அப்போது
உன் பெருகிக்குது தான் அருமாவித்தென்!
இன்றுமே கட்டடான் உன் அப்பாவின் காப்பி
த்பகித்து மெய்யதாகக் கூட கார்புகள்”

“இப்போது மட்டுமென்க? இவ்வ கா
கட்டியம் செய்திருக்கன்” என்று உஷா
அந்த உவர் நக மனறின் மெய்யம் கொஞ்சம்
விருக்கி வைத்தான். “அதுமே அன்று தெரிய
புரீயில் தான் கண்ணுக்கடை கண்ணிட்டதற்கும்
இன்று மெய்யதற்கும் இடைவியல் ஒரு முக்கிய
வித்தியாவம் உண்டு. அன்று கதர் கைக்
கைக்கு உன்மேல் “கிணைப் பெருகன்”
வேறு இன்று கதர் மெய்க்கில் அப்பகுதி
“கொப்பளவும் வேறுமென்கப்பட்டவன்” வேறு!
கண்ணுக் கையாகத் தெரிய வேறுமனாருக்
இந்த “மென்க” குணைப் பெருகன்” அவரு
கடைய மெய்யது வேறுமென்கப்பட்டவன்”

தங்கப்பளைய நெஞ்சில் இருதயத்தை
முறுக்கி கிரத்தனது பீழிந்து எடுப்பதனால்
ஒரு வேதிக் பரவியது. “நிணை! இத்தப்
பெண் கித்தியை துன்பம்களையும் எப்படித்
காக்கிறது?” என்று கித்தித்து கருகிய
மொக்தம் அவன். அங்கு மெய்யத்தில் உஷா
காக்கத் தான் இத்திய வேதிக் கப்ப
கார்புகள் உஷா கத்த அனவிது வேத
கப்பாடுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்த
கைக்கார் மது மனறக்க அவன் எய்வளவு
கண்ணப்பட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்
பனறவும் அவனும் கருவாது கனவிது முறுத்
தது. “மன் ஒருவகைத் தகிர அவன் வேறு
காக்கிடம் இத்த அனவிதுகேளும் மனன்
விட்டுப் பேசப் பொக்துமே” என்னக் காண
மென்கும் எப்பதில் உஷா அரவம் காட்டிய
தா கிருகியிவி சொக்தது விசயப்பட்டாக
அந்த; அது உன்மெய்யாவெதன் இருக்கும்”

"இதெல்லாம் டெக்கெடும், சத்தியபுரி எப்படி இருக்கிறது? சொல்லு!" என்றான் உஷா. "அந்தப் பக்கம் வந்தே வருஷக் கணக்கில் சூதி விட்டது."

"சத்தியபுரி இவ்வளவுக்கும் பழைய சத்திய புரிதான் உஷா. மாறுதல் ஒன்றும் இல்லை" என்ற தங்கப்பன், தண்ணாடல் தறி போனதைய சூழ்நிலையையே வெறுத்தவராக, "உஷா! நாம் கிளம்பலாமா? வேறு எங்கே பாவுது போய்ப் போவோமோ!" என்றான்.

"நானும் அந்தையேதான் சொல்லவிரும்பு தென்" என்று உஷா. "ஐயவரி மாத்திரிய ருளி! நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் அதிகமாகக் கொண்டு வருகிறது. தேகத்தைய உண்ணப் படுத்திக் கொள்ளவும் நீ மறுக்கியாய்!" இப்படிக் கூறியவாறே சக்கத்தில் ஒரு மெகைய மீதிருந்த தவறு "ஸ்பெட்ட"ரை எடுத்து அந்த முடிவையாக அணிவாயில் தோள்மீது முதுகைப் போர்த்திக் கொள்வது போல் அவங்காரமாக எவத்தது முன்பும் இடைய கரத்தால் அதன் இரு முகங்களையும் பற்றியபடியே அவள் ஒலியுரையாக நடந்தாள். அப்படி நடக்கும்போது ரிகட் கிழத்த நடிப்புத் திறனுடன் தன் மேலியில் அங்க அளவாக ஸெய்வார் இவல்பாக ஏற்படுவதென்ற ஒரு பிரமைகைய உருவாக்கிக் கொண்டு சென்றான். இங்கு ஒருவரைப் பார்த்துப் புன்முறுவல் பூத்தாள். அவள் ஒருவரிடம் கரணசெத்து விடைபெற்றுள், மேலும் ஒருத்த

ரிடம் "டாட்டா, சோபோ" என்ற குழை வுடன் கூறியபடி தகர்ந்தாள். விருத்தியின் கண்கள் அவளை நோக்குவதுடன், அவளை அங்கேயும் இராததும் பார்ப்பது போல் அவனுக்குப் பட்டது. அவளைமறியாமல் இசைகாப் பெருமீதம் எட்டிப் பார்த்தது அவள் இருபத்தில்.

"அப்பாஸை விட்டு விட்டுக் கிளம்பு கிறேமே" என்றான் தங்கப்பன்.

"அவருக்கு வேறு கார் இருக்கிறது. அவர் இப்பொழுதுக்குக் கிளம்பி யரவும் மாட்டார். இன்னும் சற்று நேரத்தில் மாணிகையினுள் சென்று விடுவார்கள். அங்கே ஒரு விசேஷ நட்சா நிகழ்ச்சி ஏற்பாடாகி விடுகிறது!" என்ற உஷா தன் பியட் காரில் புலரலர் ஆனத்தில் அமர்ந்து கொண்டு, பூட்டி விருத்த மறுபக்கக் கதவைத் தகர்ப்பவனுக்குத் திறந்து விட்டாள்.

கார் கிளம்பியது. "நேராக விட்டுக்கே போல் விடலாம்! இரவு அங்கேயே சாய்விட்டு விட்டுக் கிளம்பலாம், நீ!" என்றான் உஷா, தங்கப்பன் மறுத்துக் சொல்லவில்லை.

"அக்கை புரிககவாரியையும் நீ சத்திக்க கொண்டுமில்லையா?" என்று கேட்டார் உஷா. "அவளை முன் போலக் சாதாரணமாக நினைத்து அடர்மியாகப் பேசி விடாதே! இப்போது அளன் ஒரு பெரிசு தொழில் வந்தது சாம்ராஜ்யத்தின் அறிபிராக்கும்!" என்றான். (தொடரும்)

நேசக் கரம்:

உதவி வளர்த்ததற்கு உதவி - உதவி செய்ப்பட்டார் சாயபின் வளர்த்து

உங்கன் அனுபவம் என்ன?

இந்த விளம்பர வடிவத்தில் புகழுக்கு ஆசைப் பட்டு உதவி புரிந்தவர்களைக் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் எத்தனைபேர் பேர் இந்தப் பெயருக்கும் புகழுக்கும் ஆசைப்படாமல் உதவியிருப்பார்கள். அப்படி உதவியவர்கள் தான் மனத்தில் எவ்வென்றும் நிற்பவர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் இப்படிப்பட்ட உதவியாளர்களைச் சந்தித்திருக்கலாம். எந்தக் சந்தர்ப்பத்தில், எந்தச் சூழ்நிலையில், எப்படி உதவினார்கள். அவர்களது உதவி எத்தனைய பெருமை வாய்த்தது என்பதைச் சுலாபமாகக் கல்லியில் ஒரு பக்கத்துக்குள் அடங்குகிற மாதிரி எழுதி அனுப்புகள். பரிசு பெறும் கட்டுரைகள் பிப்ரவரி 23-ந் தேதி விசேஷ மலரில் பிரகடமாகும்.

முடிவு தேதி 31-7-68

உள்ளுள் மேல் "நேசக் கரம்" என்று குறிப்பிடவும். இது விஷயமாக கடிதம் போக்கு வரத்து எல்லாவும் கொள்வதற்கேல். பிரகடமாகாத கட்டுரைகளைத் திரும்பப் பெற விருப்பமேற் தங்கள் விளக்கம், தபால் தலைபுடன் கடிதம் ஒரே உறவை உடன் அனுப்ப வேண்டும்.

"ஹீ! அப்பாடா! என்ன வெளியில் சீதா! அந்த 'பாவி'ய் போடு!" என்றான் ஸ்ரீத்தி.

"எனெட்டிக் பீல் வத்திநுக் கிறது. பதினாந்து ரூபாய்!" என்று ஸ்ரீதாயித்தவாறு சீதா மின்விசிறியைத் திருப்பினாள்.

"பதினாந்து ரூபாய்? சாதாரணமாக அது ஏழு ரூபாய்தான் அல்லவா?"

"இது வெளியில் வாயம். அது கூட அநாமதாபாதிஸ் வீரகித்தி பெற்ற வெளியில்...நாளுக்கு ஒரு பத்து நூறு மணி நேரம் 'டான்' இருக்கிறது."

"சீதா! இப்படியே போனது மணிதான் சன்யாஸம் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்."

"செயவு அநாமதாபாதிஸ் என்று பயமாயிருந்ததால் 'பாவி' நிறுத்தி விடுகிறேன்!" என்று சீதா என்னை 'ய்விட்ட' அருகே கொண்டு போனாள்.

"ஹோ, வேண்டாம்!" என்று அவளினும் ஸ்ரீத்தி. சீதா புன்னகையோடு "சன்யாஸம் வாங்கிக் கொண்டால் எப்போதும் தனக்கு நேர் 'டான்' கற்றிக் கொண்டு இருக்கிறோமா?" என்று கேட்டவாறு உன்னை சென்றாள்.

ஸ்ரீத்தி பதில் சொல்லவில்லை. மூகத்தில் வழியும் கோவை நின்றால் போதாதா?

சீதா கூடியில் தம்மரோடு வந்தாள். ஹஸ் மிதக்கும் எழுவிக்சம் பற சரிவதி. "நடாகக் காய்பி சாப்பிட்டால் இன்னும் உங்களுக்கு விவரத்துக் கொட்டும் என்று இதைக் கொண்டு வந்தேன்."

ஆயுதோடு அந்த வாய்க்கி ருசித் துப் பருக ஆரம்பித்தான் ஸ்ரீத்தி. பின், "ஹ் ஏது?" என்றான்.

"பக்கத்தில் விவச கொயில் இல்லை? அத்தகைய ஹ் கிடைக்கிறது. பத்து பைசாவுக்கு இத்தனை கொடுக்கிறான்" என்று அவன் தன் உன்னைவை விசித் துக் காண்பித்தான்.

"வாச வாச வி வத்தது! வாகவா!"

"வாகவா வாசுவி வாகவா? அப்பாணைப் போக் கோம்புறியா யிறீநி அவன்!"

"ஓம், ஓம், நான் கோம்புறியா?"

"சே! சே! கறுகறுப்பே அவ தாரம்!"

"கிடக்கட்டும். ஹ் வாக வாசுவி வத்தது?"

"நான்தான் விட்டு வேலை செய்வோம் ஆனாலும் போய் வாங்கி வந்தேன்."

"கிஸ் கிரமம்!" என்றான் ஸ்ரீத்தி, சர்பத்தை ருசித்தவாறு.

"உங்களுக்குப் பிடிக்காத ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி இப்போது பேசப் போகிறேன். அதற்குக் கொஞ்சம் சந்தையப்படுத்தலாம் என்று..."

"தனியில் ஹ் வைத்தாயாக்கும்? அது சரி, பிடிக்காத விஷயமாகும் நான் கேட்கவேல்கிறேன். உனக்கு இத்தக் கிரமமே வேண்டாம்!" என்று தம்மரைக் காவி செத்து கிறே வைத்தான் ஸ்ரீத்தி.

"இன்று நான் உங்களை விடப்போவதில்லை, கேட்டுத்தான் ஆகவேண்டும், நீங்கள்!"

"அப்படியானால் கோக்!" என்று கோட்டாவி விட்டான் ஸ்ரீத்தி.

"தமக்கும் தனக்கும் நான் வயல்கிறேன்."

"தீ கொல்லாமலே எனக்குத் தெரியும் அது!" என்று அவன் வாய்க்கை விழ ஆரம்பித்திருந்த தன் தன் மயிசுரத் தடவிக் கொண்டான்.

"ஆபீற்று. இன்னும் பதினாந்து வருஷ வரலில் நான் உங்களுக்கு. இத்தகுள் வாகவையப் படிக்க

வைத்து ஆளாக வேண்டும். இன்னும் ஏழெட்டு வருஷங்களில் கமதி வேறு என்பா ணத்துக்கு திற்பான். செவடி வத்தனாலே இருக்கிறது."

"ஹாம்! ஆமாம்!" என்று அவன் பெரு மூச்சு திந்தான்.

ஆனால் இப்போது தமக்குப் பெரிதாகச் செவடி எதுவுமில்லை. சரிதானே?"

"நீ தனிக் குட்டு எவ்வ பணம் போடா விட்டாய் இய்யதான்."

"இதனால் சரியான சமயம். சின்னதாக ஒரு வீடு கட்டிவிடுவதற்கு."

"பணம்?"

"அரசாங்கக் கடன் வாங்கிவிடுக்கணும்."

"யார் மாதா மாதம் அனுப்பார்கள்?"

"நீங்கத்தான்."

"எப்படி?"

"கொஞ்சம் வலிந்தது லாஸலி கட்ட வேண்டும். ஒரு வேலை கதிரைய சாப்பிட்டால் போதும். நான் வேலைகளிலை அனுப்பி விடுகிறேன்."

"பாதிரிம் தேரப்பலா? அக்கம் பக்கத் தில் சிலிப்பார்கள்."

"நாங்களு நாம் தனிக் குட்டி இன்னாமல் திட்டாடினும் இன்னும் அதிகமாகச் சிலிப்பார்களே!"

"மண்ணுக்கட்டி!"

"செரியானைக் குறைக்கலாம். கிட்டிகெயே சவனை செய்து கொண் டாய் கண்ணுள் செவடி யிச்சம்."

"அருத்தைக் கட்டிக் கொண்டு ஆயின் போக வேண்டுமா நான்? என்னைப் பார்த்து ஆயின் பிழல்கள் கூடச் சிரிப்பார்கள்."

"ஒன்றும் சிரிக்க மாட்டார்கள். அங்கிருந்து வேறு வேலை இய்யியோ?"

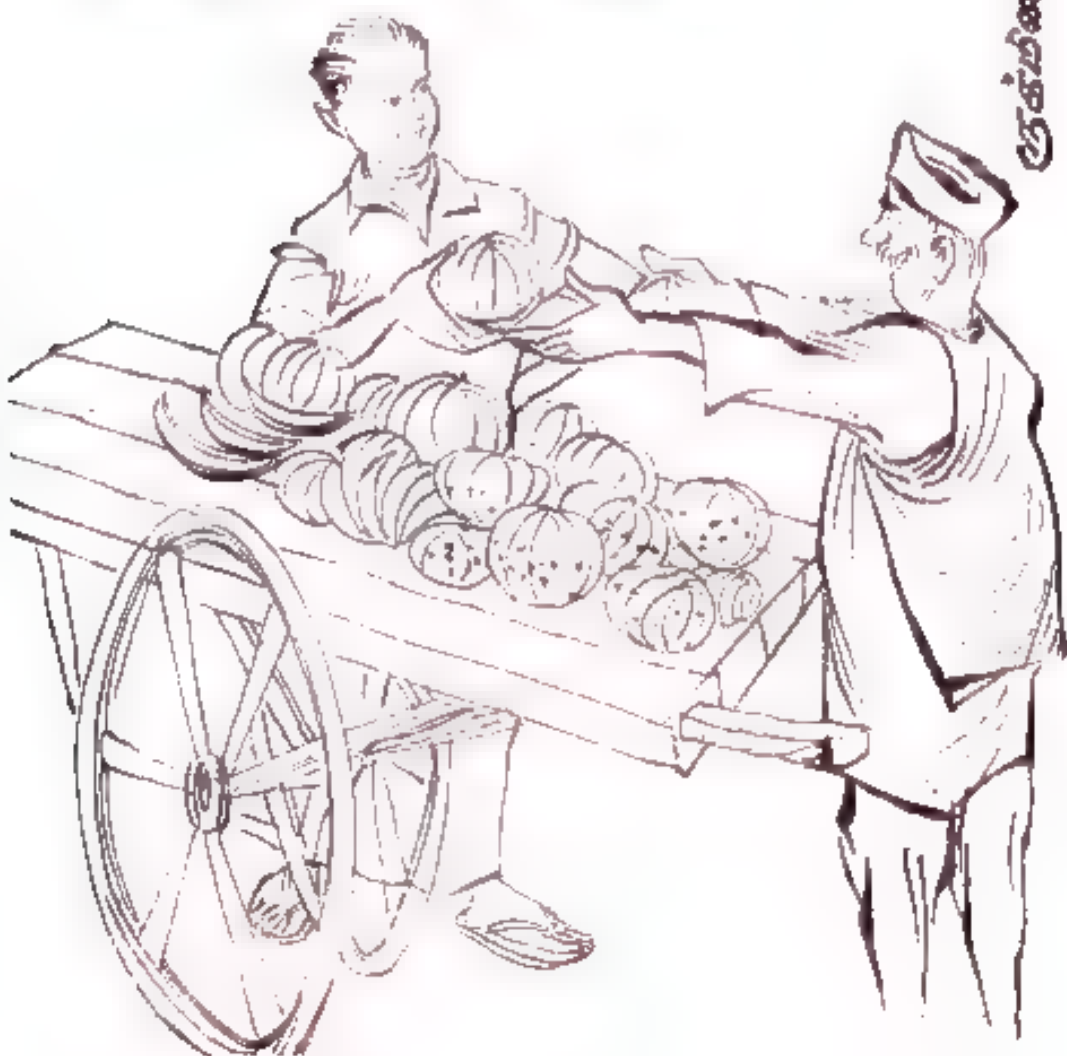
"இலம் ஆயின் போகிறவன் மாதிரியேயாதே!"

"நீங்கள் கூட ஆப்டோ சிக்கா வுக்குப் பதில் பஸ்ஸில் போய் வருவாய்!"

"எவ்வது?"

"என் கூடாது! காக யிச்சம், சிக்கா கூடலுக்குக் கொடுக்கும் உறுக்கலும் யிச்சம்."

குக்மணி பார்த்துசாரதி

“நாங்கொளில்! நான் மெதுவாக ஒதுக்கிட்டேர் வாங்கறான் மக்து பார்த்தேறேன். என்ன சொப்பிரியம்?”

அடிப்பட்டவகைப் போல் அமைதல் யாரிதது
விட்டு மெளனமாய்நான் சிதா, நூர்நிதிவாய்
ஒன்றும் பேசவில்லை.

அந்தத் தர்மசங்கடமான மொழைதலத்தி
வந்ததுக் கொண்டு ஈழ ஈரல் தெருவி
விடுத்து ஏழந்தது. "14 தரிசு"

“சீதா! மருணிப் பழம் வந்திருக்கிறது. பார்க்க! இந்த வெள்ளை நேயக்காய்கள் இரக்கம் பம்பாய்க்காவனதானே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்?”

தமிழக அரசு தலைநகரம் மாற்றுவதில் தாமதமாகிறது என்று கருத்து தெரிவித்துள்ளார். அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அவர் வினாக்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறார்.

“உணக்குப் பெறப் போத தெரிவாது!”
என்று தானே எழுத்து யாசதுக்குச் சொன்
னார் லாந்தி. கழன்று கொண்டிருந்த மின்
விளியினால் சீதா நிறுத்தியும்.

[illegible]

“ஆலோ, ஸெட்டி” என்று குறித்திருக்கிறார். வரவேற்கிறார் பழக்கமா.

செட்டி! அதாவது பணக்காரன்! சேத
சொல்வது போல் - ஈழநாடு உடைகிறது.
பணக்கர் இடிபட்டு ஆயின் போனும் இக்கப்
பெயர் இடைக்காரர்? உபத்திரவகாரி சேத!

“என்னவா எரிமலை?” என்பதற்குப் பதிலாக,

* *See also* *Quesada* 11

*எம்மது? ஸ்கூல்களில் தரப்பது மீது
இருவர் தலதல மட்டும்தான் எம்மது போராடினா?*

“மேட்டில் இதுகாலை நான் ஓர் அறையில்
சாகப் போனேன் போதீனாக்கள்,..... ஓர் அறையில்
நீங்கள் விட்டிருக்கிறார்கள் காது” என்பதில்
பாதிதரத்தில் பரிமாறலாம்.

அதற்கு மேல் ஒர்ப்பத்தி கருஷா-சொயிம்
 ஸிங்கு..... எப்போதுமாவா உலோக நுழைந்த
 தான் தலைவர் வயதுக்கு எட்டாண்ட பத்தாண்டு
 கொடுத்திருக்கிறான் மேல் பற்றம் வாய்விட
 திருப்பியே போது. அந்தமேல் கற்றிசைல் காய்ச்சி
 வான் எப்போது கீழா சொன்னது திரிசைக்கு
 கருத்து. அப்போது திரிசை?

அவர் மனதிலிருந்து பழக்கத்தைப் பார்த்து விட்டுச் செள. “எத்தனை கொடுக்கிறீர்கள்?” என்றார்.

மூலத்தி பதில் கொள்வதில்லை. அதேபோன்ற வேளையில் இரண்டாவதற்கும் பெரிய பதில் கூடாது என்ற இயைபு எங்கே உள்ளது போகிறது?

“அந்தக் குடலாய்கோரன் பவீன ஆக. இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் சேர் இரண்டு ரூபாயென்று மாட்பதம் கொண்டு வருவான். சேருத்த இரண்டு பழம் இற்கும். நீக்கலும் வாகங்கயிர்க்கும்!” என்றுமீன் தோ.

“எந்திரப் பரீட்சைக்கு அளகட அங்கம் கொண்டு
வந்திருக்கிற அகாடமிக்குத்தான் சரி. ஒன்றை
என் அறிமுகமாகாமல் என்ன மாற்றடி வேண்டி
வந்திருக்கிறீர்”

“தீவகம் எவ்வாறு துறந்துக் கொள்ளும்
பொதுநாக அனல்நீர் தெரியவில்லை.”

“தெரிய வேண்டாம்” சிதா... இந்தப் பழத்தை வெட்டிக் கொண்டு வருகிறாயா?” என்று “புத்தி, மிக மிதிநிலை மறுபடியும் தான் விட்டவர்களை”.

சீதா பாரதிதேவியார் உத்தரவு செய்துள்ளார்.
சீதா பாரதிதேவியார் உத்தரவு செய்துள்ளார்.

மூலத்தி போலவேயே... ஆழத்தான். பரவல்.
அத்தி பப்பாயவாணா! செவ்வீர் மகா எத்து
யார்க்கையல் வண்ணாடை தன்னி வந்து
எழும் லீக்க வேண்டிய நிலை. தெருத் தெரு
வாங்கி கொண்டுள்ள சிறியக் கத்தி வேண்டிய
நிலைந்தம். மீள் அலிபி இயமாண்ட்டால்
இப்பே அடித்து விடுகிறதே தான்! பம்
பாங்காய்க்கத் திறமான இடமே குறுமை
லின் இப்பிட்ட... என்ன சோழாப்!

சிறு பரத் துய்யுட்க்கெனாடு வந்தான்.
 "நான் சண்டை போட்டது போதும். நீயும்
 பழம் சாப்பிடு வா!" என்று அவனோடும் உட்
 கார ஸயத்தான் மூர்த்தி. அத்தந்தும் பிறகு
 அந்தப் பம்பாய்வாணானைப் பற்றிய நினைவு
 வந்துவிட்டது.

ஒரு வாரம் கழித்திருக்கும். "சீதா! நான் நான் ராத்திரி யட்டளங்கு குர் போகவேண்டாம்!" என்று அழிவித்தான் மூர்த்தி.

“சரி... நான் வருகிறேன்!”

*உனக்கு தெரியுமா? புதுமை கவிதை
கூறட்டுமா?"

“எந்தெந்த வேலைகூடும், வீண செய்யு!”

“*مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا*”

“இவ்வாறு தான், இவ்வாறு”

* அப்பாடி மரங்கள் நான் ஒரு பெரியவன்
பெரியவர் மரங்கள் கொண்டுபோனார்."

^a χ^2 test for independence. ^b χ^2 test for trend.

*"உயர்வோடு இரங்கல்" என இறுக்கப்படுகிறது."

“தங்கம் இவ்வாறு அளவாகியே இயங்குகிறது. இவ்வாறு அளவாகியே இயங்குகிறது.”

“தீதாய் உம் நோதுமேயுடன் சென்றது
மாதிரியேயே மாதிரியேயுடன் வந்தது”

“...அவ்வாறு அமைந்திருப்பதால், அந்த மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கம் தவறாக இருக்கக்கூடாது.”

... ..

“தேவதம் எதிர் காங்கிரசு” பற்றிக் கொள்

சக பொதுப்பொது போதகர் வேண்டின
என்ற அமைச்சர் குளமாடு விட்டாள்.

சகலராம பரத்தியாம் என்று நினைத்துக் கொண்டால், அந்த அரண்மனை.

இப்படியும் அவற்றுக்கு வேலை இருந்தாந்தான்

ஆனால் கணபதி கதலில் பார்க்க வேண்டும்.

பண்டிட்
டி. கோபாலாச்சாரியின்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

ஆயுரவிதானம் - மலையாளம், மதுரை - 17

மம்மாய் வடி தென் இந்தியர்களுக்கு ஓர் அரிய சத்திப்பம்?

“புனித மதனாசனாத்திசி யாத்தினா”

வட இந்திய - நேபாள - பசுபதிநாத்

மற்றும் ஆக்ரா, மதுரை, கோகுலம், டெல்லி, துரித்துவாரி
சிஷிகேஷ், வரவுறுதி, கனா, பாட்டு, பிரபாகை முதலிய
அநேக புண்ணிய சேஷத்திரங்கள்

18 நாட்கள் - 5-2-1966 முதல் ஆரம்பம்

- தென் இந்திய கசைய உணவு
- பாட்டு - காத்தமான்டு போக ஓடி விமானம் பிடிவான்
- ஊர் - கோயில்கள் சுற்றுப் பார்த்தும் செலவுகள் உடைய.

காசி ஒன்றுக்கு : முதல் வகுப்பு ரூ. 825/- மூன்றாம் வகுப்பு ரூ. 800/-

மற்ற பூர் விளக்களுக்கு : வி. கோ. கணேசன்

JEENA & COMPANY

10, VEER NARIMAN ROAD (டெலிபோன் : 251511) BOMBAY-1

கனியாஸா கால விற்பனை

புதுமாதிரி

**காஞ்சீபுரம், பஜாஸ்
பட்டு சேலைகள்**

காஞ்சீபுரம் விசைக்க கிடைத்தும்

P.B.லக்ஷ்மணன் & பிரகர்ஸ்

எர்.கன்மணன்ட் சிவாசும்

PHONE 86966

பட்டு ஐவுளி இறுத்தியாளர்கள், வியாபாரிகள்

109, ஐயர் முதல் தெரு, சித்தார்திர்ப்பெட்ட, சென்னை-2

தயார்ப்பு.கிடை 15, பிட்டுத்தெரு, காஞ்சீபுரம்.

மது தி. கள் பனகல்பார்க் கடை விளையில் இதக்கப்படும்

பாமா? பம்பாய் வந்ததற்கு அடபாணமாக இருண்டு வெளியேச் சொட்டணை வரவது புருந்து வர வேண்டாமா? பம்பாய் வந்ததற்கு அடபாணமாகச் சீதாவுக்கு ஒரு ரணிகைத் துண்டாவது வாங்க வேண்டாமா? பம்பாயில் ஈழந்து நாட்டின் பறத் தோடின.

ஆரீந்து, அவன் அன்று அறமதாபாத் துக்குப் புறப்பட வேண்டும். தேவாட்டளக் குள் புருந்து மரபாற தோணை, சொமாய் என்று வரீது திறமாய் ஈராரிட்டுவிட்டு வெளியே வந்தான் மூர்த்தி. மணீ ஆரீ முக்காய்.

நடக்கணாறன். இருபது நடக்கு முன் காய் வரீத்தது. காலி டாக்ஸி ஒதாவது கிடைத்தாய் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு கிட்டெண் போகவேண்டும்.

எதிர்ப்புறம் ஒரு டாக்ஸி வந்து கொண் புகுத்தது. உபிரோகமிக்க... அங்கத்தாய் பின் ஈரீட்டில் மாரோ ஒருவர் ஈழப்புக் கோட் அணிந்து உட்கார்த்திருக்கிறான்.

டாக்ஸி அவனாகே வந்ததும் ஈழத் தீன் தது. மூர்த்தி ஆச்சரியத்தோடு திரும்பினான். கைவலத் திறத்தவாரே இறங்கிய ஆராயி அவனைப் பார்த்து, "மண்பேத வேட்டி!" என்று கைகப்பினான்.

மாரீ! பம்பாய்வரவாரா? அரீத கச்சம் கைத்த வெஷ்டி. ஈரார்ட்டுக்கு மேல் போட், தகையிற் குண்ணாய் இங்கு.

"வேட்டி! எங்கே போக வேண்டும்?" என்று பம்பாய்க்கு கிட்டடான் அவன்.

"கிட்டெணுக்கு!"

"ஆரூராக் வெளியில் காரே? இன்றும் தேரயிருக்கிறது. ஏன்யேடு வரவுக்கன். தான் கிட்டடர் போவது உங்களுக்குப் பிடித் தாய் எங்கத் ஆணத்தம்!" என்றான்.

அந்த ஏழழியின் வேண்டுகோள் மறுக்க மார்ட்டாமல் ஈரார்ட்டு டாக்ஸியின் பின் ஆண்டத்தில் எதிர்த்தான்டான். பம்பாய் வாரா புகைவருக்கு அங்கே உட்கார்த்தான். வேட்டிக்கு ஈரீதில் பறக்காரன் உட்கார்த்து கொள்ளவாரா?

டாக்ஸி பறத்தது. பின் ஒரு சிறிய கிட்டடுக் கெதிரீர திரும்பது.

பம்பாய்வரவார கிட்டென்று இறங்கி ஈரார்த் திக்காக டாக்ஸிக்கு கதவகத் திறந்து பிடித் தான். மூர்த்தி இறங்கினான்.

"வேட்டி! வரவுக்கன்!"

பம்பாய்வரவார அவன் அழைத்துக்கொண்டு அவ்விட்டுக்குள் செங்குள் புதிதாகக் கட்ட டாக்ஸி ஈரீது. சிறிதாக இருண்டு அகர கணும், கணமயல், குணியல் அழைக்கொண்டும் சச்சிதமாக அமைத்திருத்தது.

"ஈடு எப்படி வேட்டி?"

"சொமப் டோர்! வரவுக்கன் ஈடு?"

"என்னுடையது. இங்கோதுதான் கட்டி முடித்தது." அவன் கண்கள் கெருமைபோடு அந்தக் கிட்டட்டத்தின் மீது பறித்தான்.

மூர்த்தி வரவாடைத்து திரீனான். கைவலத் தெருத் தெருவாய்ப் போனும் பறக்காரன் தான் பம்பாய்வரவார. ஆறில் வெவ்விவெவ் ஈழம் மழைபென்றும் பாராமன் திவத்தின்

மீழும் அவன் தெற்றி விபரகவ இடோ உறுதியாக கட்டபமாக உருமாத் விட்டது. ஆறும் அவன்! வேட்டியாவிய அவன்?

"தான் இங்கே வீடு கிட்டெறேன் என்று தெரித்தவுடனேயே அறமதாபாதிஸ் எனக் குப் "பம்பாய்வரவார" என்று பெயர் வைத்து விட்டார்கள். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் கட்ட ஆர்ப்பித்த வீடு இது. வேட்டி. நடு விக் ஏன் மணவி விபாதிபாகப் படுத்துக் கொண்டு கிட்டடான். பணத்தை வெவ்வாரம் அவன் வைத்தியத்துக்கே கொட்டிவிட்டான். இது பாதிக்கேயே திக்ந்து. அதன் பிறகு தான் கொஞ்சம் அதிகமாக கைமூக்க ஆரம் பித்தான். கண்ணில் புழ விவாபாரம். மாரீயின் கரீகாய் விபாபாரம். கடைசியில் இதைக் கட்டி முடிக்க முடித்தது. ஏன் கைவ திக்கவாதி கிட்டது வேட்டி! மறுவரூடு, காய் ஈழத்து. கண் அவித்த தான் வரும் போது இது சிறன் தரும்!" அவன் அந்தச் சிறு கிட்டடைக் கண்ணொன்றை மயிற்ச்சி மேலே பார்த்தான்.

மூர்த்தியாய் திக்க முடியவில்லை. தெருசில் இது என்ன உணர்ச்சி! "தான் விவம்பு வித்தன். பம்பாய்வரவார... நீ எப்போது அறமதாபாத் வந்துறாய்?" என்றான்.

"இரண்டாட்டனில் கிளம்பிவிடுகிறேன். மாரம் புழ ஏன்ன் வந்துறாய். வேட்டிக்கு மாரம் பறமென்றும் கவிராவித்தே!"

மூர்த்தியின் மனம் வெதலியின் முறுக்கி வது. மாரம் பறமீ! "சென் இரண்டு மூயல்... செருக்கு இரண்டு பறம் திரும்ப. நீக்களும் வரக்குறீக்கன்!" ஏழ்குமே சீதா!

"வேட்டி! உங்களை தான் கிட்டெணவில் கொண்டு போய் கிட்டெறிகிறேன்" என்றான் பறக்காரன்.

"வேண்டாம். தான் போய் கிட்டெறிகன். வழியில் கொஞ்சம் வேகி இரக்கிறது" என்று மறுபதிலிட்டு நடக்கவரவும் மூர்த்தி. கட்டபது ஈழை இங்கே பாது கைட்டமாகத் தோன் ஏவிக்லை. கைத்திற் கிட்டென்று ஆழப் பறித்துகிட்டது திரீமாதம்.

கிட்டெண்கை அடைக்கவாபிற்று. கிட்டெயில் ஏறிகிட்டான் மூர்த்தி. வரவுக்கன் விழ ஆரம்பிக்க தகையைக் கை ஒரு ஈக்கை கட்டியது.

"தாணக் கரீகை அறமதாபாத் சென்ற ஈழம் சீதாவிடம் செலவாக வேண்டும். அவ குக்காய் ஆகை திறையேறே போகிற தென்று. ஆரீன் சென்றதும் முதல் காரியமாக ஈடு கட்டும் கட்டளுக்கு எழுதிப் போட வேண்டும். இன்றும் பதினாந்து வருஷ ஈரர் கிண்துமே? அதற்குள் பெண்ணுக்குக் கல் வானம் செல்து கொடுத்து. பிள்ளையை படிக்க வைத்து... எத்தனை பொறுப்பு!" என்று எண்ணியவாறு படுத்துக்கொண்டான்.

"பாவம்! பம்பாய்வரவார! அவன் உருபித்த பாடத்தின் பழனாக இங்க வேட்டி கொஞ்ச ஈழன் அவனிடம் பறம் வரக்க மாட்டாரீ!" என்று எண்ணிச் சிந்தித்துக் கொண்டுவன். தன்னையே அநீகாயம் உறுகிப்போனான்.

அந்தகை கிட்டெயியாய் அவன் அதுவரை யில் உறுகிப்பறிக்கை!

இதற்கு கேள்வி - பதில் புக்கம், கேள்வி கேட்பது யாசகர் கடமை. பதில் சொல்வது ஆசிரியர் பொறுப்பு. கருக்கமாகச் சொன்னால் ஆசிரியரின் 'மேதா விவர' எ'த்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் பகுதி. கேள்வி - பதில்! உதாரணத்துக்கு ஒருசில கேள்வி - பதில்களை இங்கு காண்போம் :

குத்துப்பேட்டை சூதும்பாம்பா எங்கள் வீட்டுச் சொத்துக்காரர். குழந்தைகள் விஷயக் கொடுக்கமானா இருக்கின்றனர். அதைத் தழுந்ததால் அடிக்கும் 'துடிடி' பொதுக்க முடியவில்லை. கார்டுக்கவும் பணமா மிடுக்கிறது. என்ன சொல்லണം?

குழந்தைகள் விஷயம் சொந்தரால் அடிப்பதோ, திட்டிடுவதோ தவறு என மருத்துவ நூல்கள் சொல்லுகின்றன. ஆகவே, குழந்தைகளைப் பெற்றோர்களையே முடித்தால் அடிக்கவும்; முடியா விட்டால் திட்டவும்.

ஊட்டி ஊர்விளா தேவி: நான் பதினாறு மணமகனாய். கணவனாகத் தான்மேலே சத்திக்குப் போதெல்லாம் என் கடம்பு நடுங்குகிறது. ஏதாவது விவரிக்க இயக்குமோ என அஞ்சுகிறேன்.

சாஸ்திரமாதேவி! உங்கன் உடல் நடுக்கத்துக்கு காரணம் ஊட்டிக் குவிரல்ல. கல்பாணமான பூதத்தில் இப்படித்தான் இருக்கும். அஞ்ச வேண்டாம். அதுபல நாட்கள் பொறுங்கள். இந்த 'சத்திக்கு விவரி' உங்களை விட்டுவிட்டு உங்கன் கண்வெர நிரந்தரமாகத் தொத்திக் கொள்ளும்.

மணவாளபுரம் கண்ணனாராசன்: தாம்பத்திக் கலகத்தின் ஆரம்பம் எது? முடிவு எது?

தாம்பத்தியிக் கலகத்தின் ஆரம்பம் பட்டுப் புடவை! முடிவும் பட்டுப் புடவைதான்!

வெட்டியூர் செளந்தரய்யன்: என் பெண் கர்ப்பமாக இருக்கிறது. அது கால தமிழில் வேறாக வைத்துக் கொள்ள ஆளப்படுகிறேன். என்னுடைய விருப்பத்துக்கு கடவி பெண் முடியுமா?

வெட்டியூர் தங்கச்சி! செனனைப் படவேண்டாம். செத்துக் கொண்டிருக்கும் எய்க்கிறதப் பெலர் களைத் தமிழ்ப் பெலர்களாக மாற்றத்தானே 'தமிழ்ச் சித்த' ஒரு அளநரித்திருக்கிறேன். சொல்கிறேன் எல்லாம் என்பதற்குச் சரிவராத தமிழ்ப் பெலர் 'அழகரவி' என்ன தாகும். இனி சொல்கிறவையில் என்ற பெலர் கொண்டலர்களைக் கூட அழகரவி என்ற அழகிய பெலரைத் குட்டிக் கொள்ளுங்கள்!

புது!

புது!

'பெலர்'

இலக்கணப்பித்தன் - கோலையூர் தாமிர நாடகங்கள் ஏதாவது எழுதப் பட்டிருக்கின்றன?

நாடகமா? அதுவும் தமிழிலா? அப்படியெல்லாம் நானறிந்த வரை இல்லை. பித்தரோ! நான் இப்போது சில நாடகங்கள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவை அரங்கேற்றப் பட்டு விட்டால், தமிழ் நாட்டில் நாடகங்களுக்குப் புதுசுமேது?

இல்லையெனம் சொன்னால்: நன்றாய் நிகழ்கிறது. சிறுநாளாக விட்டிருக்கிற நான் சொல்கிறேன். இல்லா எய்க்கிறான் என் தன்மம். இந்த சூழலில் பத்தம் எழுதிருக்கிறேன். மாரி சொல்லு என்?

உங்கள் பத்தத்தில் தலைவிட விரும்பவில்லை. ஆயினும் பிரச்சனைக்கு வழி கூறுகிறேன். இந்த சூழலில் பத்தம் கட்டத் துணிந்த திங்கள், அது கப்பலாகப் பாராமல் திவகாவின் கணவர் திங்கை நாயகத்துக்கு எழுதிக் கேட்டிருக்கலாம்!

கண்ணப்பர் கண்ணாணன்: சரிபா காலமாகப் பிள்ளை இப்போதுமே கணவனாகத் திரையில் காண முடியவில்லையே ஏன்?

பிரசவியெதனைதான்! பிரசவியெதனைப்படுவது அவரால். அவர் அந்நேரமாக வளர்க்கும் 'பெயர்' வகைமைச் செய்து கோளரிதான்! 'கோளரி' பிரசவிக்கும் வரை அவர் படப் பிடிப்புக் களில் கலந்து கொள்வதை ரத்து செய்து விட்டார்!

முடியும்தான் வெவ்விவர்கள்: ஐயா! என் தன்மையில் பாதி பெண்ணிக் கையினை நிரந்தரம் விட்டது. நன்றாய்க் கொடுக்க என் சொல்லும?

வெவ்விவிக் கம்பியன் (தலை நிரந்தரம்) வெவ்விவிக் கி! பாதி நிரந்தரம் போக்கப் போலி மருந்துகள் இருக்கின்றன. பெண்களைத் தமிழ் ஏமாறாமல் அகலியே நம்பி ஏமாற அடிபெயரின் கண்ணிப்புப் பாண 'சித்திரம்' எதன் துறவாங்கி உபயோகிப்பார்கள். உங்கள் தலை முல் நிரந்தரம் காட்டி யளிக்கும்!

ரதிபுக் கணமதன்: காதலித்துக் கடியுமாம் பிள்ளை நிரந்தரம் கண்ணம செய்நுள்ளி காதலியைத் திரும்புமா, உதா?

மெய்தரோ! தர்மசங்கடமாகக் கேள்வி. அந்தம் பதிலுக்கிடுகிறேன். இரண்டு முறைகளாவர் பட்டிசெத்து விடுவதை நவநது என்பது என் கருத்து.

IRON & STEEL,

**RAILWAY TRACK
MATERIALS,**

**STEEL PIPES,
TUBES AND
FITTINGS,**

**NON-FERROUS
PRODUCTS,**

4, RITCHIE ROAD, CALCUTTA-19, INDIA

**ENGINEERING
GOODS,**

CALCIUM CARBIDE,

**SHEET GLASS,
ETC.**

காதல் காதல் காதல்

சோ

காட்சி 33

வெகு அமைதி.

(சரேஷ், நாகரத்தினக் கட்டிடங்களுக்கும் நினைவிருந்து விடுகிறான்.)

சரே: டேய்! என் பிளாங் கைண்டா! பெரிய வெற்றி.....

நாகு: தூய்!..... உன் காரியத்தை வெல்வதில் முடிச்சுக்கிட்டே. இங்கே? சந்திராஷம். சரேஷ்..... இந்த இடத்தை விட்டு தூய் போக ஆறுமதி உண்டா. மெடலா தாய் எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம், உன்னை விட்டு எவ்வளவு தூரம் முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் போறதுக்கு. எவ்வளவு துடிப்போட இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு துடிப்போட இருக்கேண்டா!

சரே: எவ்வளவு பேச முடியுமோ அவ்வளவு பேசிப்படியா? முட்டாள்! நான் எவ்வளவு பெரிய காரியத்தைச் சாதிச்சுக்கிட்டு வந்திருக்கேன்னு தெரிஞ்சா - நீ இப்படியே போ மாட்டே!

நாகு: தெரியும்! உனக்கும் தீர்மானவுக்கும் எவ்வளவுதான் திசையும் பண்ணிக் கிட்டு வந்திருப்பே..... நான் போறேண்டா! என்னை விட்டு..... உன்னை மாதிரி விடுவதைத் திரோகெய்யப் பார்க்க முடியாதுடா!

சரே: இன்னொரு தடவை ஏதாவது உனதின, தொலைக்கப்படுவாய்..... டேய், சரிவ முட்டாள்! மாவதிலின் நித்தியா சொன்ன பத்தாவிரம் ரூபாய் தொகை நமக்குக் கிடைச்சாயிருந்ததுடா, அங்க மைடன!

நாகு: எவ்வளவு?

சரே: ஆயாண்டா! அதைச் சம்பாதிக்கத் தான் ஒன்றிட்டம் போட்டிடன். நீ இருந்தால் ஏதாவது உனதிக காரியத்தைத் துடிச்சவர் அடிச்சிருவென்றுதான் உங்களைக் கட்டாய் போட்டுட்டு நரவே போய்க் காரியத்தைச் சாதிச்சேன்.....

நாகு (கண்ணிலும் தன் தி உணர்ச்சிப் பளிச்சிட): சரேஷ்.....

சரே: சரேஷ்! நான், மாவதிலும் ஏதோ காரியமா பூகு போனாங்கென்று தெரிஞ்சுக்கிட்டுட்டேன். உனசெம்பத்து ஒரு தந்தி-என் பிளாங் தந்தி கொடுத்தேன் - 'மாவதிலைக் காண விடு'.....

நாகு (நிடுக்கிட்டு): என்னடா? மாவதி உய்க் காணுமா?

சரே: அட சட்! அப்படித்து தந்தி கொடுத்தேண்டா.....

நாகு: ஓ.....! அப்பறம்?

சரே: அவர் அவநிப் புடைச்சுக்கிட்டு வந்தார்..... ஏரோட்டோம் பேயே சந்திச்சேன்..... சேபென் அடியப்பிதோ சொன்னேன்..... உடனே எட்டாவிரத்து ஸ்தூனா ரூபாய் பணம் தராட்டி மாவதிலைக் கொடு பண்ணிடறதா மிரட்டி ஒரு மொட்டைரையும் விடுத்தி வெச்சுக்கிட்டு அவர் கிட்டே காட்டினேன். டாபாஷ் ஒர் அமோகியன், மாவதிலைக் கட்டிவிட்டுப்போய்ச் சேபென் மிரட்டறதாக ஒரு கதை விட்டிடன். கதை உண்மையானது..... கைவினை இப்ப எட்டாவிரத்து ஸ்தூனா!

நாகு: டேய்! எப்படிடா, அவர் இப்படி ஒர் அபத்தமான கதைவை தம்பிஞ்சார்?

சரே: என்னடா, நம்மனட்டாள்? மாவதிலினுடைய நித்தியா இவ்வளவு கனகசபை? மாவதிக்கு அளவம் கரலாம்பிற சந்திக்கம் இருத்தாக்கடப் போறமே, பணமா பெரிசு? மாவதிலினுடைய அவர் பெரிசா? பத்தாவிரம் ரூபாய் பெரிசா?

நாகு: சரேஷ்! என்னடா அது கரெக்டா எட்டாவிரத்து ஸ்தூனா கார்டிலிருக்கே? நான் ரெண்டு மாதத்துக்குள்ளே பத்தாவிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கிறதா இப்பேய் பேச்சு? பாக்கி அவிரத்து ஸ்தூனாவுக்கு உன் கொண்டும் கனகசபை ஒத்துப்பாரா?

சரே: நாகு..... ஆவிரத்து ஸ்தூனா நம்ம கைவினை இருக்குடா, சேபென் அப்பப்போடுகிறது..... அதைத் தவிர நிர்மலாஷைன் டி நான் கலெக்ட் பண்ணின நிதி!

நாகு: அது வேறொரு?

சரே: பிச்சி!..... இப்பக் கைவினை பத்தாவிரம் ரூபாய் ரெடியா இருக்கு. கனகசபை கிட்டே இதைக் கொண்டு போய்க் காயிச்சு நீ மாவதிலைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாயா?

நாகு: சரேஷ்..... என்னதான் இருந்தாலும், இந்த மாதிரி கனகசபையை ஏமாத்தறது தப்பு இவ்வளவு? மாவதிலைக் காணுமென்று போய் கொல்லுமா?

கரே: நீ செத்தேத்து நினைவுக் கட்டியம் தடத்தியேனே! உங்களைக் கவிஞர் என்று சொல்வேனே, அந்த மகா பாவத்துக்குச் சமமா வேறெந்த பாவாட்டா இருக்க முடியும்?

நாகு: கரேஷ், நான் உங்களை ரொம்பத் தப்பா புரிஞ்சுகிட்டேன். என்னை மன்னிச் செட்டா.....

கரே: அடி சக்ளை! நீ மிமிமா ஹிரோ மாநிரி போனியோடா! டேய் நாகு..... வா நீங்கைவிறந்து கூடு மந்திரி சைன், அதுவே தல்வைய்களுக்கு இடம் கிடைச்சது.

நாகு: ப்ளீஸ்..... ப்ளீஸ்..... இந்த மாநிரி செயல்வாறப் போனதோடா.....

கரே: ஓய், மயக்கத்தைக் கஷ்டமா இருக்கா!

நாகு: இல்லே, புரிய மாட்டேன்கறது. கரேஷ்..... இப்ப கண்களையாவச் சுவாஸிக்க வழி கிடைச்சாச்சு, மாலதிகை ஏப்படிரா நப்ப ஸைக்கிறது?

கரே: ஆகிறதுக்கு?

நாகு: நான் சாக்ஸிஸ்ஸு நிரூபிக்க வேண்டாமா? நான் சத்தியம் பண்ணுகிறேன் அல்ல நம்ம மாட்டானோ! சாக்ஸிஸ்ஸு தெரிஞ்சாத தானோடா, காதல், கல்யாணம் எல்லாம்?

கரே: சாதல் இல்லையில் காதல்!..... கல்யாணப்படாதே, நான் வழி பண்ணுவேன்.

நாகு: அது ஸைக்கிளில் எங்களைக் கட்டிப் போடப் போறியா?

கரே: இனிமே அதுக்கு அவசியம் இல்லை, சேபரன் ஓயத்திலே எடுத்த இருட்டிப் பொட்டியிலே நான் எழுதிய இக்ஸ்ப்ளேட் மெட்டர் இருக்கு. அவர்விட்ட, எல்லாம் எதிரே ஏன் விடாததை விளக்க போண்டியது, கண்களையிட்டே பத்தாயிரம் ரூபாயை நீ கட்ட வேண்டியது. சேபரன் பொட்டியாவது திறக்கச் சொல்லி ஏன் மெட்டரை எடுத்து மாலதி கிட்டே காட்ட வேண்டியது. நம்ம திட்டத்தை எல்லாரும் புரிஞ்சுக்க வேண்டியது. நீ நினைவாய்ந்து நிரூபிக்க வேண்டியது. அவர் வலையுதான்!

நாகு: கரேஷ், உங்களை மாநிரி ஷெலித் துவைத்துத்தவரத்தானோடா பார்த்து முடியும்! உங்களுக்கு நான் எப்படிடா நன்றி செலுத்தக் போறேன்!

கரே: இந்த மாநிரி கேக்கறவன் கண்டிப்பா நன்றி செலுத்த மாட்டான். 'நான் பண்ண மாட்டேன்' என்று சொல்லுதுக்குப் பதிலாததானே. 'செபரன்டா, பண்ணல' போறேன்' என்று கேக்குறே!

நாகு: என்னடா இது? எதைச் சொல்லு ஆய் தப்பத்திய கவிஞர் பிடிக்கிறே? எங்களுக்கு நன்றி உணர்ச்சி பொங்கி வரவில்லை. நான் அதை எப்படி நிரூபிக்கிறது? கதைமா இதை தான் பரவாசனிலே. 'சொக்கட்டே' 'நன்றி' உணர்ச்சியோடு வர போட்டுக் காணிக்கையார்! (இரண்டேழு) டேய் கரேஷ், ஷெலித் பண்ணலாறியா?

கரே: என்ன?

நாகு: உன் போடிலே ஒரு கவிதை எழுதப் போமா?

கரே: டேய், வேண்டாண்டா, ப்ளீஸ்! உங்களைக் கட்டிப் போட்டதுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக்கிறேன்டா?....

நாகு: டேய், கனாட்டா பண்ணுதே..... மாலதியை என் கவிதையைப் பார்த்துத் தானே மயக்கிட்டா!

கரே: மடைலா! நிஜமாவே நீ கவிஞர் குன்று நினைக்கப்பட்டியா? முட்டான், அவனுக்கு எவ்வமோ தெரிவதோ போனது காலம்! உங்களைப் பிடிச்சுப் போக்க. அதனாலே அவளை உம் அறிவாமல் உன் கவிதையை ரசிச்சிருக்கா. டேய், நாகு! கவிதைக்கு ஒரு சும்மே போட்டுடு!.....

நாகு: அது எப்படிடா..... அப்பறம் மாலதி வந்துத்தப்பறியேனே.....

கரே: அந்த நான் கவிதைக்கேடுன். ஷெலியே பொங்கச் சொல்லிப் பட்ட பண்ணி அந்த மெட்டரை மாப்பிடிப்பார்வா!

[45 நிமிஷம் ஓடினது]

நாகு: குட்டிராஸில் கனா..... உங்களைப் பார்த்துத்தான் புறப்பட்டுக்கிட்டிருக்கேன்.....

சபை: ஏன்யோ!... நீ கனகசுந்தரன்
ஏமாத்தி எட்டாவிரதது ஐந்துது ரூபாய்
வாங்கினியா?

சபை: ஓ! உங்களுக்குத் தெரிவித்துத்
(சிரிக்கவும்)

சபை: அதுக்கு என்ன இவ்ளவு பெண்டி
சிரிக்கு?

சபை: ஸார்... இவ்ளவு உட்காருக.
நான் எல்லாம் விவரமாக சொல்கிறேன்.

சபை: எப்போது கடுமையான கெரிக்ஷ -
லிட்டென். இங்கே இத்தனை நேரம் பேசு

பேசினதைப் பூரா கேட்டுக்கிட்டுத்தான்
இருந்தேன். அதுக்கு முன்னாலேயே என்
பெட்டியிலிருந்த இந்த கெட்டகாரரும்
படிச்சான்.....

(சிறை நேர அங்கத்து கெண்டிக்குத் திரைகளை
கேட்டவர்களைப்போட்டு.)

சபை: அப்பாடி! அந்த பெட்டியை
கிடைச்சாச்சு. இவியே உங்களுக்கு ஒண்ணும்
சொல்ல வேண்டியது இவ்வே.....

நாக: இவியே நிம்மதிடா!

சபை: இரண்டு பெருமா என்னை இத்தனை
நாள் ஏமாத்தினியா?

நாக: யாராவது ஏமாத்தால்தான் ஸார்.
எனக்குப் பண்டம் கிடைச்சுமே!

சபை: ஏ! ஐய் அப்ப! நீ கனகசுந்தரன்
பெண்டியை சத்தப் பிறமை படிச்ச மாதிரிதான்
இருக்கே.

நாக: வாங்கியே.....

சபை: ஸார், நீங்க நேரடிக்கைக் கூடாது.
கனகசுந்தரன் சொன்னது பத்திரமாய்த் துபாய்
சம்பளத்திக்கு விட்டு விடுறேன்!

சபை: நான் தான் ஏமாத்தவன் அப்பா
ய்யா!

நாக: ஸார், ஸார்!

சபை: அப்பாவுக்கும், ஸார்! நீங்க நன்றி
எண்ணுலிங்கல்லு ஒரு வாகனமே.

சபை: ஏதுக்கு.... நேரடியாகப் பிடித்துத்
வந்து கொடுக்கே கேட்கிறது... இப்படி
ஏமாத்துவாடுமே.....?

சபை: கேலியடையாக கேட்டா பணத்தைத்
கொடுத்திடுங்கியோ?

சபை: கொடுத்திருக்க மாட்டேன்.

சபை: அப்ப என்ன பண்ணிறது?

சபை: அப்பா பார்த்துது! நீ மத்தியஸ்திரை
ஏமாத்தியே! ஏன் மத்தியஸ்திரை தர
மாட்டேன்னா அப்பாவுக்கு ஏமாத்தியும், அது
தான் புத்திர!

சபை: ஐ! ஆம் ஸார் ஸார்.

நாக: நடந்தது நடந்து போச்சு. நீங்க
இதை மனப்பினால் மறக்கக்கூடாது!

சபை: ஸார், இதெல்லாம் பாவம்தான் கஷ்டம்
எத்துக்கூட தாயை ஸார் செய்திரும்.
ஆதலால் பாவம் சொல்லியாவது ஒரு
கவலாணத்தை நடத்துவது சொல்லியாகவே
சொல்லியிருக்கலாம்.

சபை: நீ சொல்லியிருக்கிற பொய்யை
கைக்கிட்டு நான் கவலாணம் நடத்த
லாம்!

சபை: இப்ப சத்திக்கு இரண்டு வருடமா
விடுத்து. நான்-நிம்மலா.... மாவதி-நாக
சாதுன்!

சபை: ஓ! அதுவா உன் பிள்ளை! உம்,
கவலாணத்தைப் பண்ணலியே!

சபை: இவியே கவலாணத்துக்கு என்ன
தடை?

சபை: நாகசாதுன் செத்துட்டானு
மாவதி தீவச்சுக்கிட்டிருக்காளே.... அதை
எப்படி மாதம் போடுறே?

சபை: ஓ! அதுவா.... ஒண்ணும் கஷ்டம்
இல்லை. நீங்க யெச்சுக்கிட்டிருக்கிறீர்களே
கிட்டிரி - அதை மாவதிவிட்டே காமச்சா
அவளுக்கு எல்லாம் விளக்கிடுங்க. எங்க
நித்திரைக்கு நான் தான் அதுவே விளக்கமா
எழுதியிருக்கேன்..... மாவதி தெரி தபால்
மாதிரி வேறே அதுவே இருக்கு.....
எப்படி நியாயம் இருக்க முடியும்?

நாக: இவியே கவலையே இப்போது ஸார்!

சபை: சித்தப்பிரமை, நீ ஏன் கூறுகிறது?
இவியேதான் கவலை.

சபை: ஏன் ஸார்?

செய்: அந்த லெட்டர் இருந்தாய்தானே மாயிடும்தம்பலா?

செய்: அதான் இருக்கே?

செய்: எங்கே?

நாக: எங்கிட்டுட்டதான்....

செய்: எங்கிட்ட இருக்கு. ஏன் உதவம். அதனாலே உண்கிறென்ன சோம்பேயனா?

நாக: ஏன்? நான் அந்த உங்களுக்கு எடுத்துக் காங்கிக் கொண்டு சோம்பேயன் மாயிடுகிட்டே இருக்கிறேன்.

செய்: நீ அந்த எங்கிட்டே இருந்து எப்படி மாயிடுவா?

நாக (சுற்றுப் பார்த்து): என்ன ஸார், கொல்கத்தா... கேட்டால் தரலாம் மங்கலா?

செய்: கொடுப்பாராங்க.

நாக: ஸார், அந்த லெட்டரைத் துறிய்களா?

செய்: எந்த லெட்டர்?

செய்: அதான் நீங்க கேட்கத் தொல்லை கொண்டு....

செய்: என்ன கேட்கத் தொல்லை?... நாக: அந்த லெட்டரைக் கேட்கத் தொல்லை....

செய்: எந்த லெட்டர்.....

நாக: அதான் நான் கேட்டேனே....

செய்: என்ன கேட்டே?

நாக: அதான் கெரஷ் லெட்டர், உங்கிட்டே இருக்கிற லெட்டர், நான் கேட்ட லெட்டர், நீங்க கேட்கத் தொல்லை லெட்டர்..

செய்: மொத்தம் எத்தனை லெட்டர்? எங்கிட்ட இப்ப ஒரே ஒரு லெட்டர்தான் இருக்கு!

செய்: வீராவாடாநீங்க ஸார்..., அந்த லெட்டரைக் கொடுத்திருக்க ஸார்....

செய்: நான் தரமாட்டேன்! ஏன் என்னை ஏமாத்தியீங்க?

செய்: எங்க நப்பை மண்ணிக்கொடுக்க ஸார்.

செய்: தப்பை மண்ணிக்கொடுக்க லெட்டரைக் கொடுத்தா, எது முக்கியம் உங்களுக்கு?

நாக: லெட்டரைக் கொடுத்ததான் முக்கியம்.

செய்: தப்பை மண்ணிக்கொடுக்க லெட்டரைக் கொடுத்தா?

செய்: சரி, தப்பை மண்ணிக்கொடுக்க! செய்: சரி, மண்ணிக்கொடுக்க.

நாக: லெட்டரைத் தாங்க.

செய்: எங்க தருவாய்?

நாக: எங்க தப்பைத் தாங்க மண்ணிக்கொடுக்க! செய்: அதாவது... அப்பா... என்ன லெட்டர் கொடுத்தா?

நாக: ஸார், லெட்டர் கொடுத்த ஸார்!

செய்: ஸார், பின்ன லெட்டர்! லெட்டர்! செய்: என்னவோ இருக்க... லெட்டர், லெட்டர்! கொடுத்திருக்கிறீங்க... நான் என்ன பொய்ச் பேசு?

செய்: ஸார், அந்த லெட்டர் இல்லாதது இதைக் கவனமாகப் பிள்ளை போலீஸும்.

செய்: நீங்க எங்கே ஏமாத்தப் பார்த்ததுக்கு அதுதான் சரியான தண்டனை. எங்கிட்ட முதலிலேயே சொல்லித்தொடர்... நான் என்ன பேசும் கொடுத்து கண்களையெல்லாம் ஏமாத்தியிருக்கலாமே!

செய்: உங்களுக்கு இவ்வளவு நல்ல எண்ணம் இருக்கும் முதுமலைய தெரியாம பொய்ச்...

செய்: சரி, கொடுத்து திரைப்படங்க. நான் என்ன... (லெட்டரைக் காண்பித்து) இது எங்கேயே இல்லாம இந்தப் பய சாக்ஷன்னு மாயிடுகிட்ட எப்படி நிரூபிக்கப் போறீங்க, பார்த்துடுறேன்!

நாக: ஸார்.... ஸார்.... பின்ன... என்ன இருதாதைத் போட்டுக் கொடுத்திருக்கே ஸார்!

செய்: ஆய்வாயோ! ஸார் ஆய்வாய்... இருதாதைதான் மிழிச்சுட்டேன்! மகா தப்பாச்சே! அதுக்குப் பின்பு இந்த லெட்டரைக் கொடுத்திருக்கலாமே!

(பேசிக் கொண்டு. லெட்டரைக் கொடுத்துக் கொடுத்த ஸார் மிழிச்சுட்டேன்.)

நாக: ஆய்வாயோ! போச்சே! லெட்டர் போச்சே!

(வெட்டிப்படி) (தொடரும்)

சத்தமத்தியசாலை, தஞ்சாவூர். ஆய்வேத கலாத்திரம் B. V. பண்டித் அவர்களின்

லக்ஷக் கணக்குகளான குடும்பங்களில்

நஞ்சன்கூடு-பல்பொடி

சிறந்த குணம், நீண்ட நாள் வருவது
பல் உபாதைகளைத் தடுக்க 1-0-1 61 மெடிகேட்டரகம்

கூலிக்ஸ்

நீலா

ஜஞ்சிப்

பாதாமிர்தம்

ஸ்ரீநானாதேவம்

கூந்தல்தேவம்

வீரனாதேவம்

பெயின் பாம்

கோல் எலுமிச்சை: புலகெட்டி கன்னம், 61, பத்தி தெரு, கோல்க-1 (கடல் 88, ரெட்டி 610)

ரங்கண்ணா
ரா. பாலகிருஷ்ணன்

யோய்ப் பார்த்து விட்டு வந்து தங்கல் சொல்லுன். இப்போ - நீ நம்ப முடியாமல் தயங்கிற பாது - அதே தவிப்புடன் தான் நானும் ரங்கண்ணனின் விட்டுக்கு ஓடினேன். என்ன செய்யது, பாது! நமக்குப் பிரிக்காத செய்திகள் ஏம்மாமே பொய்யாதி விடுவ தில்லையோ.....?"

"இவியேல் அந்தக் குடும்பத்தின் கதி...?" கானில் மாட்டிய செருப்புக்களைக் கழற்றி விட்டு மேல்துண்டை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு விளம்பினேன்.

"அது எப்படியோ..... சின்னம் தடக்க வேண்டியது இருக்கட்டும். இப்போ நங்கண்ண னைக் கவரவேற்றதாக வேண்டும். பணம் ஏதாவது இருந்தால் எடுத்துக் கொண்டு விளையு" என்றான் சாமா.

பரிசைத் திறந்து பார்த்துத் திருப்தி யுடன் நிரூப ணத்தில் வைத்துக் கொண்டு சாமாவுடன் புறப்பட்டேன்.

"ரங்கண்ணனுக்கு வேண்டிய காரியம் ஐந்தாறு பேர்களைப் பார்த்துவிட்டு வரு கிறேன் என்று கத்தறம் கிளம்பிப் போயின், தான் இங்கே புறப்பட்டு வந்தேன். காரியம் த. கதிக்கு வேண்டுமா?" என்று சொன்னான்.

"ரங்கண்ணனின் சமீபார்த்துக்கும் உ. ம்பு களியிலும் என்று சொல்லிக் கொள்ள மா டினே. இந்த அதிர்ச்சியை எப்படித் தாக்கிக் கொண்டான், என்மே!" என்றேன் பிறகுத் தகவியுடன்.

சாமா சொன்னான்: "அதுதான் செலிவ கண்டம்! ஏன்து யாருக்குக்கும் ஏற்பு வாரித வாய் வந்தது அந்த அப்பாவுக்கு. அந்த 'கிட்டோக்'லே எப்படியும் படுக்கையுமா விழுந்தவரிதான். இப்படியும் படுத்துவதுதான் இருக்கா. அவர் பக்கத்திலே எவ்வளவு இறந்த னும் போடுங்கோ' என்று புலம்பினான். ஐந்தக் காலத்தொரு கோத்து அளவு இறந்து ரங்கண்ணனு பக்கத்திலே வி. கதியே போது. இறந்துப் போட்ட கொணர்விக் கொண்கை கொடுக்கவது வந்துட்டது."

"பாவமா!"
"ரங்கண்ணனுக்கு உறவினர்கள் யாரு மில்லையா, இப்போ?"

"அவருக்கு உறுது என்று சொல்வக் கூடியவர் சாட்டாத தியாகம் பிரம்மம் ஒருத்தரிதான். வேறு ஒருவரும் கூறாது, துர்த்து உறுது என்று யாருமில்லை. 'ரங் ணைவா நீட்டி கதி செய்யக் கூடிய உறுது ஏதுமில்லை. மேலே ஆக வேண்டியவரைப் பாரிக்கலாம்தான் அவர் சமீபாரமே சொல்லி விட்டார்' என்று நினைமைய விளக்கினான் சாமா.

"ஏன் சாமா? தாற்பது வயது இருக்குமா. ரங்கண்ணனுக்கு?"

"காதுகட்ட."

"இந்தக் ஒரு வயசா? இன்னும் குறு மாயாவும் இருக்கலாம் அவர்" என்றேன்.

"இருந்திருக்க வேண்டும் - அந்தக் குடும்பம் இருக்கிற திவ்யம்கு. அவர் இருந்திருந்தா என்வையோ மேலாயிருக் தும். அமைத்தான் சொல்லு, அவர் சமீபார

சீரமாதாம் சேதி கொண்டு வந்தான். நம்பவே முடியவில்லை, வெளிக் காழ்வாரத்தி விழுந்த செருப்பாக கானில் மாட்டிக்கொண்டு தான் லூசிக்காய் புறப்பா விருந்தேன். கொங் கிய மறத்துடன் சாமா வந்தான்.

"ரங்கண்ணு போவிட்டார். பாது!" - அழமாட்டாக நுணுதுடன் சொல்லி விட்டுப் பிரம்பு நாதலாவிலே துண்டிடு சாத்திரம். யாரோ எம் காவலத்தில் அளந்த மூடிரி இருந்தது.

"காது..... ரங்கண்ணுலா? நம்ம பாட்டு மிகல் ரங்கண்ணுலா.....?"

"ஆமாம்! மிழுவிக் கைம் வைக்க நடத்தி வந்தாரே. அதே ரங்கண்ணுதான்....." - எனதேனே புகுகொடுத்தவன் போல் விளக் கிறான் சாமா. எனக்கே அப்படித்தானே இருந்தது?

"என்ன அவருக்கு - நிமிறென்று! தேற்று சாவற்றொருடல் பார்த்தேனே.....? ஏற்கம் மலர்ச் செட்டி விட்டுப் போளுரே.....?" - ஒரு தள்ளி நனிகளில் சீரிலேயும் ஏற்பட்ட வேதனை, அவர் திக்கதியாக விட்டுச் சென்ற குடும் பத்தின் வருவாய் வந்ததைத் துறவிருக்குப் பயல்கா இருன் - எல்லாபாசச் சேர்த்து எவ்வளவு திவ்யம்குச் செய்தான்.

"நிமிறென்று நடந்ததுதான். மாரடைப்பு என்று சொல்லுகிறார்கள். போய் ஒரு மணி இருக்கும். காலைசில அந்த விட்டுப் பக்கம் அருளைக் தூய் மேட்டது. என் தம்பி ஓடிப்

[illegible]

என்று. தானும் திருப்பத நுட்பம் கருத்திற் கொடுத்தேன். இன்னும் திருத்தம் கொடுத்திருப்பேன். எங்கள் குழுக்காக எய்வகைய கொடுத்ததும் சிறிதளவே தோன்றது.

“ஆதலால், மற்ற இரண்டுமே பொருளாக, அதோ—குடத்தை எடுத்துக்கொண்டு போகிறான் பார—அதற்காக இந்த பொருள் தான்”

பார்த்தேன். அப்போதுதான் முதல் தடவை பாகம் பார்த்தேன். ரங்கசுந்தரனின் சாலை தான். அந்த சென்னை போஸ். எழின் கையாடல் கிளப்புகிறான். ஏதாவதாவது மாதிரி குதறலாக எழின். அமுதமுத ழுளமே மீக்கிவிட்டது. பாகம், பரிசெட்டு வயிருக்கும் இந்த சென்னைக்கு. ஒரு கொள்கைதான் செய்ய வைத்துவிட்டிருக்கிறது. ரங்கசுந்தரன்.

அதே, அப்படி, அந்தமும் அமைதிகளும்
எல்லாம் சென்னை எங்கும் மாட்டாத நிலையில்
இருந்தது. சமையலறையில் உடல், கிழிசல்
நித்திரைமையாக லுக்கெனென்று விட்ட நிலை
வீதும் அவர் முத்திரை விட்டு மனநிலை
அந்த மந்திரமாயும்... அமைதிகளும்
பிரகாசமாயும்?

“மகாநகரம் அத்தாத்தின் பொருளில்
தத்து எனும் எழுத்து” திரைப்படம்.
இ ஓட்டில் மற்றுள் இளைய அனாத
கல். அவர் அத்தாத்தின் திரைப் படம்.

[illegible]

காரணம் தனித்த ரூபம் சொல்லும்கூட -
தான் சொல்லும் சொல்லும் - தான் சொல்லும்

2. Model

அனஸின்

சிறந்தது வெளியில் அது
4.வழிகளில் மலைய செய்கிறது

- ❖ தாதுவெடுத்து மலைய செய்கிறது
- ❖ சாதுவெடுத்து மலைய செய்கிறது
- ❖ சாதுவெடுத்து மலைய செய்கிறது
- ❖ சாதுவெடுத்து மலைய செய்கிறது

சாதுவெடுத்து
சாதுவெடுத்து
சாதுவெடுத்து
சாதுவெடுத்து
சாதுவெடுத்து

தேடியோகிராம்கள் விலை உயர்க்தவை என்றே இன்னமும் நீங்கள்

ஒத்திடும் டிராக்ஸ்டீர்டீக்ஸ் பொருத்திய 'காங்க்வேஸ்ட்' எய்ரும் வலிதான எடுத்துச் செல்லத்தக்க தேடியோகிராம் மட்டும் உங்கள் வீடுகள் வசதிக்காக அசையுமாறத்த விலையான ரூ. 610/-க்கும் கிடைக்கும்.

அவிய உய்விதும் அதி வலிமான பாணியில் எச்எம்விலிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள 'காங்க்வேஸ்ட்', 4-மீட்டர் சிகர்ட்-விலையாகுடன் 3-வீவுப் பாண்டுடன் உடைபடாதது பித்த தேடியோகிராமும் சேர்த்துத் தருகிறது. இவை இரண்டும் திரு வர்ணகடம் இசைத்தளமறை க்கக்கிடக்க கான பெட்டியில் பொருத்தியுள்ளன. உய்மரம் விரவான துள்ளு உய்மருடன் 'காங்க்வேஸ்ட்' எடுத்துச் செல்லுங்கள்; அய்கும் சரி, உங்கள் வீட்டின் அதிவலிதான குழுவிலிலும் சரி, இன்னும் அரித விலை படைத்த தேடியோ கிராமியிருந்தே நீங்கள் வலிபார்க்கக்கூடிய காதலின் சிறப்பையும் ஒத்திதாத்தையும் கிது உய்க்குதரு அறிவித்த.

விளைத்தால்

ரூ. 610/-க்குக்

கிடைக்கும்

எச்எம்வி

'காங்க்வேஸ்ட்'

உங்களுக்கு வியப்பூட்டும்

அன்சமயிலும்
எச்எம்வி
விப்பலாசரிடம் வத்த
'காங்க்வேஸ்ட்'ப்
பொருத்தும். அந்த
வசதாமல் கடைவிலிருந்து
திரும்ப உய்க்குத்து உணம் வாரு.
காட்டம் ரூ. 585/- இன் விலை
(சக்கரைம் வரி உய்யட)

ரூ. 610/- எம்.

His Master's Voice

78

நான் கத்தரத்தைப் பார்த்தேன். அவன் முகத்தில் எவ்வித உணர்ச்சியும் இல்லை. "அவர் களை அப்படி ஆசைப்படுகிறபடியை என்ன கெட்டவன் சார், ஆட்சேபம்?" என்றான்.

"கத்தரம்! ஆனந்தனைவிட நல்ல வரன் ஸ்தலத்திற்குக் கிடைக்குமா? அந்தக் குடும்பம் இருக்கிற நிலையில் ஆனந்தனின் இந்த முடிவு ஒரு வரம்பிரகாரம் என்றுதான் எனக்குப் படுகிறது. ரங்கண்ணனிடம் உள்ள அபிமானம் காரணமாக ஆனந்தன் அவர் பெண்னைத் தம் சொந்தச் செலவில் மணந்து கொள்ள இயலாவினால் என்றால் - ஆனந்த ஒரு நிபாகம்னு சொல்வதாம்" என்றான். ஆனந்தன் அடக்கத்துடன், "அப்படி சொல்வதும் பெரிய வார்த்தைகளைப் போடா தீர்கள். சார், ஸ்தானித்ய மணந்துகொள்ளும் ஆசை எனக்கு ரோமப் நாட்சனாகவிய உண்டு. பணம் இல்லைவென்ற ஒரு குறைபாடுதான். அவனுக்கு அத்தகு கடு செயல்தான் அழகும் சக்திரமும் இருக்கிறதா?" என்றான்.

சுதந்தரம் எதுவும் கூறவில்லை.

சாமா கத்தரத்தை நோக்கி, "பிராப்தம் இருக்கு, நடக்கிறது. சீக்கிரம் நடக்கிறதே நயிவது. இன்னும் ஒரு ஆறு மாதம் போனா, ஆனந்தன் மணம் மாறினாலும் மாறலாம். வேறே பணக்கார அழகிவா இருக்கிற..." என்று சொல்லும்போது ஆனந்தன் அவனை மெல்லப் பேசினிடாமல் குறுக்கிட்டான்.

"சாமா சார்! அந்தப் பேச்சுக்கே இடமில்லை. என் மணம் நீங்க நினைக்கிற மாதிரி அவ்வளவு காலமாக மாறியிடாது. நான் இந்த முடிவுக்கு வந்ததற்கு வேறே ஒரு முக்கியமான காரணமும் உண்டு" என்றான்.

"நான் ஏதோ தமாஷுக்குச் சொல் செய்பவர்! நீ வித்தியாசமாக நினைக்காதே!" ஆனந்தன் அதைக் கூறிய வரம்பிற்குள்ளே னாமல், "கத்தரத்துக்கு இப்பியை முப்பது வயசு ஆகிறது. ஏதென்கூடிய அவளும் ஒரு குடிவும் குடித்தனமாமா வாய் இன்னடாமா? எவ்வளவு காலம்தான் இந்தக் குடும்பத்தின் பளுவைச் சுமந்து கொண்டிருப்பாள், பாவம்! ஸ்தானி ஸ்தான அந்தக் குடும்பத்தோடு எனக்கு இப்படி ஒரு உறவு ஏற்பட்டுவிட்டா அப்பறம். அந்தப் பொறுப்பு என்னுடைய தாமினிலும். நானு டிப்யூஷனில் கிடைக்கிற ஸ்தூபது அனுபவ ஸ்தூபை வச்சண்டு கத்தரம் ஒவ்வாக்கிட்டாலா சிரமப்படறதைப் பார்த்துவிடுதான் வரின். அவன் கஷ்டம் எனக்குப் பொறுக்கவிய, சார்... அதோ எதிரிலே இருக்கிற ரங்கண்ணன் சார்வோ சொல்றேன். மிஷ்டிக் ஸ்கூலில் கிடைக்கிற வசூற்படி முடியும்தான் அவளை அனுப்ப விக்கலும். இனிமேலாவது அவன் கொஞ்சம் சொல்லியவா வாழணுமினுதான் நினைக்கிறேன்." அவனுக்கு அருமை வெடித்துக் கொண்டு வந்தது. சிரமப்பட்டு அடக்கிச் சொன் னன்.

கத்தரத்தின் கண்கள் கவனி நின்றும்தான் அவன் எவ்விதத்தான். இப்பொழுதான் அவன் முதல் தடவையாக ஆனந்தனின் உணர்வைத் தைப் புரிந்து கொள்ளுகிறானா? ஆனந்தன் எவ்விதமும் சாமானையும் மாறி மாறிப் பார்த்து, "சொல்லுங்கோ, சார்.... நான் செய்கிறத தவறு? நீங்க அப்படி

"இதற்கு முன் இருந்த மரணத்துச் சொல் நல்ல வரம்பு வசைக்கும் பரிமாறு என்று சொன்னால் போதும். உடனே கவி, காரம் காரம் வரலாற்றுக்குக் கொடுத்த விடுவாள்!"

கத்தரத்தின் கண்கள் கவனி நின்றும்தான் அவன் எவ்விதத்தான்.

நினைக்கிறதா கிறந்தான் என் எண்ணத்தைக் கைவிட்ட தயார்!" என்றான் உணர்ச்சியுடன்.

கத்தரம் நடுநடுபு குரலில், "உன் முடிவை நான் மணப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நானே உடனடித்து நடத்தி வைக்கிறேன். நீ வகுத்தப்படுதே" என்றான் ஆனந்தனின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு.

ஆனந்தன் கத்தரத்தைக் கவிவோடு நோக்கி, "நான் ஏதோ நிபாகம் செய்ய முன் வந்ததா இவர்களெல்லாம் சொல்லிக் கிறார்களே... நிபாட்டும் என்ன சாமான்யமா? ரங்கண்ணன் காரியங்களைல்லாம் முடிந்த வுடன் ஸ்தானியின் அம்மாளிடம் நீ என்ன சொன்னாய் என்பது எனக்குத் தெரியும்..." என்று கூறி எவ்விதப் பார்த்துத் தொடர்ந்து சொல்லுங்கள். "உங்கள் பொக்கள் இரண்டு பேரையும் நல்ல இடத்திலே கல்யாணம் செய்து கொடுக்கிறவரை நான் ஒவ்வாக்கிட்டயாகத்தான் இருப்பேன், கவரிப் படாதீர்கள்" என்று ரங்கண்ணன் மீது ஆண் வீட்டு வாக்களித்தான் சார், இவள்! எனக்குத் தெரியாதவனு இவனுக்கு நினைப்பு, உன்னையா அப்போது எனக்குத் தெரியாத நான். ஆனால் பின்னாடி தெரிய வந்ததும், அவன் பொறுப்பைக் குறைக்க உடனடிவா ஏதாவது செய்தாணுமினு நான் முடிவு செய்கிறேன்" என்றான். கண்களில் உன்னைய யோனி கட்டிவிட அவன் நின்று காட்சி என் தெருவரைத் தொட்டது.

கத்தரத்தின் கண்கள் குளமாகி விட்டன.

ரங்கண்ணன் அவரத்தின் மரணமடைபு தெரிந்தது துப்பாக்கியம்தான். எனினும் அவரது வயது கண்ணும் இடது கண்ணும் மாக அவருக்குச் கத்தரமும் ஆனந்தனும் சேடிகளாக அமைத்ததை எண்ணியதும் அந்த வகுத்தமே பற்றது விடுகிறது. ரங்கண்ணனுக்கு காகப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு நிபாகம் செய்ய முன் வரும் கத்தரமும் ஆனந்தனும் எதாரண மணிதப் பிறவிலேனா?

மேடமேனா

★ அமேரிக்கப் பாடம்
★ அனத்கு எல்லையிலும்
★ சர்க்காரும்
பிரம்மச்சாரிகளும்

தூக்கிய கனதையுடன் காட்டி யானிக்கும் நாய்பி பிமலிசு மெய்க்கட்டையில் தாங்கி வரும் புத்தாண்டு கல்கி இதழ் பிசுவும் பிரமாதமாக இருக்கிறது. வஞ்சகத்தையும், பஞ்சகத்தையும், பிழைப்பையும், பணகையையும் விரட்டுவ பாவத் துடல் நிதிநிதி பிமலிசுனர்.

“ராஜாஜிபிள் கருத்துக்கள்” பகுதியில் வெளியாகியிருக்கும் செயல் மாவட்டம் ரூப் லார் கே. ராமசாமிபிள் கடிதம் நூற்றுக்கு நூறு உண்மை.

யாதாந்திர மைதா, சர்க்கரை மோட்டா கோடல் போதும் ரொட்டிக் கடைக்காரர், மக்கடைக்காரர் எவரையும் தாங்கிதான் விடு வதில்லை. ஒரு கிராம தங்கம் பதினாறு ரூபாய் என்று கணக்கிட்டுப் பணமாக வசூலித்து, பின்பு காய்கிரஸ் கட்டிவிடுக்கும் ஒரு பொருள் கொள்வனரைக் கொண்டு தங்கம் தரு ளித்து ஒரு செய்து கொள்கிறார்கள். இந்தக் கெடுபிடிக்கும் பவத்து நில மக்கடைக் காரர்கள் சர்க்கரை மோட்டா வாய்நுளைதக் கூட விட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது.

இவ்விதமெல்லாம் கெடுபிடி செய்து தங் கம் வசூலித்து அதை ஒரு வீரா வளத்து மூதல் மந்திரியைப் கூப்பிட்டு லிபிளா கலெக் டர்கள் கொடுக்கிறார்கள். மந்திரியையும் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு, “மக்கள் மனமுயன்று தங்கப் பத்திரத்தில் மூதலிடு செய்வதைக் கண்டு சந்தோஷிப்பதாக”ச் சொல்லி வைக்கிறார்கள்.

இதே மாதிரி நெருக்கடி அமேரிக்காவுக்கும் 1936ம் ஆண்டில் ஏற்பட்டதான் செய்தது. அப்பொழுது ஸ்தாதிபிடியாக இருந்த ரூஸ் வெல்ஸ் அதிக விலை கொடுத்துத் தங்கம் வரங் கித் தங்கம் ரூசுதாபாட்டஸ்டர் சர்க்கட்டிலுனர். அதனால் ஐவதாயக சோஷலிசம் பேசும் எய்கிரஸ் ஆட்வொஸ்களும் செய்வாமை. அய்வது தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தை ரத்துச் செய்து விட்டனர்.

திருவள்ளூரிலே கே. வி. ராமதுரை
30-12-35

க க க

இவ்வொரு தமிழ்க் குடும்பத்தினும் ஒரு வேலைப் பொழுதுக்குத் தலைக்கு ஒரு கட்டோரி (நிதியை இன்னம்) சொதுகடச் சாப்பிட முடியவில்லை. மூக்காவே அரைக்காசலாசி குடும்பங்களிலும் இரு வேலைபும் ரொட்டியும் ஸ்தாதிவரலாறு பாக்கியும்தான் சாப்பிடு கிறோம். இதை வயது வந்தவர்களால் கடித்துச் சாப்பிட முடியவில்லை. இருக்கும் கொஞ்ச நஞ்சு அரிசியைக் கைக் குழந்தைக்குக் கூடத் திண்புடி போட முடியவில்லை.

ஆடுபாடுகளுக்கும், கொழிக்கும் கொடுக் ளும் குறையை அரிசியை (பொடி அரிசி) தரு கிறார்கள் நில சமயம். இப்பொழுது அதுவும் இல்லை. இரண்டு வாரம், மூன்று வாரம்

என்று ரெஷனில் தருவதை ஒரேயடியாகத் தராமலே இருக்கிறார்கள்.

நாக்பூர் தென்னிந்தியர்கள் படும் அவலத்தை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல! ஐவலரி 3த் தேதி கல்கி இதழில் “ஆரம்ப சாதனை” என்று தலைப்பின் கீழ் ஒரு தேயர் எழுதியதைப் படிக்கும் போது, “வினாவி” போன 3337 மூட்டை அரிசியும், ரெஷனில் கிடைக்கும் ஒரு கட்டோரி கொறும்” என்று ஒப்பீட்டுப் பார்க்கத் தோன்றுகிறது.

நாக்பூர் அனாராதா, காமாபட்டி,
4-1-36 கசீலா, சத்தரி

க க க

வினாவுகாதவர்கள் வகுமான் வரி அதிகம் கொடுக்க வேண்டுமாம்! ஏனெனில் அவர் களுக்குத் தொல்லில்கள், பீக்கம், பிழிங்கல்கள் அதிகவிலையாம்! மணமாவலர்களுக்குவாது தம் குழந்தை குட்டிகளுடன் கூடிய நிதியை குடும்பத்துடன் தொல்லில்கள் முடிவடைவ் தன. ஆனால் பிரமச்சாரிகளோ, அண்ணன், தம்பி, அப்பா, அம்மா, தாத்தா, பாட்டி என எல்லோரையும் அடித்துச் செய்வ வேண்டிய “கனாக்கிசைத்த பிங்கலாயர்கொல்லி ஆண்டுகளாக” இருக்க வேண்டியிருக்கின்றது. “கவல்கு எல்லாப்பா, “பெச்சிலை” தானே!” எனக் கூறி எல்லாரும் அவாவினாம் செய் கிறார்களே ஒழிய எங்களுக்குள்ள பிரமச்சாரி களானதில்லை. பிரம்மச்சாரிகளாக இருத் தாலும், அவர்களின் சார்த்த வாழ்மாம் கள் இருந்தால் அக்கனகய பிரம்மச்சாரிகளுக் ளும் வரிச் சதுகை தரப்பட வேண்டும்.

ரூசுகலா, என். பார்த்தசாரதி
5-1-36

க க க

ஐவலரி 3-த் தேதி இதழில் பங்கலவப் பக்கத்தில் கார்பானிக் அரிசியை எப்பதற்குப் பதிலாக கார்பானிக் அரிசியை என்று போட்டு விட்டார்களே! “கார்பானிக் அரிசியை” ஒரு கிராமி நாளினி, கொடிய விற்பனம் கூட ஒரு நிதியை அளவுக்கு மேல் கட்டுகொண்டால் மரணியுதால் தெரியுமா? அது எப்படிச் சொடாவாக முடியும்?

சென்னை-8 க. கந்தாதரன்
7-1-36 பி. எஸ்.சி. (பார்மலி)

இரசாவலப் பொய்களில் தவறு வந்தால் அச்சப் பிழை என்று தப்பித்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில் இரசாவலத்தில் அச்சப் பிழை செய்யும் பிழை அனதலிட மோச மானது.

சென்னை-33 பா. கோ. செஷன்
8-1-35 தா. க. சேதுராமச்சந்திரன்

உங்களுடைய கேசம் ஆரோக்யமாகவும்
பளபளப்புடனும் விளங்கும்

பிரில்க்ரீம்

தமிழ் தேர்த் தயாக நமைய வாக்கோண்டி!

பிரில்க்ரீம் மட்டுமே

- அதிக மணிப்பலத்து இல்லாமலும், தாதுமறு உரோமக் கவியாமலும் தேர்த்தயாக நமைய வாக்கோண்டி உதவுகிறது.
- பிரில்க்ரீம் சித்தகமாயது—தருமறுத தமிழ் வாக்கோண்டி தரம் முறுவதும் உய்கம் நம கவியாத அறகா தேர்த்தயாக.
- உரோமம் உறுத்த வறுக்க விறகம் தடுக்கக்கவும், ஆரோக்யமாய உரோம வாக்கோண்டி முறுவக்கவும், தேர்த்தயாக வைய வாக்கோண்டி.
- உங்களுடைய கேசத்தில் இயற்கையான வறுவதும் பாதுகாக்கிறது.

வைய இயற்கை பிரில்க்ரீம்மே உயரோக்யம்மே!

உங்க முறுவதும் வறுவதும் தேர்த்தயாக வாக்கோண்டி இயற்கை உயரோக்யம்மே!

20/1/1961 T.M.

